Den Europæiske Unions

Tidende

L 176

59. årgang

Dansk udgave

Retsforskrifter

30. juni 2016

Indhold

I *Lovgivningsmæssige retsakter*

FORORDNINGER

★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1035 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod skadelig prisfastsættelse for fartøjer** 1

★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union** 21

★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union** 55

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/1035
af 8. juni 2016
om beskyttelse mod skadelig prisfastsættelse for fartøjer
(kodifikation)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EF) nr. 385/96 ([2]) er blevet ændret væsentligt ([3]). Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) Som resultat af multilaterale forhandlinger, der er ført under Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings auspicier, blev der den 21. december 1994 indgået en aftale om overholdelse af normale konkurrencevilkår i den kommercielle skibsbygnings- og skibsreparationsindustri (»skibsbygningsaftalen«).

(3) Det er i forbindelse med skibsbygningsaftalen erkendt, at de særlige forhold, der kendetegner indkøb af skibe, har gjort det umuligt at anvende udlignings- og antidumpingtold som hjemlet i artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel, aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger og aftalen om anvendelsen af artikel VI i GATT 1994 (»antidumpingaftalen«), der er knyttet som bilag til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen. Behovet for at tilvejebringe en effektiv beskyttelse mod salg af skibe til priser, der er lavere end den normale værdi, hvilket forvolder skade, har ført til indgåelse af en kodeks for skadelig prisfastsættelse inden for skibsbygning, som sammen med de deri fastlagte grundprincipper udgør bilag III til skibsbygningsaftalen (»IPI-kodeksen«).

(4) Ordlyden af denne IPI-kodeks er hovedsagelig baseret på antidumpingaftalen af 1994, men den afviger fra denne aftale, når de særlige forhold, der kendetegner indkøb af skibe, gør det påkrævet. Derfor bør ordlyden af IPI-kodeksen i videst muligt omfang overføres til unionslovgivningen på grundlag af ordlyden af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 ([4]).

([1]) Europa-Parlamentets holdning af 7.7.2015(endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 15.1.2016.
([2]) Rådets forordning (EF) nr. 385/96 af 29. januar 1996 om beskyttelse mod skadelig prisfastsættelse for fartøjer (EFT L 56 af 6.3.1996, s. 21).
([3]) Se bilag I.
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (se side 21 i denne EUT).

(5) Skibsbygningsaftalen og de retlige bestemmelser, der følger af den, er af væsentlig betydning for EU-retten.

(6) For at opretholde den ligevægt mellem rettigheder og forpligtelser, som tilvejebringes ved skibsbygningsaftalen, bør Unionen træffe foranstaltninger mod enhver skadelig prisfastsættelse for et fartøj, hvis salg til en pris, der er lavere end den normale værdi, forvolder skade for den pågældende erhvervsgren i Unionen.

(7) For så vidt angår skibsbyggere hjemmehørende hos kontraherende parter i skibsbygningsaftalen kan Unionen kun iværksætte en undersøgelse af salget af et fartøj, hvis køberen af dette fartøj er hjemmehørende i Unionen, og forudsat at der ikke er tale om et militærfartøj.

(8) Det er ønskeligt at fastlægge klare og detaljerede regler for beregningen af den normale værdi. Navnlig bør denne værdi om muligt fastsættes på grundlag af et repræsentativt salg af et lignende fartøj i normal handel i eksportlandet. Det er formålstjenligt at fastlægge de omstændigheder, hvorunder et salg på hjemmemarkedet kan anses for at have fundet sted med tab og lades ude af betragtning, og hvorunder salget af et lignende fartøj til et tredjeland eller den beregnede normale værdi kan lægges til grund for beregningen. Der bør endvidere fastlægges regler for en korrekt omkostningsfordeling, herunder i forbindelse med påbegyndelse af virksomhed. Ved beregningen af den normale værdi er det også nødvendigt at angive, hvilken metode der skal anvendes til fastsættelse af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger, og hvilken fortjeneste der skal indregnes i en sådan værdi.

(9) Med henblik på korrekt anvendelse af det nye instrument til bekæmpelse af skadelig prisfastsættelse bør Kommissionen træffe alle nødvendige foranstaltninger for at kontrollere, om de regnskabsmæssige posteringer, som store konglomerater eller holdingselskaber i tredjelande har foretaget, er korrekte i forbindelse med vurderingen af kostprisstrukturen.

(10) Ved fastlæggelsen af den normale værdi for lande uden markedsøkonomi må det anses for formålstjenligt at fastsætte regler for valg af et egnet tredjeland med markedsøkonomi, der kan anvendes med henblik herpå, og endvidere bør det fastsættes, at hvis det ikke er muligt at finde et egnet tredjeland, kan den normale værdi fastsættes på ethvert andet rimeligt grundlag.

(11) Det er formålstjenligt at definere eksportprisen og at opregne de justeringer, der bør foretages i de tilfælde, hvor det anses for påkrævet at beregne denne pris på grundlag af den første pris på det åbne marked.

(12) For at sikre en rimelig sammenligning mellem eksportpris og normal værdi er det tilrådeligt at opregne de faktorer, herunder kontraktbestemte bøder, der kan øve indflydelse på priserne og disses sammenlignelighed.

(13) Det er ønskeligt at etablere en klar og detaljeret vejledning vedrørende de faktorer, der kan være relevante for at afgøre, om salget som følge af den skadelige prisfastsættelse har forvoldt væsentlig skade eller truer med at forvolde skade. Ved en påvisning af, at den skade, der er påført en erhvervsgren i Unionen, kan tilskrives prisen ved det pågældende salg, bør der tages hensyn til virkningen af andre faktorer og navnlig til de foreliggende markedsvilkår i Unionen.

(14) Det er tilrådeligt at definere udtrykket »erhvervsgren i Unionen« under henvisning til muligheden for at bygge et lignende fartøj og at fastsætte, at parter, der er forbundet med eksportørerne, kan holdes uden for denne definition af en sådan erhvervsgren, og endvidere bør det defineres, hvad der forstås ved »forbundet«.

(15) Det er nødvendigt at fastsætte de proceduremæssige og grundlæggende betingelser for indgivelse af en klage over skadelig prisfastsættelse, herunder i hvilken udstrækning klagen bør opnå tilslutning fra den pågældende erhvervsgren i Unionen, samt hvilke oplysninger om køberen af fartøjet, den skadelige prisfastsættelse, skaden og årsagssammenhæng en sådan klage bør indeholde. Det er også formålstjenligt nærmere at fastlægge procedurerne for afvisning af klager eller indledning af en procedure.

(16) Når køberen af det fartøj, der er omfattet af skadelig prisfastsættelse, er etableret på et område tilhørende en anden kontraherende part i skibsbygningsaftalen, kan en klage også indeholde en anmodning om, at den pågældende kontraherende parts myndigheder indleder en undersøgelse. En sådan anmodning bør i påkommende tilfælde sendes til den pågældende kontraherende parts myndigheder.

(17) I relevante tilfælde kan en undersøgelse også indledes på grundlag af en skriftlig klage fra myndighederne hos en kontraherende part i skibsbygningsaftalen i overensstemmelse med denne forordning og bestemmelserne i skibsbygningsaftalen.

(18) Det er nødvendigt at fastsætte, hvorledes interesserede parter bør underrettes om, hvilke oplysninger myndighederne ønsker forelagt, og interesserede parter bør have rigelig lejlighed til at fremlægge alt relevant bevismateriale og til at varetage deres interesser. Det er også ønskeligt klart at fastlægge de regler og procedurer, der skal følges under undersøgelsen, især reglerne for, hvorledes interesserede parter skal give sig til kende, fremlægge deres synspunkter og indgive oplysninger inden for nærmere angivne frister, hvis sådanne synspunkter og oplysninger skal tages i betragtning. Der bør også fastlægges nærmere betingelser for, hvorledes en interesseret part kan få adgang til og fremsætte bemærkninger til oplysninger, der er indgivet af andre interesserede parter. Medlemsstaterne og Kommissionen bør samarbejde vedrørende indsamlingen af oplysninger.

(19) Det er nødvendigt at fastsætte, at en sag, uanset om der er fastsat en godtgørelse for skadelig prisfastsættelse eller ej, alt efter omstændighederne bør afsluttes senest et år efter indledningen af proceduren eller efter leveringen af fartøjet.

(20) Undersøgelser eller procedurer bør afsluttes, når margenen for den skadelige prisfastsættelse er minimal.

(21) En undersøgelse kan afsluttes uden pålæggelse af en godtgørelse for skadelig prisfastsættelse, hvis salget af det fartøj, hvis prisfastsættelse er skadelig, annulleres endeligt og uden forbehold, eller hvis et alternativt tilsvarende middel til afhjælpning af situationen godtages. Der bør imidlertid tages særligt hensyn til, at den målsætning, der er fastlagt ved denne forordning, ikke bringes i fare.

(22) Der bør ved afgørelse pålægges en skibsbygger, hvis salg af et fartøj til en skadeligt fastsat pris har forvoldt skade for erhvervsgrenen i Unionen, en godtgørelse for skadelig prisfastsættelse, som beløbsmæssigt er lig med margenen for den skadelige prisfastsættelse, når alle de betingelser, der er fastsat i denne forordning, er opfyldt. Der bør fastsættes præcise og detaljerede regler for gennemførelsen af en sådan afgørelse, herunder alle foranstaltninger, der er nødvendige for den faktiske håndhævelse af den, navnlig iværksættelsen af modforanstaltninger, hvis skibsbyggeren ikke betaler godtgørelsen for skadelig prisfastsættelse inden for den fastsatte frist.

(23) Det er nødvendigt at fastsætte præcise regler for fratagelse af laste- og losserettigheder i Unionens havne for fartøjer, der er bygget af skibsbyggere, som er omfattet af modforanstaltninger.

(24) Forpligtelsen til at betale godtgørelsen for skadelige prisfastsættelser ophører først, når godtgørelsens fulde beløb er betalt, eller ved udløbet af den periode, i hvilken modforanstaltningerne gælder.

(25) Foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, må ikke være i modstrid med Unionens interesser.

(26) Når Unionen handler i henhold til denne forordning, bør den være opmærksom på behovet for hurtig og effektiv handling.

(27) Det er formålstjenligt at åbne mulighed for kontrolbesøg til efterprøvning af oplysninger, der indgives vedrørende skadelig prisfastsættelse og skade, idet sådanne besøg dog er betinget af, at udsendte spørgeskemaer besvares på behørig vis.

(28) Det er nødvendigt at fastsætte, at hvis en part ikke samarbejder på tilfredsstillende måde, kan der anvendes andre oplysninger til fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, og at sådanne oplysninger kan være mindre gunstige for en sådan part, end hvis den pågældende havde været rede til at samarbejde.

(29) Der bør fastsættes bestemmelser om behandling af fortrolige oplysninger, således at forretningshemmeligheder ikke videregives.

(30) Det er af væsentlig betydning, at der fastsættes bestemmelser om en korrekt fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger for parter, der opfylder betingelserne herfor, og at sådanne oplysninger fremlægges inden for en frist, som under behørig hensyntagen til beslutningsprocessen i Unionen gør det muligt for parterne at varetage deres interesser.

(31) Gennemførelsen af procedurerne i denne forordning kræver ensartede betingelser for vedtagelse af de nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen heraf i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([1]) —

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Principper og definitioner

1. En godtgørelse for skadelig prisfastsættelse kan pålægges den skibsbygger, der bygger et fartøj, hvis prisfastsættelse er skadelig, når salget af dette fartøj til en køber i et andet land end fartøjets oprindelsesland forvolder skade.

2. Prisfastsættelsen for et fartøj anses for at være skadelig, hvis eksportprisen for det solgte fartøj er lavere end den sammenlignelige pris for et lignende fartøj, der sælges i normal handel til en køber i eksportlandet.

3. I denne forordning forstås ved:

a) »fartøj«: selvdrevne søgående fartøjer på 100 GT og derover, der benyttes til godstransport eller personbefordring eller til udførelse af særlige opgaver (f.eks. isbrydere og opmudringsfartøjer) og bugserbåde på 365 kW og derover

b) »lignende fartøj«: et fartøj af samme type og med samme formål og samme omtrentlige størrelse som det pågældende fartøj og med egenskaber, der ligger tæt op ad det pågældende fartøjs egenskaber

c) »fartøj af samme generelle kategori«: et fartøj af samme type og med samme formål, men af en klart anden størrelse

d) »salg«: skabelse eller overførsel af en ejendomsinteresse i fartøjet med undtagelse af en ejendomsinteresse, der udelukkende skabes eller erhverves med det formål at stille sikkerhed for et normalt lån på markedsvilkår

e) »ejendomsinteresse«: enhver kontrakt- eller ejerinteresse, der gør det muligt for den eller de af en sådan interesse begunstigede at drage fordel af fartøjets drift på en måde, der i alt væsentligt kan sammenlignes med den måde, hvorpå en ejer kan drage fordel af fartøjets drift. Ved afgørelsen af, om der foreligger en sådan væsentlig grad af sammenlignelighed, skal der bl.a. tages hensyn til følgende faktorer:

   i) vilkårene for og omstændighederne ved transaktionen

   ii) forretningspraksis inden for det pågældende erhverv

   iii) om det fartøj, der er genstand for transaktionen, indgår som en integrerende del af den eller de begunstigedes virksomhed, og

   iv) om det i praksis er sandsynligt, at den eller de af sådanne interesser begunstigede vil drage fordel af og påtage sig risikoen ved fartøjets drift i en væsentlig del af fartøjets levetid

f) »køber«: enhver person eller ethvert selskab, der erhverver en ejendomsinteresse, også ved leasing eller langtidstotalbefragtning, enten direkte eller indirekte i sammenhæng med den oprindelige overførsel fra skibsbyggeren, herunder en person eller et selskab, der ejer eller kontrollerer en køber eller giver køberen instruktioner. En person eller et selskab ejer en køber, når personen eller selskabet råder over en interesse på mere end 50 % i køberen. En person eller et selskab kontrollerer en køber, når personen eller selskabet retligt eller faktisk er i stand til at lægge bånd på eller gribe ind over for køberen, hvilket anses for at være tilfældet ved en interesse på 25 %. Hvis ejerskab af en køber er påvist, antages det, at der ikke foreligger nogen separat kontrol af den pågældende, medmindre det er konstateret på anden måde. Der kan være mere end én køber af et skib

g) »selskab«: privatretlige selskaber, herunder kooperative selskaber, og alle andre juridiske personer, der henhører under den offentlige ret eller privatretten, også selskaber, som ikke arbejder med gevinst for øje

h) »kontraherende part«: ethvert tredjeland, der er part i skibsbygningsaftalen.

Artikel 2

Konstatering af skadelig prisfastsættelse

A. Normal værdi

1. Den normale værdi fastsættes normalt på grundlag af den pris, der er betalt eller skal betales i normal handel for et lignende fartøj af en uafhængig køber i eksportlandet.

2. Transaktioner mellem parter, som viser sig at være forretningsmæssigt forbundne eller at have en indbyrdes kompensationsaftale, kan ikke anses for at finde sted i normal handel, og priserne for de pågældende transaktioner kan ikke anvendes til fastsættelse af den normale værdi, medmindre det fastslås, at de ikke er påvirket af dette afhængighedsforhold.

3. Foreligger der ikke salg af lignende fartøjer i normal handel, eller muliggør sådanne salg ikke en behørig sammenligning på grund af den særlige markedssituation, fastsættes den normale værdi for et lignende fartøj på grundlag af eksportprisen for et lignende fartøj ved salg i normal handel til et egnet tredjeland, forudsat at denne pris er repræsentativ. Foreligger der ikke sådanne salg til et egnet tredjeland, eller muliggør de ikke en behørig sammenligning, fastsættes den normale værdi for et lignende fartøj på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste.

4. Salg af lignende fartøjer på eksportlandets hjemmemarked eller eksportsalg til et tredjeland til priser, der er lavere end produktionsomkostningerne (faste og variable) pr. enhed plus et beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger, kan kun anses for ikke at have fundet sted i normal handel i prismæssig henseende, og der kan kun ses bort fra dem ved fastsættelsen af den normale værdi, hvis det fastslås, at disse salg har fundet sted til priser, som ikke giver dækning for alle omkostninger inden for en rimelig periode, som normalt bør være fem år.

5. Omkostningerne beregnes normalt på grundlag af regnskaber, der føres af den skibsbygger, som er omfattet af undersøgelsen, forudsat at disse regnskaber er i overensstemmelse med almindeligt anerkendte bogføringsprincipper i det pågældende land, og det påvises, at regnskaberne på en rimelig måde afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af det pågældende fartøj.

Der tages hensyn til dokumentation, som fremlægges vedrørende den rette fordeling af omkostningerne, forudsat at det påvises, at der traditionelt er foretaget en sådan fordeling. I mangel af en bedre egnet metode fordeles omkostningerne fortrinsvis på grundlag af omsætningen. Medmindre det allerede afspejles i omkostningsfordelingen i henhold til dette afsnit, foretages der en passende justering for at tage hensyn til de engangsomkostninger, som begunstiger den fremtidige og/eller nuværende produktion, eller til omstændigheder, hvor omkostningerne er påvirket af påbegyndelse af virksomhed.

6. Beløbene til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste fastsættes på grundlag af de faktiske omkostninger, der påløber i forbindelse med den af undersøgelsen omfattede skibsbyggers produktion og salg i normal handel af lignende fartøjer. Kan disse beløb ikke fastsættes på dette grundlag, kan de fastsættes på grundlag af:

a) det vejede gennemsnit af de faktiske beløb, der er fastsat for andre skibsbyggere i oprindelseslandet for så vidt angår produktion og salg af lignende fartøjer på det pågældende lands hjemmemarked

b) de faktiske beløb, som påløber hos den pågældende skibsbygger på oprindelseslandets hjemmemarked i forbindelse med produktion og salg i normal handel af fartøjer af samme generelle kategori

c) enhver anden rimelig metode under forudsætning af, at det derved fastsatte beløb til dækning af fortjeneste ikke overstiger den fortjeneste, som andre skibsbyggere normalt opnår ved salg af fartøjer af samme generelle kategori på oprindelseslandets hjemmemarked.

Desuden skal den fortjeneste, der tillægges ved beregningen af byggeværdien, under alle omstændigheder fastsættes på grundlag af den gennemsnitlige fortjeneste gennem et rimeligt tidsrum på normalt seks måneder både før og efter det af undersøgelsen omfattede salg, og den skal afspejle en rimelig fortjeneste på salgstidspunktet. I forbindelse med denne beregning skal alle fordrejende faktorer, som påvises at føre til en fortjeneste, der ikke er rimelig på salgstidspunktet, lades ude af betragtning.

7. På grund af det lange tidsrum, der forløber mellem kontraktindgåelsen og leveringen af et fartøj, skal der i den normale værdi ikke indregnes faktiske omkostninger, som skibsbyggeren kan godtgøre skyldes force majeure, og som ligger mærkbart over den omkostningsforhøjelse, som skibsbyggeren med rimelighed kunne have forudset og taget hensyn til, da de materielle salgsvilkår blev fastsat.

8. Ved salg fra lande uden markedsøkonomi, særligt de lande, på hvilke Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/755 ([1]) finder anvendelse, fastsættes den normale værdi på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et land med markedsøkonomi eller prisen ved salg fra et sådant tredjeland til andre lande, herunder Unionen, eller, hvis dette ikke er muligt, på ethvert andet rimeligt grundlag, herunder den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i Unionen for et lignende fartøj, om nødvendigt behørigt justeret for at indregne en rimelig fortjenstmargen.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/755 af 29. april 2015 om fælles ordninger for indførsel fra visse tredjelande (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 33).

Et egnet tredjeland med markedsøkonomi udvælges på en ikke urimelig måde under skyldig hensyntagen til alle pålidelige oplysninger, der foreligger på tidspunktet for udvælgelsen. Der tages også hensyn til tidsfrister.

Umiddelbart efter iværksættelsen af undersøgelsen underrettes parterne i undersøgelsen om det påtænkte tredjeland med markedsøkonomi, og der indrømmes dem en frist på ti dage til at fremsætte bemærkninger.

B. Eksportpris

9. Eksportprisen er den pris, der reelt er betalt eller skal betales for det pågældende fartøj.

10. Foreligger der ingen eksportpris, eller viser det sig, at der ikke kan fæstes lid til eksportprisen på grund af en forretningsmæssig forbindelse eller en kompensationsaftale mellem skibsbyggeren og køberen eller en tredjepart, kan eksportprisen beregnes på grundlag af den pris, hvortil fartøjet første gang videresælges til en uafhængig køber, eller hvis fartøjet ikke videresælges til en uafhængig køber eller ikke videresælges i den stand, hvori det oprindeligt blev solgt, på ethvert rimeligt grundlag.

I disse tilfælde foretages der justeringer for alle omkostninger, herunder told og andre afgifter, der påløber mellem det oprindelige salg og videresalget, samt forventet fortjeneste med henblik på at fastsætte en realistisk eksportpris.

De omkostninger, for hvilke der skal foretages justeringer, indbefatter sådanne, som normalt bæres af en køber, men som er betalt af en anden part i eller uden for Unionen, der viser sig at være forretningsmæssigt forbundet med eller at have en kompensationsaftale med skibsbyggeren eller køberen, herunder: sædvanlige transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger, told og andre afgifter, der skal betales i importlandet som følge af købet af fartøjet, samt en rimelig margen til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste.

C. Sammenligning

11. Der foretages en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi. Denne sammenligning foretages i samme handelsled og for salg, der finder sted på tidspunkter, som ligger så tæt op ad hinanden som muligt, hvorved normalt forstås salg, der finder sted inden for tre måneder før eller efter det af undersøgelsen omfattede salg eller, hvis sådanne salg ikke har fundet sted, enhver passende periode. Der tages i hver enkelt tilfælde behørigt hensyn til forskelle, som berører prisernes sammenlignelighed, herunder forskelle i salgsvilkår, kontraktbestemte bøder, beskatning, handelsled, mængder, fysiske egenskaber og alle andre forskelle, som påvises at påvirke prisernes sammenlignelighed. Er prisernes sammenlignelighed berørt i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 10, fastsættes den normale værdi i samme handelsled som det, der gælder for den beregnede eksportpris, eller der foretages en behørig justering som hjemlet i dette stykke. Enhver dobbeltjustering skal undgås, navnlig i henseende til rabatter og kontraktbestemte bøder. Nødvendiggør prissammenligningen en valutaomregning, anvendes til en sådan omregning vekselkursen på salgsdatoen, dog således, at når salg af udenlandsk valuta på terminsmarkedet er direkte knyttet til det pågældende eksportsalg, anvendes den vekselkurs, som er gældende for dette terminssalg. Med henblik på denne bestemmelse forstås ved »salgsdatoen« den dato, på hvilken de grundlæggende salgsvilkår er fastsat, normalt kontraktdatoen. Er de grundlæggende salgsvilkår blevet ændret væsentligt på en anden dato, bør vekselkursen på ændringsdatoen anvendes. I et sådant tilfælde foretages der behørige justeringer for at tage hensyn til eventuelle urimelige forskydninger i margenen for den skadelige prisfastsættelse, som udelukkende skyldes svingninger i vekselkursen mellem den oprindelige salgsdato og datoen for ændringen.

D. Margen for skadelig prisfastsættelse

12. Under hensyntagen til de relevante bestemmelser om en rimelig sammenligning skal forekomsten af en margen for skadelig prisfastsættelse normalt fastslås på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af priserne for alle salgstransaktioner eller ved en sammenligning mellem den individuelle normale værdi og de individuelle eksportpriser, dvs. på grundlag af hver enkelt transaktion. En normal værdi, som er fastsat på grundlag af vejede gennemsnit, kan dog sammenlignes med priserne for alle individuelle salgstransaktioner, hvis der foreligger et eksportprismønster, som er meget forskelligt for forskellige købere, regioner eller perioder, og hvis de i første punktum fastsatte metoder ikke afspejler det fulde omfang af den skadelige prisfastsættelse, der finder sted.

13. Ved »margen for skadelig prisfastsættelse« forstås det beløb, hvormed den normale værdi overstiger eksportprisen. Er margenerne for skadelig prisfastsættelse forskellige, kan der fastsættes en margen for skadelige prisfastsættelse i form af et vejet gennemsnit.

Artikel 3

Konstatering af skade

1. I denne forordning forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Unionen, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Unionen eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren, og »skade« fortolkes i overensstemmelse med denne artikel.

2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse af:

a) den virkning, salget til en pris, der er lavere end den normale værdi, har på priserne for lignende fartøjer på unions markedet, og af

b) dette salgs følgevirkninger for den pågældende erhvervsgren i Unionen.

3. Med hensyn til de prismæssige virkninger af salget til en pris, der er lavere end den normale værdi, tages det i betragtning, om det pågældende salg har fundet sted til en væsentlig lavere pris end prisen på lignende fartøjer fremstillet af erhvervsgrenen i Unionen, eller om priserne som følge af et sådant salg er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslaggivende for afgørelsen.

4. Er salg af fartøjer fra mere end ét land samtidig omfattet af undersøgelser vedrørende skadelig prisfastsættelse, kan følgevirkningerne af sådanne salg kun vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at:

a) den margen for skadelig prisfastsættelse, der er fastlagt for køb fra hvert af de pågældende lande, er højere end det minimum, som er anført i artikel 7, stk. 3, og

b) det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af de pågældende salg på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem fartøjer solgt til køberen af skibsbyggere uden for Unionen og vilkårene for konkurrencen mellem sådanne fartøjer og lignende fartøjer fremstillet i Unionen.

5. Undersøgelsen af følgevirkningerne for den pågældende erhvervsgren i Unionen af salget til en pris, der er lavere end den normale værdi, skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation, herunder følgende: at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger at overvinde følgerne af tidligere dumping, skadelig prisfastsættelse eller subsidier; størrelsen af den faktiske margen for skadelig prisfastsættelse; den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital og kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Unionen; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer. Denne liste er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

6. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 2, påvises, at salget til en pris, der er lavere end den normale værdi, forvolder eller har forvoldt skade som defineret i denne forordning. Dette indebærer specielt en påvisning af, at de priser, der er fastlagt i henhold til stk. 3, er årsag til de følgevirkninger for en erhvervsgren i Unionen, som er omhandlet i stk. 5, og at disse følgevirkninger er væsentlige.

7. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end det pågældende salg til en pris, der er lavere end den normale værdi, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Unionen, for at sikre, at skaden, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives nævnte salg til en pris, der er lavere end den normale værdi, i henhold til stk. 6. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter mængde og priser i forbindelse med salg foretaget af skibsbyggere i andre lande end eksportlandet, som ikke har fundet sted til en pris, der er lavere end den normale værdi, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Unionen, den teknologiske udvikling samt EU-erhvervsgrenens eksportresultater og produktivitet.

8. Virkningerne af salget til en pris, der er lavere end den normale værdi, vurderes i forhold til EU-erhvervsgrenens produktion af lignende fartøjer, når der foreligger oplysninger, som muliggør en afgrænsning af denne produktion på grundlag af kriterier såsom produktionsprocessen og producenternes salg og fortjeneste. Er det ikke muligt klart at afgrænse denne produktion, vurderes virkningerne af salget til en pris, der er lavere end den normale værdi, ved en undersøgelse af produktionen af den snævrest mulige gruppe fartøjer eller fartøjstyper, der indbefatter et lignende fartøj, og for hvilke de nødvendige oplysninger kan tilvejebringes.

9. En konstatering af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, skal baseres på kendsgerninger og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder. Den ændring i omstændighederne, der ville skabe en situation, hvor det pågældende salg til en pris, der er lavere end den normale værdi, ville forvolde skade, skal klart kunne forudses og være umiddelbart forestående.

For at afgøre, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, bør der tages hensyn til faktorer såsom:

a) om der er tilstrækkelig ledig kapacitet hos skibsbyggeren eller en umiddelbart forestående og betydelig forøgelse af denne kapacitet, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af salg til en pris, der er lavere end den normale værdi, idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere eksport,

b) om de pågældende fartøjer eksporteres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller at prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, hvilket sandsynligvis vil øge efterspørgslen fra andre lande efter køb.

Ingen af ovennævnte faktorer i sig selv er nødvendigvis udslaggivende for afgørelsen, men de undersøgte faktorer skal samlet set føre til den konklusion, at der er overhængende risiko for yderligere salg til priser, der er lavere end den normale værdi, og at der vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis der ikke træffes beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 4

Definition af erhvervsgren i Unionen

1. I denne forordning forstås ved »erhvervsgren i Unionen« samtlige producenter i Unionen, som er i stand til at producere et lignende fartøj med deres bestående anlæg, eller som i rette tid kan foretage en tilpasning af disse til produktion af et lignende fartøj, eller de af dem, hvis samlede kapacitet til produktion af et lignende fartøj udgør en betydelig del, som defineret i artikel 5, stk. 6, af den samlede kapacitet i Unionen til produktion af et lignende fartøj. Når producenterne imidlertid er forretningsmæssigt forbundet med skibsbyggeren, eksportørerne eller køberne, eller når de selv er købere af det fartøj, hvis prisfastsættelse påstås at være skadelig, kan der ved »erhvervsgren i Unionen« forstås de øvrige producenter.

2. Med henblik på stk. 1 anses producenterne kun for at være forretningsmæssigt forbundet med skibsbyggeren, eksportørerne eller køberne, hvis:

a) en af parterne direkte eller indirekte kontrollerer den anden part

b) begge parter kontrolleres direkte eller indirekte af en tredjepart, eller

c) de tilsammen direkte eller indirekte kontrollerer en tredjepart, forudsat at der er grund til at antage eller nære mistanke om, at forbindelsen har til følge, at den pågældende producent optræder anderledes end ikke-forbundne producenter.

I dette stykke anses en part for at kontrollere en anden part, når førstnævnte retligt eller faktisk er i stand til at lægge bånd på eller gribe ind over for sidstnævnte.

3. Artikel 3, stk. 8, finder anvendelse på nærværende artikel.

Artikel 5

Indledning af procedurer

1. En undersøgelse med henblik på at fastslå forekomsten, omfanget og virkningen af en påstået skadelig prisfastsættelse indledes på grundlag af en skriftlig klage indgivet af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning uden status som juridisk person, som optræder på vegne af en erhvervsgren i Unionen, jf. dog stk. 8.

Klagen kan indgives til Kommissionen eller til en medlemsstat, der videresender den til Kommissionen. Kommissionen sender medlemsstaterne en genpart af enhver klage, den modtager. En klage anses for at være indgivet på den første arbejdsdag efter afleveringen til Kommissionen pr. anbefalet post eller efter Kommissionens skriftlige anerkendelse af modtagelsen.

Når en medlemsstat i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen klage, er i besiddelse af tilstrækkelige beviser for skadelig prisfastsættelse og deraf følgende skade for en erhvervsgren i Unionen, underretter den straks Kommissionen om sådanne beviser.

2. En klage i henhold til stk. 1 skal indgives senest:

a) seks måneder efter det tidspunkt, hvor klageren fik eller burde have fået kendskab til salget af fartøjet, når:

   i) klageren var blevet opfordret til at afgive tilbud vedrørende den pågældende kontrakt gennem et bredt multipelt udbud eller enhver anden udbudsprocedure

   ii) klageren rent faktisk afgav tilbud, og

   iii) klagerens tilbud i alt væsentligt var i overensstemmelse med udbudsspecifikationerne

b) ni måneder efter det tidspunkt, hvor klageren fik eller burde have fået kendskab til salget af fartøjet, hvis der ikke forelå en opfordring til at afgive tilbud, forudsat at der senest seks måneder efter dette tidspunkt er indgivet en hensigtserklæring om indgivelse af klage til Kommissionen eller en medlemsstat, idet denne erklæring skal indeholde oplysninger, som klageren med rimelighed kan tilvejebringe med henblik på at identificere den pågældende transaktion.

En klage kan under ingen omstændigheder indgives senere end seks måneder efter leveringen af fartøjet.

Klageren kan anses for at have haft kendskab til salget af fartøjet fra den tidspunkt, hvor kontraktens indgåelse sammen med meget generelle oplysninger om fartøjet offentliggøres i den internationale erhvervspresse.

I denne artikel forstås ved »bredt multipelt udbud« et udbud, hvor køberen anmoder mindst alle de skibsbyggere om at afgive tilbud, hvorom han ved, at de er i stand til at bygge det pågældende fartøj.

3. En klage i henhold til stk. 1 skal indeholde beviser for:

a) skadelig prisfastsættelse

b) skade

c) årsagssammenhæng mellem den skadelige prisfastsættelse og den påståede skade, og

d) i) at klageren, hvis fartøjet blev solgt efter afholdelse af et bredt multipelt udbud, blev opfordret til at afgive tilbud vedrørende den pågældende kontrakt og rent faktisk gjorde dette, og at klagerens tilbud i alt væsentligt var i overensstemmelse med udbudsspecifikationerne (især leveringsdato og tekniske krav), eller

   ii) at klageren, hvis fartøjet blev solgt efter afholdelse af en anden udbudsprocedure, blev opfordret til at afgive tilbud vedrørende den pågældende kontrakt og rent faktisk gjorde dette, og at klagerens tilbud i alt væsentligt var i overensstemmelse med udbudsspecifikationerne, eller

   iii) at klageren, uden at han blev opfordret til at afgive tilbud på anden måde end som led i et bredt multipelt udbud, var i stand til at bygge det pågældende fartøj, og at klageren, hvis han havde eller burde have haft kendskab til det påtænkte køb, gjorde en påviselig indsats for at indgå kontrakt med køberen i overensstemmelse med de pågældende udbudsspecifikationer. Klageren kan anses for at have haft kendskab til det påtænkte køb, hvis det påvises, at størstedelen af den pågældende erhvervsgren har udfoldet bestræbelser for at indgå kontrakt med den pågældende køber om salg af det pågældende fartøj, eller hvis det påvises, at generelle oplysninger om det påtænkte køb kunne indhentes hos mæglere, finansfolk, klassifikationsselskaber, befragtere, erhvervssammenslutninger eller andre enheder, der normalt deltager i skibsbygningstransaktioner, og som klageren regelmæssigt havde kontakter eller gjorde forretninger med.

4. Klagen skal indeholde sådanne oplysninger om følgende, som den klagende part med rimelighed kan forventes at være i besiddelse af:

a) klagerens identitet og en redegørelse for størrelsen og værdien af klagerens produktion i Unionen af lignende fartøjer. Når der indgives skriftlig klage på vegne af den pågældende erhvervsgren i Unionen, skal denne erhvervsgren i klagen identificeres ved angivelse af alle kendte producenter i Unionen, som er i stand til at bygge et lignende fartøj, og så vidt muligt en redegørelse for størrelsen og værdien af produktionen i Unionen af lignende fartøjer, som sådanne producenter tegner sig for

b) en fuldstændig beskrivelse af det fartøj, hvis prisfastsættelse angiveligt er skadelig, navnet på det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande, identiteten af hver kendt eksportør eller udenlandsk producent og identiteten af køberen af det pågældende fartøj

c) de priser, hvortil sådanne fartøjer sælges på hjemmemarkedet i det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande (eller i påkommende tilfælde de priser, hvortil sådanne fartøjer sælges fra det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande til tredjelande, eller om fartøjets beregnede værdi), og eksportpriserne eller i påkommende tilfælde om de priser, hvortil sådanne fartøjer første gang videresælges til en uafhængig køber

d) oplysninger om den skadelige prisfastsættelses indvirkning på priserne på lignende fartøjer på markedet i Unionen og det pågældende salgs følgevirkninger for den pågældende erhvervsgren i Unionen dokumenteret ved relevante faktorer og forhold, som har indflydelse på unionserhvervsgrenens situation, såsom de i artikel 3, stk. 3 og 5, anførte.

5. Kommissionen undersøger, i det omfang det er muligt, om oplysningerne i klagen er korrekte og så fyldestgørende, at det kan fastslås, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

6. Der indledes ikke en undersøgelse i medfør af stk. 1, medmindre det på grundlag af en undersøgelse af, i hvor høj grad der blandt producenter i Unionen, som er i stand til at bygge lignende fartøjer, er givet udtryk for tilslutning til eller modstand mod klagen, er fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af den pågældende erhvervsgren i Unionen. Klagen anses for at være indgivet af eller på vegne af en erhvervsgren i Unionen, hvis den har tilslutning fra de producenter i Unionen, hvis samlede kapacitet til produktion af lignende fartøjer udgør mere end 50 % af den samlede kapacitet til produktion af lignende fartøjer blandt den del af den pågældende erhvervsgren i Unionen, som enten giver udtryk for tilslutning til eller modstand mod klagen. Der indledes dog ikke en undersøgelse, når de producenter i Unionen, der udtrykkeligt giver deres tilslutning til klagen, tegner sig for mindre end 25 % af den samlede produktionskapacitet blandt de producenter i Unionen, der er i stand til at bygge lignende fartøjer.

7. Medmindre der er truffet beslutning om at indlede en undersøgelse, undlader myndighederne at offentliggøre klagen vedrørende indledning af en undersøgelse. Efter modtagelse af en behørigt dokumenteret klage og inden iværksættelsen af en undersøgelse underrettes regeringen for det pågældende eksportland imidlertid.

8. Hvis Kommissionen under særlige omstændigheder beslutter at indlede en undersøgelse, uden at der er modtaget en skriftlig klage fra eller på vegne af en erhvervsgren i Unionen med henblik på indledning af en sådan undersøgelse, indledes undersøgelsen, hvis de beviser, der foreligger for skadelig prisfastsættelse, skade og årsagssammenhæng og for, at et medlem af den angiveligt skadede erhvervsgren i Unionen opfylder kriterierne omhandlet i stk. 3, litra d), er tilstrækkelige til at begrunde indledningen af en sådan undersøgelse.

I relevante tilfælde kan en undersøgelse også indledes på grundlag af en skriftlig klage fra en kontraherende parts myndigheder. En sådan klage skal indeholde tilstrækkelige beviser til at påvise, at der for et fartøj er eller har været tale om skadelig prisfastsættelse, og at det påståede salg til en køber i Unionen til en pris, der er lavere end den normale værdi, forvolder eller har forvoldt skade for den pågældende kontraherende parts indenlandske erhvervsgren.

9. Beviserne vedrørende både skadelig prisfastsættelse og skade behandles samtidig ved afgørelsen af, om der skal indledes en undersøgelse. En klage afvises, når der ikke foreligger tilstrækkelige beviser for enten skadelig prisfastsættelse eller skade til at begrunde en videreførelse af sagen.

10. Klagen kan trækkes tilbage forud for indledningen af en procedure, og den anses i så fald for ikke at være indgivet.

11. Står det klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige, at der indledes en procedure, indleder Kommissionen en sådan procedure senest 45 dage efter datoen for klagens indgivelse eller, når der er tale om indledning af en undersøgelse i henhold til stk. 8, senest seks måneder efter det tidspunkt, på hvilket salget af fartøjet var kendt eller burde have været kendt, og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*. Er de fremlagte beviser utilstrækkelige, underrettes klageren herom inden for en frist på 45 dage fra datoen for klagens indgivelse til Kommissionen. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når den har fastslået, at der er behov for at indlede en sådan procedure.

12. I meddelelsen om indledning af en procedure gives der underretning om indledning af en undersøgelse med angivelse af skibsbyggerens og den eller de pågældende køberes navn og hjemland samt en beskrivelse af det pågældende fartøj, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen.

Endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken interesserede parter kan give sig til kende, tilkendegive deres synspunkter skriftligt og indgive oplysninger, hvis der som led i undersøgelsen skal tages hensyn til sådanne synspunkter og oplysninger; endelig fastsættes den frist, inden for hvilken interesserede parter kan anmode om at blive hørt af Kommissionen i henhold til artikel 6, stk. 5.

13. Kommissionen underretter eksportøren, den eller den pågældende købere af fartøjet og repræsentative sammenslutninger af producenter, eksportører eller købere af sådanne fartøjer, som den ved er berørt af sagen, samt repræsentanter for det land, hvis fartøj er omfattet af en sådan undersøgelse, og klagerne om indledningen af proceduren, og stiller under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger den fulde ordlyd af den skriftlige klage, den har modtaget i henhold til stk. 1, til rådighed for eksportøren og for myndighederne i eksportlandet og på anmodning også for andre involverede interesserede parter.

Artikel 6

Undersøgelsen

1. Efter indledningen af proceduren iværksætter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne og i påkommende tilfælde med myndighederne i tredjelande en undersøgelse på unionsplan. En sådan undersøgelse omfatter både skadelig prisfastsættelse og den deraf følgende skade, og disse spørgsmål undersøges samtidig.

2. Der indrømmes parter, som modtager spørgeskemaer, der anvendes som led i en undersøgelse vedrørende skadelig prisfastsættelse, en svarfrist på mindst 30 dage. Fristen for eksportørerne regnes fra datoen for modtagelsen af spørgeskemaet, der med henblik herpå anses for at være modtaget en uge efter den dag, på hvilken det blev afsendt til eksportøren eller blev overgivet til det pågældende eksportlands diplomatiske repræsentant. Under behørig hensyntagen til de frister, der gælder for undersøgelsen, kan der indrømmes en forlængelse af ovennævnte frist på 30 dage, forudsat at den pågældende part kan opvise en gyldig grund til en sådan forlængelse i form af særlige omstændigheder, der gør sig gældende.

3. Kommissionen kan anmode myndighederne i tredjelande, når det er relevant, og medlemsstaterne om at indgive oplysninger, og medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt for at efterkomme sådanne anmodninger.

De meddeler Kommissionen de ønskede oplysninger samt alle resultater af efterprøvning, kontrol og undersøgelser, som er foretaget.

Er disse oplysninger af almen interesse, eller fremsætter en medlemsstat ønske herom, videregiver Kommissionen dem til medlemsstaterne, forudsat at de ikke er fortrolige, i hvilket tilfælde der sendes et ikke-fortroligt sammendrag.

4. Kommissionen kan anmode myndighederne i tredjelande, når det er relevant, og medlemsstaterne om at foretage den nødvendige efterprøvning og kontrol, særlig hos producenter i Unionen, og at foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, og at regeringen i det pågældende land er blevet officielt underrettet herom og ikke rejser indvendinger herimod.

Medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt for at efterkomme sådanne anmodninger fra Kommissionen.

Tjenestemænd fra Kommissionen kan på anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat bemyndiges til at bistå embedsmænd i medlemsstaterne i udførelsen af deres opgaver. På tilsvarende måde kan tjenestemænd fra Kommissionen efter aftale mellem Kommissionen og myndighederne i tredjelande bistå disse myndigheders embedsmænd i udførelsen af deres opgaver.

5. De interesserede parter, der har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 12, skal høres, hvis de inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, skriftligt anmoder om en høring og i den forbindelse godtgør, at de sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og at der er særlige grunde til, at de bør høres.

6. Der indrømmes på anmodning skibsbyggeren, den eller de pågældende købere og repræsentanter for eksportlandets regering samt de klagere og andre interesserede parter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 12, lejlighed til at møde de parter, der har modstridende interesser, således at modstående synspunkter kan fremføres og indsigelser gøres gældende.

Der skal i den forbindelse tages hensyn til, at det er nødvendigt at bevare oplysningernes fortrolige karakter og at sikre parternes interesser.

Ingen af parterne skal være forpligtet til at give møde, og udeblivelse skal ikke være til skade for den pågældende parts sag.

Der tages hensyn til mundtlige oplysninger, der meddeles i henhold til dette stykke, såfremt de efterfølgende bekræftes skriftligt.

7. De klagende parter, skibsbyggeren, den eller de pågældende købere og andre interesserede parter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 12, samt repræsentanterne for eksportlandet kan på skriftlig anmodning få indsigt i alle oplysninger, som parter i undersøgelsen har indgivet, i modsætning til interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Unionen eller dets medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for fremlæggelsen af deres sag, at de ikke er fortrolige som omhandlet i artikel 13, og at de anvendes som led i undersøgelsen.

De pågældende parter kan meddele deres syn på sådanne oplysninger, og der tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de er tilstrækkeligt dokumenteret i svaret.

8. Undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 12, skal det, i det omfang det er muligt, sikres, at de oplysninger, som interesserede parter indgiver, og som lægges til grund for de afgørelser, der træffes, er korrekte.

9. For procedurer, der omfatter prissammenligninger, og hvor der er leveret et lignende fartøj, skal undersøgelsen afsluttes senest et år efter indledningen af proceduren.

For procedurer, hvor et lignende fartøj er under bygning, skal undersøgelsen afsluttes senest et år efter leveringen af det pågældende fartøj.

Undersøgelser, der omfatter en beregnet værdi, skal afsluttes senest et år efter indledningen af proceduren eller senest et år efter leveringen af fartøjet, hvis sidstnævnte dato falder senere.

Disse frister suspenderes, såfremt artikel 16, stk. 2, finder anvendelse.

Artikel 7

Afslutning uden indførelse af foranstaltninger; fastsættelse og opkrævning af godtgørelser for skadelig prisfastsættelse

1. Trækkes klagen tilbage, kan proceduren afsluttes.

2. Såfremt foranstaltninger ikke er nødvendige, afsluttes undersøgelsen eller proceduren. Kommissionen afslutter undersøgelsen efter undersøgelsesproceduren i artikel 10, stk. 2.

3. En procedure afsluttes omgående, når det fastslås, at margenen for skadelig prisfastsættelse er mindre end 2 % udtrykt i procent af eksportprisen.

4. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der er tale om skadelig prisfastsættelse, og at der forvoldes skade herved, pålægger Kommissionen skibsbyggeren en godtgørelse for skadelig prisfastsættelse efter undersøgelsesproceduren i artikel 10, stk. 2. Godtgørelsen for den skadelige prisfastsættelse skal beløbsmæssigt svare til den fastslåede margen for skadelig prisfastsættelse. Efter at have underrettet medlemsstaterne træffer Kommissionen de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af afgørelsen, særlig opkrævningen af godtgørelsen for skadelig prisfastsættelse.

5. Skibsbyggeren betaler godtgørelsen for skadelig prisfastsættelse senest 180 dage efter, at han har fået underretning om, at den er pålagt ham, idet denne underretning med henblik herpå anses for modtaget en uge efter datoen for dens afsendelse til skibsbyggeren. Kommissionen kan indrømme skibsbyggeren en rimelig forlængelse af betalingsfristen, hvis skibsbyggeren kan godtgøre, at betaling inden for 180 dage vil gøre ham insolvent eller være uforenelig med en retligt overvåget reorganisering, i hvilket tilfælde der påløber rente af enhver ubetalt del af godtgørelsen med en sats svarende til afkastet af mellemfristede euro-obligationer på det sekundære marked på fondsbørsen i Luxembourg plus 50 basispoint.

Artikel 8

Alternative foranstaltninger

Undersøgelsen kan afsluttes uden fastsættelse af en godtgørelse for skadelig prisfastsættelse, hvis skibsbyggeren endeligt og ubetinget annullerer salget af det fartøj, hvis prisfastsættelse er skadelig, eller efterlever alternative tilsvarende foranstaltninger, som godtages af Kommissionen.

Et salg anses kun for annulleret, hvis alle kontraktlige forbindelser mellem de parter, der er berørt af det pågældende salg, er ophørt, alle vederlag, der er betalt i forbindelse med salget, er tilbagebetalt, og alle rettigheder i det pågældende fartøj eller dele deraf er overdraget til skibsbyggeren.

Artikel 9

Modforanstaltninger — fratagelse af laste- og losserettigheder

1. Betaler den pågældende skibsbygger ikke den godtgørelse for skadelig prisfastsættelse, der er fastsat i henhold til artikel 7, indfører Kommissionen modforanstaltninger i form af fratagelse af laste- og losserettigheder for fartøjer, der er bygget af den pågældende skibsbygger.

Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når der findes et grundlag for de i første afsnit omhandlede modforanstaltninger.

2. Afgørelsen om indførelse af modforanstaltninger træder i kraft 30 dage efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* og ophæves, når skibsbyggeren har betalt hele godtgørelsen for skadelig prisfastsættelse. Modforanstaltningerne omfatter alle fartøjer, for hvilke der er indgået kontrakt i en periode på fire år fra datoen for afgørelsens ikrafttræden. Hvert fartøj er omfattet af modforanstaltningerne i en periode på fire år efter leveringstidspunktet. Nævnte perioder kan kun afkortes efter afslutningen af en international procedure for tvistbilæggelse vedrørende de pågældende modforanstaltninger og i overensstemmelse med resultatet heraf.

Ved afgørelse, der vedtages af Kommissionen og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, fastsættes en liste over de fartøjer, der er omfattet af modforanstaltninger i form af fratagelse af laste- og losserettigheder.

3. Toldmyndighederne i medlemsstaterne giver ikke fartøjer, der er omfattet af modforanstaltninger i form af fratagelse af laste- og losserettigheder, tilladelse til lastning eller losning.

Artikel 10

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er oprettet ved forordning (EU) 2016/1036. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 11

Kontrolbesøg

1. Anser Kommissionen det for påkrævet, aflægger den besøg hos eksportører, skibsbyggere, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer for at undersøge deres regnskaber og efterprøve oplysninger, der er indgivet om skadelig prisfastsættelse og skade. Foreligger der ikke et behørigt svar i rette tid, kan Kommissionen undlade at gennemføre kontrolbesøg.

2. Kommissionen kan om nødvendigt foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke dertil, at repræsentanterne for det pågældende lands regering underrettes, og at denne ikke modsætter sig undersøgelsen. Så snart Kommissionen har modtaget de berørte virksomheders samtykke, skal den meddele myndighederne i eksportlandet navnene og adresserne på de virksomheder, der skal besøges, samt de aftalte datoer.

3. De pågældende virksomheder underrettes om arten af de oplysninger, der skal efterprøves under kontrolbesøgene, og om eventuel yderligere dokumentation, der er behov for at fremlægge under sådanne besøg, om end dette ikke udelukker, at der under kontrolbesøget på baggrund af de indhentede oplysninger fremsættes anmodning om yderligere detaljer.

4. I undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 1, 2 og 3, bistås Kommissionen af embedsmænd fra de medlemsstater, der anmoder herom.

Artikel 12

Manglende samarbejde

1. I tilfælde, hvor en af de interesserede parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

Konstateres det, at en interesseret part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger.

Interesserede parter gøres bekendt med følgerne af manglende samarbejde.

2. Indgives svar ikke elektronisk, anses dette ikke for manglende samarbejde, forudsat at den berørte part påviser, at indgivelse af svar på den ønskede måde ville indebære en urimelig ekstra byrde eller urimelige ekstra omkostninger.

3. Selv om de oplysninger, som en interesseret part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, skal der ikke ses bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og at den pågældende part har handlet efter bedste evne.

4. Hvis beviser eller oplysninger ikke godtages, underrettes den part, der indgiver dem, omgående om årsagerne hertil, og der gives den pågældende lejlighed til at afgive yderligere forklaringer inden for den fastsatte frist. Anses forklaringerne ikke for tilfredsstillende, meddeles årsagerne til afvisningen af sådanne beviser eller oplysninger i undersøgelsesresultater, der offentliggøres.

5. Hvis afgørelser, herunder vedrørende den normale værdi, træffes på grundlag af stk. 1, herunder de oplysninger, der er meddelt i klagen, skal disse, hvor dette er praktisk muligt og under behørig hensyntagen til de tidsfrister, der er fastsat for undersøgelsen, kontrolleres på grundlag af oplysninger fra andre uafhængige kilder, der måtte være tilgængelige, såsom offentliggjorte prislister, officielle salgsstatistikker og toldindberetninger, eller på grundlag af oplysninger, der er indhentet fra andre berørte parter som led i undersøgelsen.

6. Samarbejder en interesseret part ikke, eller samarbejder denne kun delvist, således at relevante oplysninger holdes tilbage, kan dette føre til et resultat af undersøgelsen, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den havde samarbejdet.

Artikel 13

Fortrolighed

1. Oplysninger, som ifølge deres karakter er fortrolige (f.eks. fordi fremlæggelse af dem ville give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der afgiver oplysningerne, eller for den, fra hvem denne har modtaget dem), eller som er stillet til rådighed på et fortroligt grundlag af parter i en undersøgelse, skal, når ønsket herom er berettiget, behandles fortroligt af myndighederne.

2. Interesserede parter, som meddeler fortrolige oplysninger, kan afkræves ikke-fortrolige sammendrag heraf. Disse sammendrag skal være tilstrækkelig detaljerede til at sikre en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold. Under helt særlige omstændigheder kan de pågældende parter tilkendegive, at oplysningerne ikke kan sammenfattes. Under sådanne særlige omstændigheder afgives der en erklæring med en begrundelse for, at det ikke er muligt at udarbejde en sammenfatning.

3. Anses en anmodning om fortrolig behandling ikke for berettiget, og er den, der meddeler oplysningerne, hverken villig til at stille oplysningerne til rådighed eller til at tillade, at de fremlægges i generaliseret form eller i sammendrag, kan der ses bort fra disse oplysninger, medmindre det på et relevant grundlag og på tilfredsstillende måde kan godtgøres, at oplysningerne er korrekte. Anmodninger om fortrolig behandling af oplysninger kan ikke afvises på et utilstrækkeligt grundlag.

4. Denne artikel udelukker ikke, at unionsmyndighederne fremlægger generelle oplysninger og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i medfør af denne forordning, eller at de fremlægger de beviser, som unionsmyndighederne har lagt til grund for deres afgørelser, for så vidt dette er nødvendigt for at forklare disse begrundelser i retssager. Ved en sådan fremlæggelse tages der hensyn til de berørte parters berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

5. Kommissionen og medlemsstaterne, herunder personer i deres tjeneste, må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil. Oplysninger, der udveksles mellem Kommissionen og medlemsstater eller interne dokumenter, der er udarbejdet af Unionens myndigheder eller af medlemsstaterne, må kun videregives, hvis dette udtrykkeligt fremgår af denne forordning.

6. Oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

Artikel 14

Fremlæggelse af oplysninger

1. Klagerne, skibsbyggeren, eksportøren, den eller de pågældende købere af fartøjet og disse parters repræsentative sammenslutninger samt repræsentanterne for eksportlandet kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det er hensigten at anbefale pålæggelse af en godtgørelse for skadelig prisfastsættelse eller afslutning af en undersøgelse eller procedure uden pålæggelse af en godtgørelse.

2. Anmodninger om endelig fremlæggelse af oplysninger efter stk. 1 indgives skriftligt til Kommissionen og skal være denne i hænde inden for de frister, den har fastsat.

3. Fremlæggelsen af endelige oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger og normalt ikke senere end en måned før, der træffes endelig afgørelse. Er Kommissionen ikke i stand til at fremlægge oplysninger om visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal de fremlægges snarest muligt derefter.

Fremlæggelsen foregriber ikke nogen efterfølgende afgørelse, som måtte blive truffet af Kommissionen, men hvis en sådan afgørelse baseres på andre forhold og betragtninger, fremlægges disse hurtigst muligt.

4. Bemærkninger, der fremsættes efter fremlæggelsen af oplysninger, tages kun i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være mindst ti dage, idet der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter.

Artikel 15

Rapport

Kommissionen indarbejder oplysninger om gennemførelsen af denne forordning i sin årlige rapport om anvendelse og gennemførelse af handelsbeskyttelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentet og Rådet i medfør af artikel 23 i forordning (EU) 2016/1036.

Artikel 16

Afsluttende bestemmelser

1. Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af:

a) særlige bestemmelser, som er fastsat i aftaler mellem Unionen og tredjelande

b) særlige foranstaltninger, forudsat at de ikke er i modstrid med forpligtelser, der følger af skibsbygningsaftalen.

2. En undersøgelse i henhold til denne forordning skal ikke gennemføres, og der skal ikke indføres eller opretholdes foranstaltninger, når sådanne foranstaltninger vil være i modstrid med Unionens forpligtelser i henhold til skibsbygningsaftalen eller andre relevante internationale aftaler.

Denne forordning er ikke til hinder for, at Unionen opfylder sine forpligtelser i henhold til skibsbygningsaftalens bestemmelser om bilæggelse af tvister.

Artikel 17

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 385/96 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 18

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra datoen for skibsbygningsaftalens ikrafttræden ([1]).

Den gælder ikke for fartøjer, som der er indgået kontrakt om før datoen for skibsbygningsaftalens ikrafttræden, med undtagelse af fartøjer, som der er indgået kontrakt om efter den 21. december 1994 til levering senere end fem år efter datoen for kontraktens indgåelse. Sådanne fartøjer er omfattet af denne forordning, medmindre skibsbyggeren påviser, at den sene leveringsdato skyldes normale forretningsmæssige forhold og ikke har til formål at undgå, at denne forordning finder anvendelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 8. juni 2016.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*
M. SCHULZ	A.G. KOENDERS

([1]) Datoen for skibsbygningsaftalens ikrafttræden offentliggøres i L-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

BILAG I

OPHÆVET FORORDNING MED OVERSIGT OVER ÆNDRINGER

Rådets forordning (EF) nr. 385/96 (EFT L 56 af 6.3.1996, s. 21)	
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014 (EUT L 18 af 21.1.2014, s. 1)	Alene punkt 5 i bilaget

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 385/96	Nærværende forordning
Artikel 1-4	Artikel 1-4
Artikel 5, stk. 1	Artikel 5, stk. 1
Artikel 5, stk. 2, første afsnit, indledende tekst	Artikel 5, stk. 2, første afsnit, indledende tekst
Artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra a), indledende tekst	Artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra a), indledende tekst
Artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra a), første led	Artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra a), nr. i)
Artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra a), andet led	Artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra a), nr. ii)
Artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra a), tredje led	Artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra a), nr. iii)
Artikel 5, stk. 2, andet, tredje og fjerde afsnit	Artikel 5, stk. 2, andet, tredje og fjerde afsnit
Artikel 5, stk. 3 til og med stk. 10	Artikel 5, stk. 3 til og med stk. 10
Artikel 5, stk. 11, første afsnit	Artikel 5, stk. 11, første og andet punktum
Artikel 5, stk. 11, andet afsnit	Artikel 5, stk. 11, tredje punktum
Artikel 5, stk. 12, første punktum	Artikel 5, stk. 12, første afsnit
Artikel 5, stk. 12, første og andet punktum	Artikel 5, stk. 12, andet afsnit
Artikel 6, stk. 1 og 2	Artikel 6, stk. 1 og 2
Artikel 6, stk. 3, første punktum	Artikel 6, stk. 3, første afsnit
Artikel 6, stk. 3, andet punktum	Artikel 6, stk. 3, andet afsnit
Artikel 6, stk. 3, tredje punktum	Artikel 6, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 6, stk. 4, første punktum	Artikel 6, stk. 4, første afsnit
Artikel 6, stk. 4, andet punktum	Artikel 6, stk. 4, andet afsnit
Artikel 6, stk. 4, tredje og fjerde punktum	Artikel 6, stk. 4, tredje afsnit
Artikel 6, stk. 5	Artikel 6, stk. 5
Artikel 6, stk. 6, første punktum	Artikel 6, stk. 6, første afsnit
Artikel 6, stk. 6, andet punktum	Artikel 6, stk. 6, andet afsnit
Artikel 6, stk. 6, tredje punktum	Artikel 6, stk. 6, tredje afsnit
Artikel 6, stk. 6, fjerde punktum	Artikel 6, stk. 6, fjerde afsnit
Artikel 6, stk. 7, første punktum	Artikel 6, stk. 7, første afsnit
Artikel 6, stk. 7, andet punktum	Artikel 6, stk. 7, andet afsnit
Artikel 6, stk. 8 og 9	Artikel 6, stk. 8 og 9
Artikel 7 til og med 11	Artikel 7 til og med 11

Forordning (EF) nr. 385/96	Nærværende forordning
Artikel 12, stk. 1, første punktum	Artikel 12, stk. 1, første afsnit
Artikel 12, stk. 1, andet punktum	Artikel 12, stk. 1, andet afsnit
Artikel 12, stk. 1, tredje punktum	Artikel 12, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 12, stk. 2 til og med stk. 6	Artikel 12, stk. 2 til og med stk. 6
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14, stk. 1 og 2	Artikel 14, stk. 1 og 2
Artikel 14, stk. 3, første, andet og tredje punktum	Artikel 14, stk. 3, første afsnit
Artikel 14, stk. 3, fjerde punktum	Artikel 14, stk. 3, andet afsnit
Artikel 14, stk. 4	Artikel 14, stk. 4
Artikel 14a	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
—	Artikel 17
Artikel 16	Artikel 18
—	Bilag I
—	Bilag II

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/1036

af 8. juni 2016

om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union

(kodifikation)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ([2]) er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ([3]). Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) Aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (»antidumpingaftalen af 1994«), indeholder detaljerede regler, især med hensyn til beregningen af dumping, procedurerne for indledning og gennemførelse af en undersøgelse, herunder fastlæggelsen og behandlingen af de faktiske oplysninger, indførelsen af midlertidige foranstaltninger, indførelsen og opkrævningen af antidumpingtold, varigheden af og genoptagelse af undersøgelse af antidumpingforanstaltninger samt offentliggørelsen af oplysninger om antidumpingundersøgelser.

(3) For at sikre en korrekt og gennemsigtig anvendelse af reglerne i antidumpingaftalen af 1994 bør ordlyden af denne aftalen i videst muligt omfang afspejles i unionslovgivningen.

(4) Ved anvendelsen af reglerne i antidumpingaftalen af 1994 er det for at opretholde den ligevægt mellem rettigheder og forpligtelser, som tilvejebringes ved den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (»GATT«), af væsentlig betydning, at Unionen tager hensyn til Unionens vigtigste handelspartneres fortolkning af reglerne.

(5) Det er ønskeligt at fastlægge klare og detaljerede regler for beregningen af den normale værdi. Navnlig bør en sådan værdi under alle omstændigheder fastsættes på grundlag af et repræsentativt salg i normal handel i eksportlandet. Det er hensigtsmæssigt at fastlægge retningslinjer for, hvornår parter kan anses for at være forretningsmæssigt forbundne, med henblik på konstatering af dumping. Det er formålstjenligt at præcisere de omstændigheder, hvorunder salg på hjemmemarkedet kan anses for at have fundet sted med tab og lades ude af betragtning, og hvorunder det resterende salg eller den beregnede normale værdi eller salget til et tredjeland kan anvendes som grundlag for afgørelsen. Der bør endvidere fastlægges regler for en korrekt omkostningsfordeling, herunder i forbindelse med påbegyndelse af virksomhed, ligesom der bør fastsættes retningslinjer for definitionen af opstart samt omfanget af og metoden for fordelingen. Ved beregningen af en normal værdi er det også nødvendigt at angive den metode, der skal anvendes til fastsættelse af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt den fortjeneste, der bør indregnes i en sådan værdi.

(6) Ved fastlæggelsen af den normale værdi for lande uden markedsøkonomi må det anses for formålstjenligt at fastsætte regler for valg af et egnet tredjeland med markedsøkonomi, der kan anvendes med henblik herpå, og endvidere bør det fastsættes, at hvis det ikke er muligt at finde et egnet tredjeland, kan den normale værdi fastsættes på ethvert andet rimeligt grundlag.

([1]) Europa-Parlamentets holdning af 10.5.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.5.2016.
([2]) Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51).
([3]) Se bilag I.

(7) Det er formålstjenligt at definere eksportprisen og at opregne de justeringer, der bør foretages i de tilfælde, hvor det anses for påkrævet at beregne denne pris på grundlag af den første pris på det åbne marked.

(8) For at sikre en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi er det tilrådeligt at opregne de faktorer, der kan øve indflydelse på priserne og disses sammenlignelighed, og at fastlægge særlige regler for, hvornår og hvorledes justeringerne bør foretages, herunder at enhver gentagelse af justeringerne bør undgås. Det er også nødvendigt at fastsætte, at sammenligningen kan finde sted på grundlag af gennemsnitspriser, idet de individuelle eksportpriser dog kan sammenlignes med en gennemsnitlig normal værdi, når førstnævnte er forskellige alt efter kunde, område eller periode.

(9) Det er ønskeligt at etablere en klar og detaljeret vejledning vedrørende de faktorer, der kan være relevante for at afgøre, om dumpingimporten har forvoldt væsentlig skade eller truer med at forvolde skade. Ved en påvisning af, at den skade, der er påført en erhvervsgren i Unionen, kan tilskrives omfanget af den pågældende indførsel og priserne på de indførte varer, bør der tages hensyn til virkningen af andre faktorer og navnlig til de foreliggende markedsvilkår i Unionen.

(10) Det er tilrådeligt at definere udtrykket »erhvervsgren i Unionen« og at fastsætte, at parter, der er forbundet med eksportører, kan holdes uden for denne definition af erhvervsgren, samt at definere, hvad der forstås ved »forbundet«. Det er også nødvendigt at åbne mulighed for, at der træffes antidumpingforanstaltninger på vegne af producenterne i en region i Unionen, og at fastlægge retningslinjer for definitionen af denne region.

(11) Det er nødvendigt at fastsætte, hvem der kan indgive en antidumpingklage, herunder i hvilket omfang den bør støttes af den pågældende erhvervsgren i Unionen, samt hvilke oplysninger om dumping, skade og årsagssammenhæng en sådan klage bør indeholde. Det er også formålstjenligt nærmere at fastlægge procedurerne for afvisning af klager eller indledning af en procedure.

(12) Det er nødvendigt at præcisere, hvorledes berørte parter bør underrettes om, hvilke oplysninger myndighederne ønsker forelagt, og de bør have rigelig lejlighed til at fremlægge alt relevant bevismateriale og fuldt ud have lejlighed til at varetage deres interesser. Det er også ønskeligt klart at fastlægge de regler og procedurer, der skal følges under undersøgelsen, navnlig de regler, hvorefter de berørte parter skal give sig til kende, fremlægge deres synspunkter og indgive oplysninger inden for nærmere angivne frister, hvis sådanne synspunkter og oplysninger skal tages i betragtning. Der bør også fastlægges nærmere betingelser for, at en berørt part kan få adgang til oplysninger, der er indgivet af andre berørte parter, og fremsætte bemærkninger hertil. Medlemsstaterne og Kommissionen bør samarbejde vedrørende indsamlingen af oplysninger.

(13) Det er nødvendigt at fastlægge betingelserne for, at der kan indføres midlertidig told, herunder at en sådan told ikke kan indføres tidligere end 60 dage eller senere end ni måneder efter indledningen af proceduren. Af administrative grunde er det også nødvendigt at fastsætte, at Kommissionen i alle tilfælde kan indføre en sådan told, enten umiddelbart i en periode på ni måneder eller i to etaper på henholdsvis seks og tre måneder.

(14) Det er nødvendigt at fastlægge procedurerne for godtagelse af tilsagn, der afhjælper virkningerne af dumping og den forvoldte skade, og som træder i stedet for indførelse af midlertidig eller endelig told. Det er også påkrævet at fastlægge følgerne af, at et tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, og at gøre det klart, at der kan indføres midlertidig told, hvis der foreligger mistanke om misligholdelse, eller hvis det er nødvendigt at indhente yderligere oplysninger til supplering af undersøgelsesresultaterne. Ved godtagelsen af tilsagn bør det påses, at de foreslåede tilsagn og overholdelsen heraf ikke giver anledning til en adfærd, der begrænser konkurrencen.

(15) Det er nødvendigt at fastsætte, at en sag normalt afsluttes uden indførelse af foranstaltninger eller ved fastsættelse af endelige foranstaltninger, inden for en frist på 12 måneder og i intet tilfælde mere end 15 måneder efter indledningen af undersøgelsen.

(16) Undersøgelser eller procedurer bør afsluttes, når dumpingmargenen er minimal eller den forvoldte skade ubetydelig, og disse omstændigheder bør defineres. I de tilfælde, hvor der skal indføres foranstaltninger, er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om afslutningen af undersøgelserne og at fastsætte, at foranstaltninger, der indføres, bør svare til et niveau, der er lavere end dumpingmargenen, hvis et sådant lavere niveau er tilstrækkeligt til at afhjælpe skaden, og i tilfælde, hvor resultaterne baseres på stikprøver, bør det nærmere angives, hvorledes omfanget af foranstaltningerne beregnes.

(17) Det er nødvendigt at åbne mulighed for opkrævning af midlertidig told med tilbagevirkende kraft, hvor dette anses for påkrævet, og nærmere at fastlægge de omstændigheder, der kan give anledning til anvendelse af told med tilbagevirkende kraft for at undgå, at de endelige foranstaltninger, der skal indføres, undergraves. Det er også nødvendigt at fastsætte, at told kan anvendes med tilbagevirkende kraft, hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage.

(18) Det er nødvendigt at fastsætte, at foranstaltninger udløber efter fem år, medmindre det af en genoptagelse af en undersøgelse fremgår, at de bør opretholdes. I tilfælde, hvor der fremlægges tilstrækkelige beviser for ændrede omstændigheder, er det endvidere nødvendigt at åbne mulighed for at indlede undersøgelser for at fastslå, om det er berettiget at tilbagebetale antidumpingtold. Det bør også fastsættes, at i forbindelse med en ny beregning af dumpingmargenen, som nødvendiggør en ny beregning af eksportpriserne, skal told ikke behandles som en omkostning, der påløber mellem indførsel og videresalg, når den pågældende told afspejles i priserne på de varer, der er omfattet af foranstaltninger i Unionen.

(19) Det er nødvendigt udtrykkeligt at åbne mulighed for en ny fastsættelse af eksportpriser og dumpingmargener, når tolden bæres af eksportøren gennem en form for kompensationsordning, og foranstaltningerne ikke afspejles i priserne på de varer, der er omfattet af foranstaltninger i Unionen.

(20) Antidumpingaftalen af 1994 indeholder ikke bestemmelser vedrørende omgåelse af antidumpingforanstaltninger, men i en særskilt GATT-ministerbeslutning erkendtes det, at omgåelse er et problem, og spørgsmålet er forelagt til afgørelse i GATT-Antidumpingudvalget. I betragtning af, at det hidtil ikke er lykkedes at nå til enighed under de multilaterale forhandlinger, og i afventning af resultatet af Verdenshandelsorganisationens (WTO) Antidumpingudvalgs undersøgelse er det nødvendigt at fællesskabslovgivningen indeholder bestemmelser til at imødegå en adfærd, hvis hovedformål er at omgå antidumpingforanstaltninger, herunder simple samleprocesser i Fællesskabet eller et tredjeland.

(21) Det er også hensigtsmæssigt at præcisere, hvilke former for praksis der udgør omgåelse af de gældende foranstaltninger. Omgåelse kan finde sted enten inden eller uden for Unionen. Derfor er det nødvendigt at fastsætte, at de fritagelser for den udvidede told, der eventuelt allerede er indrømmet til importører i henhold til denne forordning, også kan indrømmes til eksportører, når tolden udvides med henblik på at afhjælpe omgåelse, der finder sted uden for Unionen.

(22) Det er formålstjenligt at tillade suspension af antidumpingforanstaltninger i tilfælde, hvor der er tale om midlertidige ændringer i markedsvilkårene, som indebærer, at det midlertidigt ikke er rimeligt at anvende sådanne foranstaltninger.

(23) Det er nødvendigt at fastsætte, at indførsel, der er omfattet af en undersøgelse, kan gøres til genstand for registrering ved indførslen, for at gøre det muligt senere at anvende foranstaltninger mod en sådan indførsel.

(24) For at sikre en behørig håndhævelse af foranstaltningerne er det nødvendigt, at medlemsstaterne fører tilsyn med og til Kommissionen indberetter importhandelstallene for varer, der er omfattet af en undersøgelse og af foranstaltninger, såvel som de toldbeløb, der er opkrævet i henhold til denne forordning.

(25) Det er formålstjenligt, at der fastsættes kontrolbesøg til efterprøvning af oplysninger, der indgives vedrørende dumping og skade, idet sådanne besøg dog bør være afhængige af, at udsendte spørgeskemaer besvares på behørig vis.

(26) For at sikre en rettidig afslutning af undersøgelserne er det af væsentlig betydning, at der kan anvendes stikprøver i tilfælde, hvor antallet af parter eller transaktioner er stort.

(27) Det er nødvendigt at fastsætte, at der for parter, der ikke samarbejder på tilfredsstillende måde, kan anvendes andre oplysninger til fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, samt at sådanne oplysninger kan være mindre gunstige for en sådan part, end hvis den pågældende havde været rede til at samarbejde.

(28) Der bør fastsættes bestemmelser om behandling af fortrolige oplysninger, således at forretningshemmeligheder ikke videregives.

(29) Det er af væsentlig betydning, at der fastsættes bestemmelser om en fyldestgørende fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger for parter, der opfylder betingelserne herfor, og at sådanne oplysninger fremlægges inden for en frist, som, under behørig hensyntagen til beslutningsprocessen i Unionen, gør det muligt for parterne at varetage deres interesser.

(30) Der bør drages omsorg for, at der etableres et administrativt system, hvorunder der kan fremsættes bemærkninger til spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltninger er i Unionens interesse, herunder forbrugernes interesse, og at fastsætte frister, inden for hvilke sådanne bemærkninger skal fremsættes, og endvidere at fastsætte de pågældende parters ret til at få indsigt i oplysninger

(31) Gennemførelsen af denne forordning kræver ensartede betingelser for vedtagelse af midlertidig og endelig told og for afslutning af undersøgelser og procedurer uden foranstaltninger. Disse foranstaltninger bør vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([1]).

(32) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af midlertidige foranstaltninger i betragtning af sådanne foranstaltningers virkninger og den heraf følgende logik i forhold til vedtagelsen af de endelige foranstaltninger. Rådgivningsproceduren bør også anvendes for godtagelse af tilsagn, indledning eller ikkeindledning af fornyede undersøgelser, suspension af foranstaltninger, forlængelse af suspension af foranstaltninger og genindsættelse af foranstaltninger i betragtning af sådanne foranstaltningers virkninger jævnført med endelige foranstaltninger. Hvis en forsinkelse i indførelsen af foranstaltninger ville forårsage skader, der kan være svære at udbedre, er det nødvendigt, at Kommissionen har beføjelse til at indføre øjeblikkeligt gældende midlertidige foranstaltninger —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Principper

1. En antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Unionen forvolder skade.

2. En vare anses for at være en dumpingvare, hvis dens eksportpris ved salg til Unionen er lavere end den sammenlignelige pris for samme vare i normal handel, som er konstateret i eksportlandet.

3. Eksportlandet er normalt oprindelseslandet. Det kan imidlertid være et andet land, undtagen når varerne f.eks. blot forsendes i transit gennem dette land, eller de pågældende varer ikke produceres i dette land, eller der ikke findes nogen sammenlignelig pris for disse varer i dette land.

4. I denne forordning forstås ved »samme vare« en vare, som er identisk med, dvs. i enhver henseende mage til den omhandlede vare, eller, hvis en sådan vare ikke findes, en anden vare, der — om end den ikke i enhver henseende er mage til — har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber.

Artikel 2

Konstatering af dumping

A. NORMAL VÆRDI

1. Den normale værdi fastsættes normalt på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet.

Når eksportøren i eksportlandet ikke fremstiller eller sælger samme vare, kan den normale værdi imidlertid fastsættes på grundlag af andre sælgeres eller producenters priser.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Transaktioner mellem parter, som synes at være forretningsmæssigt forbundne eller at have en indbyrdes kompensationsaftale, kan kun anses for at finde sted i normal handel, og priserne for de pågældende transaktioner kan kun anvendes til fastsættelse af den normale værdi, hvis det fastlås, at de ikke er påvirket af dette afhængighedsforhold.

For at fastslå, om to parter er forretningsmæssigt forbundne, kan der tages hensyn til definitionen af indbyrdes afhængige personer i artikel 127 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 ([1]).

2. Salg af samme vare bestemt til forbrug på hjemmemarkedet anvendes normalt som grundlag for fastsættelsen af den normale værdi, hvis den solgte mængde udgør mindst 5 % af salget af den pågældende vare til Unionen. En lavere salgsmængde kan dog anvendes, hvis eksempelvis de priser, hvortil varen sælges, anses for repræsentative for det pågældende marked.

3. Sælges samme vare ikke eller ikke i tilstrækkelige mængder i normal handel, eller muliggør et sådant salg ikke en behørig sammenligning på grund af den særlige markedssituation, fastsættes den normale værdi for samme vare på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste eller på grundlag af eksportpriserne ved salg i normal handel til et egnet tredjeland, forudsat at disse priser er repræsentative.

En særlig markedssituation for den pågældende vare, som omhandlet i første afsnit, kan anses for at være til stede, bl.a. når priserne er kunstigt lave, når der forekommer betydelig byttehandel, eller når der foreligger ikke-kommercielle forædlingsforanstaltninger.

4. Salg af samme vare på eksportlandets hjemmemarked eller eksportsalg til et tredjeland til priser, der er lavere end produktionsomkostningerne (faste og variable) pr. enhed med et beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger kan kun anses for ikke at have fundet sted i normal handel i prismæssig henseende, og der kan kun ses bort herfra ved fastsættelsen af den normale værdi, hvis det fastslås, at sådanne salg har fundet sted i en længere periode i betydelige mængder og til priser, som ikke giver dækning for alle omkostninger inden for en rimelig periode.

Hvis priser, som på salgstidspunktet er lavere end omkostningerne, er højere end de vejede gennemsnitlige omkostninger, i undersøgelsesperioden, skal sådanne priser anses for at give dækning for omkostningerne inden for en rimelig periode.

Nævnte længere periode bør normalt være et år, men må under ingen omstændigheder være kortere end seks måneder, og salg til priser, der er lavere end enhedsomkostningerne, anses for at finde sted i betydelige mængder inden for en sådan periode, når det fastslås, at den vejede gennemsnitlige salgspris er lavere end de vejede gennemsnitlige enhedsomkostninger, eller at de solgte mængder til priser, der er lavere end enhedsomkostningerne, udgør mindst 20 % af det salg, der anvendes som grundlag for fastsættelse af den normale værdi.

5. Omkostningerne beregnes normalt på grundlag af optegnelser, der føres af den part, som er omfattet af undersøgelsen, forudsat at sådanne optegnelser er i overensstemmelse med almindeligt anerkendte bogføringsprincipper i det pågældende land, og det påvises, at oplysningerne på en rimelig måde afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare.

Hvis omkostninger forbundet med produktion og salg af den vare, der er omfattet af undersøgelsen, ikke er tilstrækkeligt afspejlet i den pågældende parts optegnelser, justeres eller fastsættes de på grundlag af de omkostninger, der bæres af andre producenter eller eksportører i samme land, eller, hvis sådanne oplysninger ikke foreligger eller ikke kan anvendes, på et andet rimeligt grundlag, herunder oplysninger fra andre repræsentative markeder.

En fordeling af omkostninger, der beror på en fast praksis, kan lægges til grund. Omkostninger fordeles i øvrigt på grundlag af omsætningen, medmindre en anden fremgangsmåde er mere berettiget. En passende regulering af omkostningsfordelingen foretages med hensyn til engangsomkostninger, som begunstiger den fremtidige og/eller nuværende produktion, medmindre der i omkostningsfordelingen i henhold til dette afsnit allerede er taget hensyn hertil.

([1]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).

Påvirkes omkostningerne for en del af omkostningsinddækningsperioden af anvendelsen af nye produktionsanlæg, som kræver betydelige yderligere investeringer, og af lav kapacitetsudnyttelse, der skyldes påbegyndelse af virksomhed i eller i en del af undersøgelsesperioden, er de gennemsnitlige omkostninger for den fase, hvor påbegyndelse af virksomhed finder sted, sådanne, som i henhold til ovennævnte fordelingsregler er gældende ved udgangen af denne fase og de indregnes for undersøgelsesperioden med dette beløb i de vejede gennemsnitlige omkostninger, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit. Fasens længde fastlægges i relation til den pågældende producents eller eksportørs situation, men må ikke overstige en passende indledende del af omkostningsinddækningsperioden. Med henblik på denne justering af omkostninger, der vedrører undersøgelsesperioden, tages der hensyn til oplysninger vedrørende en sådan fase, som går ud over denne periode, for så vidt oplysningerne indgives forud for kontrolbesøg og senest tre måneder efter indledningen af undersøgelsen.

6. Beløbene til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste fastsættes på grundlag af de faktiske omkostninger, der påløber i forbindelse med den af undersøgelsen omfattede eksportørs eller producents produktion og salg i normal handel af samme vare. Kan disse beløb ikke fastsættes på dette grundlag, kan de fastsættes på grundlag af:

a) det vejede gennemsnit af de faktiske beløb, der er fastsat for andre eksportører eller producenter, som er omfattet af undersøgelsen, for så vidt angår produktion og salg af samme vare på oprindelseslandets hjemmemarked

b) de faktiske beløb, som påløber hos den pågældende eksportør eller producent på oprindelseslandets hjemmemarked i forbindelse med produktion og salg i normal handel af varer inden for samme generelle kategori

c) enhver anden rimelig metode under forudsætning af, at det derved fastsatte beløb til dækning af fortjeneste ikke overstiger den fortjeneste, som andre eksportører eller producenter normalt opnår ved salg af varer inden for samme generelle kategori på oprindelseslandets hjemmemarked.

7. a) Ved indførsel fra lande uden markedsøkonomi ([1]) fastsættes den normale værdi på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et tredjeland med markedsøkonomi eller prisen ved salg fra et sådant tredjeland til andre lande, herunder Unionen, eller, hvis dette ikke er muligt, på ethvert andet rimeligt grundlag, herunder den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i Unionen for samme vare, om nødvendigt justeret for at indregne en rimelig fortjenstmargen.

Et egnet tredjeland med markedsøkonomi udvælges på en ikke urimelig måde under skyldig hensyntagen til alle pålidelige oplysninger, der er fremlagt på tidspunktet for udvælgelsen. Der tages også hensyn til tidsfrister. Er det relevant, anvendes et tredjeland med markedsøkonomi, som er omfattet af samme undersøgelse.

Umiddelbart efter iværksættelsen af undersøgelsen underrettes parterne i undersøgelsen om det påtænkte tredjeland med markedsøkonomi, og de indrømmes en frist på ti dage til at fremsætte bemærkninger.

b) I forbindelse med antidumpingundersøgelser vedrørende indførsel fra Folkerepublikken Kina, Vietnam og Kasakhstan og lande uden markedsøkonomi, som er medlemmer af WTO på datoen for indledningen af undersøgelsen, fastsættes den normale værdi i overensstemmelse med stk. 1-6, hvis det på grundlag af velbegrundede krav herom fra en eller flere producenter, der er omfattet af undersøgelsen, og i overensstemmelse med kriterierne og procedurerne i litra c) er påvist, at de markedsøkonomiske principper er fremherskende for denne producent eller disse producenter med hensyn til fremstilling og salg af den berørte samme vare. Hvis dette ikke er tilfældet, finder reglerne i litra a) anvendelse.

c) Et krav i henhold til litra b) skal fremsættes skriftligt og indeholde tilstrækkelige beviser for, at producenten driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, dvs. at

— virksomhedernes beslutninger om priser, omkostninger og inputs, herunder rå- og hjælpestoffer, teknologi, arbejdskraft, produktion og investeringer, skal træffes som reaktion på markedssignaler, der afspejler udbuds- og efterspørgselsforholdene, og uden nogen omfattende statslig indgriben; i den sammenhæng skal udgifterne til de vigtigste inputs i alt væsentligt afspejle markedsværdierne

— virksomhederne skal benytte ét klart sæt grundlæggende regnskabsforskrifter, som revideres uafhængigt i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder og anvendes til alle formål

([1]) Herunder Albanien, Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Georgien, Kirgisistan, Moldova, Mongoliet, Nordkorea, Tadsjikistan, Turkmenistan og Usbekistan.

— virksomhedernes produktionsomkostninger og økonomiske situation må ikke gøres til genstand for væsentlige fordrejninger, der er overført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system, navnlig for så vidt angår nedskrivning af aktiver, andre afskrivninger, kompensations- eller byttehandel og betaling via gældskompensation

— de pågældende virksomheder skal sikres ved rimelig anvendelse af egnede love om konkurs og ejerforhold, der giver retlig sikkerhed og stabilitet i forbindelse med driften af virksomheder, og

— valutaomregninger skal finde sted til markedskurs.

Det skal efter høring af det rådgivende udvalg, og efter at den pågældende EU-erhvervsgren har haft lejlighed til at udtale sig, afgøres, om producenten opfylder de i dette litra omhandlede kriterier normalt inden syv måneder efter, men under alle omstændigheder ikke senere end otte måneder efter, iværksættelsen af undersøgelsen. Denne afgørelse er gyldig i hele undersøgelsesperioden. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne vedrørende dens analyse af krav i henhold til litra b) almindeligvis senest 28 uger efter indledning af undersøgelsen.

d) Når Kommissionen har begrænset sin undersøgelse i overensstemmelse med artikel 17, begrænses en afgørelse i henhold til litra b) og c) i nærværende stykke til parter, der er omfattet af undersøgelsen, og producenter, som indrømmes individuel behandling i henhold til artikel 17, stk. 3.

B. EKSPORTPRIS

8. Eksportprisen er den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen, når den sælges fra eksportlandet til Unionen.

9. Foreligger der ingen eksportpris, eller viser det sig, at der ikke kan fæstes lid til eksportprisen på grund af en forretningsmæssig forbindelse eller en kompensationsaftale mellem eksportøren og importøren eller en tredjepart, kan eksportprisen beregnes på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer første gang videresælges til en uafhængig køber, eller hvis varerne ikke videresælges til en uafhængig køber eller ikke videresælges i den stand, hvori de er indført, på ethvert rimeligt grundlag.

I disse tilfælde foretages der justeringer for alle omkostninger, herunder told og andre afgifter, der påløber mellem indførslen og videresalget, samt forventet fortjeneste med henblik på at fastsætte en realistisk eksportpris, frit Unionens grænse.

De omkostninger, for hvilke der skal foretages justeringer, indbefatter sådanne, som normalt bæres af en importør, men som er betalt af en anden part i eller uden for Unionen, der viser sig at være forretningsmæssigt forbundet med eller at have en kompensationsaftale med importøren eller eksportøren, herunder: normale transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger; told, eventuel antidumpingtold og andre afgifter, der skal betales i importlandet ved indførsel eller salg af varerne, samt en rimelig margen til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste.

C. SAMMENLIGNING

10. Der foretages en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi. Denne sammenligning foretages i samme handelsled for salg, der finder sted på tidspunkter, som ligger så tæt op ad hinanden som muligt og med behørig hensyntagen til andre forskelle, som berører sammenligneligheden af priser. Når den normale værdi og den konstaterede eksportpris ikke er umiddelbart sammenlignelige, tages der i hvert enkelt tilfælde i form af justeringer behørigt hensyn til forskelle i faktorer, der påstås og påvises at påvirke priserne og dermed prisernes sammenlignelighed. Enhver dobbeltjustering skal undgås, navnlig i henseende til rabatter, afslag, mængder og handelsled. Er de fastsatte betingelser herfor opfyldt, kan der foretages justeringer for følgende faktorer:

a) Fysiske egenskaber

Der foretages en justering for forskelle i den pågældende vares fysiske egenskaber. Justeringen fastsættes efter et rimeligt skøn over forskellens markedsværdi.

b) Importafgifter og indirekte skatter

Der foretages en justering af den normale værdi med et beløb svarende til importafgifter eller indirekte skatter, som pålægges samme vare og materialer, der fysisk indgår heri, når varen er bestemt til forbrug i eksportlandet, og som ikke opkræves, eller som refunderes for den vare, der udføres til Unionen.

c) Rabatter, afslag og mængder

Der foretages en justering for forskelle i rabatter og afslag, herunder sådanne, der ydes for forskelle i mængder, hvis de pågældende rabatter og afslag er behørigt kvantificerede og er direkte knyttet til de pågældende salg. Der kan også foretages en justering for opsatte rabatter og afslag, hvis kravet herom er baseret på fast praksis i tidligere perioder, herunder opfyldelse af betingelserne for at opnå de pågældende rabatter eller afslag.

d) Handelsled

i) Der indrømmes en justering for forskelle i handelsled, herunder enhver forskel, der måtte opstå i Original Equipment Manufacturer (OEM) -salg, hvor det i forhold til distributionskæden på begge markeder påvises, at eksportprisen, herunder også en beregnet eksportpris, gælder for salg i et handelsled, der er forskelligt fra det for den normale værdi fastlagte, og at forskellen har påvirket prisernes sammenlignelighed, hvilket påvises ved konsekvente og tydelige forskelle i sælgernes funktioner og priser i de forskellige handelsled på eksportlandets hjemmemarked. Justeringen fastsættes på grundlag af forskellens markedsværdi.

ii) I tilfælde, som ikke er omhandlet under nr. i), og hvor der ikke kan påvises forskelle i handelsled, fordi de pågældende led ikke findes på eksportlandets hjemmemarked, eller hvor bestemte funktioner påvises klart at være relateret til andre handelsled end det, der benyttes ved sammenligningen, kan en særlig justering dog tillades.

e) Transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger

Der foretages en justering for forskelle i de omkostninger, der er direkte forbundet med varens forsendelse fra eksportørens forretningssted til en uafhængig køber, når sådanne omkostninger er indregnet i salgspriserne. Disse omkostninger indbefatter transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger.

f) Emballeringsomkostninger

Der foretages en justering for forskelle i de omkostninger, der er direkte forbundet med emballeringen af den pågældende vare.

g) Kreditomkostninger

Der foretages en justering for forskelle i omkostningerne ved at yde kredit i forbindelse med de pågældende salg, forudsat at dette er en faktor, der tages i betragtning ved fastsættelse af salgspriserne.

h) Omkostninger ved kundeservice

Der foretages en justering for forskelle i de direkte omkostninger ved at yde garantier, kautioner, teknisk bistand og service, som fastsat ved lov og/eller i salgskontrakten.

i) Provision

Der foretages en justering for forskelle i provision, der betales i forbindelse med de pågældende salg.

Begrebet »provision« anses for at indbefatte den avance, en forhandler af varen eller den samme vare modtager, hvis en sådan forhandler har samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis.

j) Valutaomregning

Nødvendiggør prissammenligningen en valutaomregning, anvendes til en sådan omregning vekselkursen på salgsdatoen, undtagen når salg af udenlandsk valuta på terminsmarkedet er direkte knyttet til det pågældende eksportsalg, i hvilket tilfælde vekselkursen, som er gældende for dette terminssalg, anvendes. Normalt bør salgsdatoen være fakturadatoen, men datoen på kontrakten, indkøbsordren eller ordrebekræftelsen kan anvendes, hvis de væsentlige salgsbetingelser mere korrekt fremgår af disse dokumenter. Der ses bort fra svingninger i vekselkurserne, og eksportørerne indrømmes 60 dage til at justere deres priser, så de afspejler vedvarende bevægelser i vekselkurserne i undersøgelsesperioden.

k) Andre faktorer

Der kan også foretages en justering for forskelle i andre faktorer, som ikke er omhandlet under litra a)-j), hvis det påvises, at de påvirker sammenligneligheden af priser som anført i dette stykke, navnlig hvis kunder konsekvent betaler andre priser på hjemmemarkedet på grund af forskelle i disse faktorer.

D. DUMPINGMARGEN

11. Under hensyntagen til de relevante bestemmelser om en rimelig sammenligning skal forekomsten af dumpingmargener i undersøgelsesperioden normalt fastslås på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af priserne for alle eksporttransaktioner til Unionen eller ved en sammenligning mellem den individuelle normale værdi og de individuelle eksportpriser ved salg til Unionen t på grundlag af hver enkelt transaktion. En normal værdi, som er fastsat på grundlag af vejede gennemsnit, kan dog sammenlignes med priserne for alle individuelle eksporttransaktioner til Unionen, hvis der foreligger et eksportprismønster, som er meget forskelligt for forskellige købere, regioner eller perioder, og de i første punktum i dette stykke fastsatte metoder ikke i fuldt omfang vil afspejle den dumping, der finder sted. Dette stykke udelukker ikke anvendelsen af stikprøver i henhold til artikel 17.

12. Ved dumpingmargen forstås det beløb, hvormed den normale værdi overstiger eksportprisen. Er dumpingmargenerne forskellige, kan der fastsættes en dumpingmargen i form af et vejet gennemsnit.

Artikel 3

Konstatering af skade

1. I denne forordning forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Unionen, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Unionen eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« fortolkes i overensstemmelse med denne artikel.

2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse af:

a) omfanget af dumpingimporten og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Unionen, og

b) denne indførsels følgevirkninger for den pågældende erhvervsgren i Unionen.

3. Med hensyn til omfanget af dumpingimporten fastslås det, om der har været tale om en betydelig stigning i dumpingimporten enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Unionen. Hvad angår dumpingimportens virkning på priserne, tages det i betragtning, om dumpingvarerne udbydes til en væsentlig lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Unionen, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

4. Er indførslen af en vare fra mere end ét land samtidig omfattet af antidumpingundersøgelser, kan følgevirkningerne af en sådan indførsel kun vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at:

a) den dumpingmargen, der er fastlagt for indførslen fra hvert af de pågældende lande, er højere end den minimumsværdi, der er anført i artikel 9, stk. 3, og den indførte mængde fra hvert land ikke er ubetydelig, og

b) det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af indførslen på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og den i Unionen fremstillede vare.

5. Undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten for den pågældende erhvervsgren i Unionen skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation, herunder den omstændighed at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger at overvinde virkningerne af tidligere dumping eller subsidier; størrelsen af den aktuelle dumpingmargen; den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital og kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Unionen; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer. Denne liste er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

6. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 2, påvises, at dumpingimporten forvolder skade som defineret i denne forordning. Dette indebærer navnlig en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 3, er årsag til de følgevirkninger for en erhvervsgren i Unionen, som er omhandlet i stk. 5, og at følgevirkningerne er væsentlige.

7. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end dumpingimporten, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Unionen, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives dumpingimporten i henhold til stk. 6. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter bl.a.: mængde og priser for så vidt angår importvarer, som ikke sælges til dumpingpriser; nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret; restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Unionen; den teknologiske udvikling og eksportresultater; samt produktivitet inden for den pågældende erhvervsgren i Unionen.

8. Virkningerne af dumpingimporten vurderes i forhold til produktionen af samme vare inden for den pågældende erhvervsgren i Unionen, når der foreligger oplysninger, der muliggør en afgrænsning af denne produktion på grundlag af sådanne kriterier som produktionsprocessen og producenternes salg og fortjeneste. Er det ikke muligt klart at afgrænse denne produktion, vurderes virkningerne af dumpingimporten ved en undersøgelse af produktionen af den snævrest mulige varegruppe eller det mindste varesortiment, der indbefatter samme vare, for hvilke de nødvendige oplysninger kan tilvejebringes.

9. En konstatering af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, skal baseres på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder. Den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor den pågældende dumping vil forvolde skade, skal klart have kunnet forudses og være umiddelbart forestående.

For at afgøre, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, bør der tages hensyn til faktorer såsom:

a) en betydelig forøgelse af stigningstakten i dumpingimporten til markedet i Unionen, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen

b) hvorvidt der er tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af dumpingeksporten til Unionen, idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere udførsel

c) om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, samt at det må påregnes, at efterspørgslen efter indførte varer vil blive øget

d) lagerbeholdningerne af den vare, der er omfattet af undersøgelsen.

Ingen af ovennævnte faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen, men en undersøgelse af samtlige faktorer skal føre til den konklusion, at der er overhængende risiko for yderligere dumpingeksport, og at der vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis der ikke træffes beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 4

Definition af erhvervsgren i Unionen

1. I denne forordning forstås ved »erhvervsgren i Unionen« samtlige producenter i Unionen af samme vare eller de af dem, hvis samlede produktion af de pågældende varer udgør en betydelig del, som defineret i artikel 5, stk. 4, af den samlede produktion i Unionen af sådanne varer, med undtagelse af følgende tilfælde:

a) når producenterne er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, eller når de selv er importører af den vare, der påstås at være en dumpingvare, kan der ved »erhvervsgren i Unionen« forstås de øvrige producenter

b) under ganske særlige omstændigheder kan Unionens område, for så vidt angår den pågældende produktion, inddeles i to eller flere konkurrerende markeder, og producenterne inden for hvert enkelt marked kan betragtes som en særskilt erhvervsgren, når

   i) producenterne inden for et sådant marked sælger hele eller næsten hele deres produktion af den pågældende vare på dette marked, og

ii) producenter af denne vare, som har deres virksomhed andetsteds i Unionen, ikke i væsentlig grad dækker efterspørgslen på det pågældende marked.

Under sådanne omstændigheder kan skade anses for at være forvoldt, selv om en betydelig del af den samlede erhvervsgren i Unionen ikke har lidt skade, under forudsætning af at dumpingimporten er koncentreret på et sådant isoleret marked, og endvidere at hele eller næsten hele produktionen på et sådant marked skades af dumpingimporten.

2. Med henblik på stk. 1 anses producenterne kun for at være forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, hvis:

a) en af parterne direkte eller indirekte kontrollerer den anden part

b) begge parter kontrolleres direkte eller indirekte af en tredjepart, eller

c) de tilsammen direkte eller indirekte kontrollerer en tredjepart, forudsat at der er grund til at antage eller nære mistanke om, at forbindelsen har til følge, at den pågældende producent optræder anderledes end ikke-forbundne producenter.

I dette stykke anses en part for at kontrollere en anden part, når førstnævnte retligt eller faktisk er i stand til at lægge bånd på eller gribe ind over for sidstnævnte.

3. Anses en erhvervsgren i Unionen for at bestå af producenterne i en bestemt region, indrømmes eksportørerne mulighed for at afgive tilsagn i medfør af artikel 8 for så vidt angår den pågældende region. I sådanne tilfælde skal der ved vurdering af Unionens interesse i de pågældende foranstaltninger tages særligt hensyn til regionens interesser. Afgives der ikke omgående et fyldestgørende tilsagn, eller gør den situation, der er omhandlet i artikel 8, stk. 9 og 10, sig gældende, kan der indføres midlertidig eller endelig told for Unionen som helhed. I sådanne tilfælde kan tolden, hvis det er praktisk muligt, begrænses til kun at omfatte bestemte producenter eller eksportører.

4. Artikel 3, stk. 8, finder anvendelse på nærværende artikel.

Artikel 5

Indledning af procedure

1. En undersøgelse med henblik på at fastslå forekomsten, omfanget og virkningen af en påstået dumping indledes på grundlag af en skriftlig klage indgivet af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning uden status som juridisk person, som optræder på vegne af en erhvervsgren i Unionen, jf. dog stk. 6.

Klagen kan indgives til Kommissionen eller til en medlemsstat, der skal videresende den til Kommissionen. Kommissionen sender medlemsstaterne en genpart af enhver klage, den modtager. En klage anses for at være indgivet på den første arbejdsdag efter afleveringen til Kommissionen pr. anbefalet post eller efter Kommissionens skriftlige anerkendelse af modtagelsen.

Når en medlemsstat i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen klage, er i besiddelse af tilstrækkelige beviser for dumping og deraf følgende skade for en erhvervsgren i Unionen, underretter den straks Kommissionen om sådanne beviser.

2. En klage i henhold til stk. 1 skal indeholde beviser for dumping, skade og en årsagssammenhæng mellem den påståede dumpingimport og den påståede skade. Klagen skal indeholde sådanne oplysninger, som den klagende part med rimelighed kan forventes at være i besiddelse af med hensyn til følgende:

a) klagerens identitet og en redegørelse for omfanget og værdien af klagerens produktion i Unionen af samme vare. Når der indgives skriftlig klage på vegne af den pågældende erhvervsgren i Unionen, skal denne erhvervsgren i klagen identificeres ved angivelse af alle kendte producenter i Unionen af samme vare (eller sammenslutninger af producenter i Unionen af samme vare), og så vidt muligt en redegørelse for størrelsen og værdien af produktionen i Unionen af samme vare, som sådanne producenter tegner sig for

b) en fuldstændig beskrivelse af den vare, der påstås indført til dumpingpriser, navnet på det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande, identiteten af hver kendt eksportør eller udenlandsk producent og en liste over de personer, der vides at indføre den pågældende vare

c) de priser, hvortil den pågældende vare sælges, når den er bestemt til forbrug på hjemmemarkedet i det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande (eller i påkommende tilfælde de priser, hvortil varen sælges fra det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande til tredjelande, eller om varens beregnede værdi), og eksportpriserne eller i påkommende tilfælde de priser, hvortil varen første gang videresælges til en uafhængig køber i Unionen

d) den mængdemæssige udvikling i den påståede dumpingimport, dumpingimportens indvirkning på priserne på samme vare på markedet i Unionen og følgevirkningerne for den pågældende erhvervsgren i Unionen dokumenteret ved relevante faktorer og forhold, som har indflydelse på situationen for den pågældende erhvervsgren i Unionen, såsom de i artikel 3, stk. 3 og 5, anførte.

3. Kommissionen undersøger i det omfang, det er muligt, at oplysningerne i klagen er korrekte og så fyldestgørende, at det kan fastslås, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

4. Der indledes ikke en undersøgelse i medfør af stk. 1, medmindre det på grundlag af en undersøgelse af, i hvor høj grad der blandt producenterne i Unionen af samme vare er givet udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen, er fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af den pågældende erhvervsgren i Unionen. Klagen anses for at være indgivet af eller på vegne af en erhvervsgren i Unionen, hvis den har tilslutning fra de producenter i Unionen, hvis samlede produktion udgør mere end 50 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den del af den pågældende erhvervsgren i Unionen, som enten giver udtryk for tilslutning til eller modstand imod klagen. Der indledes dog ikke en undersøgelse, når de producenter i Unionen, der udtrykkeligt giver deres tilslutning til klagen, tegner sig for mindre end 25 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den pågældende erhvervsgren i Unionen.

5. Myndighederne offentliggør ikke en klage, medmindre der er truffet afgørelse om indledning af en undersøgelse. Efter modtagelse af en behørigt dokumenteret klage underrettes regeringen for det pågældende eksportland dog, inden en undersøgelse indledes.

6. Hvis Kommissionen under særlige omstændigheder beslutter at indlede en undersøgelse, uden at der er modtaget en skriftlig klage fra eller på vegne af en erhvervsgren i Unionen med henblik på indledning af en sådan undersøgelse, indledes en undersøgelse, hvis der foreligger tilstrækkelige beviser for dumping, skade og en årsagssammenhæng, som omhandlet i stk. 2, til at begrunde iværksættelsen af en sådan undersøgelse. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når den har konstateret et behov for at indlede en sådan undersøgelse.

7. Beviserne vedrørende både dumping og skade behandles samtidigt ved afgørelse af, om der skal indledes en undersøgelse eller ej. En klage afvises, når der ikke foreligger tilstrækkelige beviser for enten dumping eller skade til at begrunde en videreførelse af sagen. Der skal ikke indledes en procedure mod lande, hvis indførsler udgør en markedsandel på under 1 %, medmindre disse lande tilsammen tegner sig for 3 % eller derover af forbruget i Unionen.

8. Klagen kan trækkes tilbage forud for indledningen af en procedure, og den anses i så fald for ikke at være indgivet.

9. Står det klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser, der kan begrunde, at der indledes en procedure, indleder Kommissionen en sådan procedure senest 45 dage efter datoen for klagens indgivelse og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*. Er de fremlagte beviser utilstrækkelige, underrettes klageren herom senest 45 dage efter datoen for klagens indgivelse til Kommissionen. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne vedrørende dens analyse af klagen normalt senest 21 dage efter den dato, hvor oplysningerne er indgivet til Kommissionen.

10. I meddelelsen om indledning af en procedure gives der underretning om indledning af en undersøgelse, og det oplyses, hvilken vare og hvilke lande der er tale om, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen.

Endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og meddele oplysninger, hvis der som led i undersøgelsen skal tages hensyn til sådanne synspunkter og oplysninger; endelig fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan anmode om at blive hørt af Kommissionen i henhold til artikel 6, stk. 5.

11. Kommissionen underretter de eksportører, importører og repræsentative sammenslutninger af eksportører eller importører, som den ved er berørt af sagen, samt repræsentanter for eksportlandet og klagerne om indledningen af proceduren, og under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger stiller den den fulde ordlyd af den skriftlige klage, den har modtaget i henhold til stk. 1, til rådighed for de kendte eksportører og for myndighederne i eksportlandet, og på anmodning også for andre involverede berørte parter. Er der tale om et særlig stort antal eksportører, kan den fulde ordlyd af den skriftlige klage i stedet blot stilles til rådighed for myndighederne i eksportlandet eller for den relevante erhvervssammenslutning.

12. En antidumpingprocedure er ikke til hinder for toldbehandlingen.

Artikel 6

Undersøgelse

1. Efter indledningen af proceduren iværksætter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en undersøgelse på unionsplan. En sådan undersøgelse omfatter både dumping og den deraf følgende skade, og disse spørgsmål undersøges samtidig.

For at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative, vælges der en undersøgelsesperiode, som for så vidt angår dumping normalt skal omfatte en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for indledningen af proceduren.

Oplysninger, der vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, tages normalt ikke i betragtning.

2. Parter, som modtager spørgeskemaer, der anvendes som led i en antidumpingundersøgelse, indrømmes en svarfrist på mindst 30 dage. Fristen for eksportørerne regnes fra datoen for modtagelsen af spørgeskemaet, der med henblik herpå anses for at være modtaget en uge fra den dag, på hvilken det blev afsendt til eksportøren eller blev overgivet til den pågældende diplomatiske repræsentant for eksportlandet. Under behørig hensyntagen til de frister, der gælder for undersøgelsen, kan der indrømmes en forlængelse af ovennævnte frist på 30 dage, forudsat at den pågældende part giver en god begrundelse for en sådan forlængelse i form af de særlige omstændigheder, der gør sig gældende.

3. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, og medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger.

De meddeler Kommissionen de ønskede oplysninger samt alle resultater af efterprøvning, kontrol og undersøgelser, som er foretaget.

Er disse oplysninger af almen interesse, eller fremsætter en medlemsstat ønske herom, videregiver Kommissionen dem til medlemsstaterne, forudsat at de ikke er fortrolige, i hvilket tilfælde der sendes et ikke-fortroligt sammendrag.

4. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at foretage den nødvendige efterprøvning og kontrol, særlig hos importører, handlende og producenter i Unionen, og at foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, og at regeringen i det pågældende land er blevet officielt underrettet herom og ikke rejser indvendinger herimod.

Medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger fra Kommissionen.

Tjenestemænd fra Kommissionen kan på anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat bemyndiges til at bistå embedsmænd i medlemsstaterne i udførelsen af deres opgaver.

5. De berørte parter, der har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 10, kan indrømmes en høring, hvis de inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, skriftligt anmoder om en sådan høring og i denne forbindelse godtgør, at de sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og at der er særlige grunde til, at de bør høres.

6. De pågældende importører, eksportører og repræsentanter for regeringen i eksportlandet samt de klagere, som har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 10, indrømmes på anmodning lejlighed til at møde de parter, der har modstridende interesser, således at modstående synspunkter kan fremføres, og modargumenter fremlægges.

Der skal i den forbindelse tages hensyn til, at det er nødvendigt at bevare oplysningernes fortrolige karakter og at sikre parternes interesser.

Ingen af parterne skal være forpligtet til at give møde, og udeblivelse skal ikke være til skade for den pågældende parts sag.

Der tages hensyn til mundtlige oplysninger, der meddeles i henhold til dette stykke, for så vidt de efterfølgende gengives skriftligt.

7. De klagere, importører og eksportører samt deres repræsentative sammenslutninger, brugere og forbrugerorganisationer, som har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 10, samt repræsentanterne for eksportlandet kan på skriftlig anmodning få indsigt i alle oplysninger, som parter i undersøgelsen har indgivet, i modsætning til interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Unionen eller dets medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for fremlæggelsen af deres sag, at de ikke er fortrolige som omhandlet i artikel 19, og at de anvendes som led i undersøgelsen.

De pågældende parter kan meddele deres syn på sådanne oplysninger, og der skal tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de er tilstrækkeligt dokumenteret i svaret.

8. Undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 18, skal det i det omfang, det er muligt, sikres, at de oplysninger, som de berørte parter meddeler, og som lægges til grund for de afgørelser, der træffes, er korrekte.

9. For procedurer, der er indledt i henhold til artikel 5, stk. 9, skal en undersøgelse så vidt muligt afsluttes inden et år. I alle tilfælde skal sådanne undersøgelser afsluttes senest 15 måneder efter deres indledning i overensstemmelse med resultaterne i henhold til artikel 8 om tilsagn eller resultaterne i henhold til artikel 9 om endelige foranstaltninger.

Artikel 7

Midlertidig told

1. Der kan indføres midlertidig told, hvis:

a) der er indledt en procedure i overensstemmelse med artikel 5

b) der er offentliggjort en meddelelse herom, og de berørte parter har haft tilstrækkelig mulighed til at meddele oplysninger og fremsætte bemærkninger i henhold til artikel 5, stk. 10

c) hvis der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder dumping sted med deraf følgende skade for en erhvervsgren i Unionen, og

d) hvis det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser er nødvendigt at gribe ind for at hindre, at der forvoldes skade.

Midlertidig told indføres ikke tidligere end 60 dage, og ikke senere end ni måneder efter tidspunktet for indledningen af proceduren.

2. Den midlertidige antidumpingtold må ikke være højere end den midlertidigt fastsatte dumpingmargen, men bør være lavere end denne margen, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Unionen.

3. Der skal stilles en garanti som sikkerhed for den midlertidige told, og de pågældende varers overgang til fri omsætning i Unionen er betinget af, at der stilles en sådan garanti.

4. Kommissionen træffer midlertidige foranstaltninger efter proceduren i artikel 15, stk. 4.

5. Anmoder en medlemsstat om, at Kommissionen griber ind omgående, og er betingelserne i stk. 1 opfyldt, træffer Kommissionen inden for en frist på højst fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen afgørelse om, hvorvidt der skal indføres midlertidig antidumpingtold.

6. Midlertidig told kan indføres for en periode på seks måneder, som kan forlænges med tre måneder, eller den kan indføres for en periode på ni måneder. Perioden kan imidlertid kun forlænges eller udgøre ni måneder, hvis eksportører, der repræsenterer en væsentlig procentdel af den berørte handel, anmoder herom, eller hvis de efter en meddelelse fra Kommissionen ikke fremsætter indvendinger herimod.

Artikel 8

Tilsagn

1. Såfremt der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, kan Kommissionen efter rådgivningsproceduren i artikel 15, stk. 2, godtage tilfredsstillende frivillige tilsagn fra en eksportør om at ændre sine priser eller om at indstille udførslen til dumpingpriser, hvis det findes godtgjort, at dumpingimportens skadelige virkninger dermed bringes til ophør.

I sådanne tilfælde og så længe tilsagnene gælder, finder en midlertidig told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 1, eller eventuelt en endelig told, der er indført i henhold til artikel 9, stk. 4, ikke anvendelse på den relevante indførsel af den pågældende vare, som er fremstillet af de virksomheder, der henvises til i Kommissionens afgørelse om godtagelse af tilsagn med efterfølgende ændringer.

Prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn må ikke være større end nødvendigt for at udligne dumpingmargenen, og de bør være lavere end dumpingmargenen, hvis sådanne forhøjelser vil være tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Unionen.

2. Kommissionen kan foreslå, at der afgives tilsagn, men ingen eksportør er forpligtet til at afgive sådanne tilsagn. Eksportørerne kan afstå fra at afgive tilsagn eller undlade at efterkomme en opfordring hertil uden dermed at skade deres sag.

Der kan imidlertid træffes afgørelse om, at der er større sandsynlighed for, at der opstår en trussel om skade, hvis dumpingimporten ikke indstilles. Der skal ikke indhentes eller godtages tilsagn fra eksportørerne, medmindre der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf.

Tilsagn kan ikke, undtagen under særlige omstændigheder, afgives senere end ved udløbet af den frist, inden for hvilken der kan fremsættes bemærkninger i henhold til artikel 20, stk. 5.

3. Afgivne tilsagn skal ikke nødvendigvis godtages, hvis det ikke er muligt at gennemføre dem i praksis, f.eks. hvis antallet af nuværende eller potentielle eksportører er for stort, eller af andre grunde, herunder af generel politisk karakter. De årsager, der ligger til grund for det påtænkte forslag om at afvise et tilsagn, kan oplyses over for den pågældende eksportør, og han kan indrømmes lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil. Begrundelserne for afvisningen skal fremgå af den endelige afgørelse.

4. Parter, der afgiver et tilsagn, skal indgive en ikke-fortrolig version af dette tilsagn, således at det kan stilles til rådighed for parter, der er berørt af undersøgelsen.

5. Såfremt tilsagn godtages, afsluttes undersøgelsen. Kommissionen afslutter undersøgelsen efter undersøgelses-proceduren i artikel 15, stk. 3.

6. Godtages et tilsagn, fuldføres undersøgelsen af spørgsmålet om dumping og skade normalt. Træffes der i den forbindelse en negativ afgørelse om dumping og skade, bortfalder tilsagnet automatisk, undtagen i tilfælde, hvor en sådan afgørelse i vid udstrækning skyldes, at der foreligger et tilsagn. Det kan i sådanne tilfælde kræves, at et tilsagn opretholdes i en rimelig periode.

Træffes der en positiv afgørelse om dumping og skade, videreføres tilsagnet i overensstemmelse med de deri fastsatte vilkår og bestemmelserne i denne forordning.

7. Kommissionen kræver, at en eksportør, hvis tilsagn er blevet godtaget, regelmæssigt indgiver oplysninger vedrørende opfyldelsen af dette tilsagn og tillader, at relevante data efterprøves. Opfyldes disse krav ikke, anses det for misligholdelse at tilsagnet.

8. Godtages tilsagn fra visse eksportører som led i en undersøgelse, anses sådanne tilsagn med henblik på artikel 11 for at træde endeligt i kraft på den dato, på hvilken undersøgelsen afsluttes for det pågældende eksportland.

9. Hvis en part i et tilsagn misligholder tilsagnet eller trækker det tilbage, eller hvis Kommissionen trækker godtagelsen af tilsagnet tilbage, tilbagetrækkes godtagelsen af tilsagnet ved Kommissionens afgørelse eller forordning, og den midlertidige told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 7, eller den endelige told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 9, stk. 4, finder automatisk anvendelse, forudsat at den pågældende eksportør har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, undtagen i de tilfælde, hvor denne eksportør selv har trukket et tilsagn tilbage. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når den har besluttet at trække godtagelsen af et tilsagn tilbage.

Alle interesserede parter eller medlemsstater kan indgive oplysninger, der indeholder umiddelbare beviser for, at et tilsagn er misligholdt. Den efterfølgende vurdering af, hvorvidt et tilsagn er misligholdt, skal normalt afsluttes senest seks måneder og i intet tilfælde senere end ni måneder efter indgivelsen af en behørigt dokumenteret anmodning.

Kommissionen kan anmode medlemsstaternes kompetente myndigheder om bistand til overvågningen af tilsagn.

10. Der kan indføres en midlertidig told i overensstemmelse med artikel 7 på grundlag af de foreliggende oplysninger, hvis der er grund til at antage, at et tilsagn misligholdes, eller hvis der er tale om misligholdelse eller tilbagetrækning af et tilsagn, hvor den undersøgelse, der førte til afgivelsen af tilsagnet, ikke var fuldført.

Artikel 9

Afslutning uden indførelse af foranstaltninger, indførelse af endelig told

1. Trækkes klagen tilbage, kan proceduren afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Unionens interesse.

2. Såfremt beskyttelsesforanstaltninger ikke er nødvendige, afsluttes undersøgelsen eller proceduren. Kommissionen afslutter undersøgelsen efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3.

3. For så vidt angår procedurer, der er indledt i henhold til artikel 5, stk. 9, anses den forvoldte skade normalt for ubetydelig, når de pågældende indførte mængder udgør mindre end de mængder, der er fastsat i artikel 5, stk. 7. Procedurer af samme art afsluttes omgående, når det fastslås, at dumpingmargenen er mindre end 2 % udtrykt i procent af eksportprisen, dog således, at det kun er undersøgelsen, der afsluttes for den enkelte eksportør, for hvem margenen er lavere end 2 %, og den pågældende skal fortsat være omfattet af proceduren og kan blive undersøgt igen i forbindelse med en eventuel genoptagelse af en undersøgelse, der gennemføres for det pågældende land i henhold til artikel 11.

4. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 21, træffer Kommissionen afgørelse om indførelse af en endelig udligningstold efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3. Er en midlertidig told i kraft, indleder Kommissionen denne procedure senest en måned før en sådan tolds udløb.

Antidumpingtolden må ikke være højere end den fastsatte dumpingmargen, men den bør være lavere end denne margen, hvis sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Unionen.

5. Antidumpingtold pålægges i hvert enkelt tilfælde med en passende sats uden forskelsbehandling for al indførsel af en vare, for hvilken der er konstateret dumping og deraf følgende skade, med undtagelse af indførsel fra leverandører, der i henhold til bestemmelserne i denne forordning har afgivet pristilsagn, som er blevet godtaget.

I forordningen om indførelse af antidumpingforanstaltningerne anføres tolden for hver enkelt leverandør, eller, hvis dette ikke er praktisk muligt, for det pågældende leverandørland. Leverandører, der er retligt adskilt fra andre leverandører, eller som er retligt adskilt fra staten, kan alligevel anses for én enhed i forbindelse med fastsættelsen af tolden. Ved anvendelsen af dette afsnit kan der tages hensyn til forhold, som f.eks. eksistensen af strukturelle eller selskabsmæssige forbindelser mellem leverandørerne og staten eller mellem leverandørerne indbyrdes, statens kontrol med eller væsentlige indflydelse på prisfastsættelse og produktion eller leverandørlandets økonomiske struktur.

6. Når Kommissionen har begrænset sin undersøgelse i overensstemmelse med artikel 17, må antidumpingtold, der pålægges indførslen fra eksportører eller producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 17, men som ikke er omfattet af undersøgelsen, ikke overstige den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der er fastsat for parterne i stikprøven, uanset om den normale værdi for sådanne parter fastsættes på grundlag af artikel 2, stk. 1-6, eller artikel 2, stk. 7, litra a).

Med henblik på dette stykke ser Kommissionen bort fra enhver nulmargen eller minimalmargen samt margener, der fastsættes under de omstændigheder, som er omhandlet i artikel 18.

For indførsel fra eksportører eller producenter, der indrømmes individuel behandling som omhandlet i artikel 17, anvendes individuelle toldsatser.

Artikel 10

Tilbagevirkende kraft

1. Midlertidige foranstaltninger og endelig antidumpingtold finder kun anvendelse på varer, der overgår til fri omsætning efter det tidspunkt, hvor foranstaltningen i medfør af artikel 7, stk. 1, eller artikel 9, stk. 4, træder i kraft, jf. dog de undtagelser, der er fastsat i denne forordning.

2. Er der anvendt en midlertidig told, og fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, fastsætter Kommissionen, uanset om der skal pålægges endelig antidumpingtold, i hvilket omfang den midlertidige told skal opkræves endeligt.

I denne forbindelse omfatter »skade« hverken væsentlig forsinkelse i oprettelsen af en erhvervsgren i Unionen eller trussel om væsentlig skade, medmindre det konstateres, at der ville være opstået væsentlig skade, hvis der ikke var blevet indført midlertidige foranstaltninger. I alle andre tilfælde, der omfatter en sådan trussel eller forsinkelse, frigives midlertidig told, og der kan kun indføres endelig told fra den dato, på hvilken det er endeligt fastslået, at der foreligger en trussel om skade eller om en væsentlig forsinkelse.

3. Er den endelige antidumpingtold højere end den midlertidige told, opkræves forskellen ikke. Er den endelige told lavere end den midlertidige told, foretages der en ny beregning af tolden. Er den endelige afgørelse negativ, bekræftes den midlertidige told ikke.

4. Der kan opkræves endelig antidumpingtold på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før den dato, på hvilken anvendelsen af midlertidige foranstaltninger trådte i kraft, men ikke tidligere end iværksættelsen af undersøgelsen, under forudsætning af at:

a) indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 14, stk. 5

b) Kommissionen har givet de pågældende importører lejlighed til at fremsætte bemærkninger

c) der for den pågældende vare tidligere har fundet dumping sted gennem en længere periode, eller importøren havde kendskab til eller burde have haft kendskab til, at der fandt dumping sted, samt til omfanget af denne dumping og den påståede eller konstaterede skade, og

d) der ud over omfanget af den indførsel, der forårsagede skade, i undersøgelsesperioden, har været tale om en yderligere betydelig stigning i indførslen, som på baggrund af tidspunktet for og omfanget heraf samt andre omstændigheder indebærer sandsynlighed for, at virkningerne af den endelige antidumpingtold, der skal pålægges, vil blive alvorligt undergravet.

5. Hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, kan der opkræves endelig antidumpingtold på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før anvendelsen af midlertidige foranstaltninger, under forudsætning af at indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 14, stk. 5, og at en sådan pålæggelse af told med tilbagevirkende kraft ikke gælder for varer, der indførtes, inden tilsagnet blev misligholdt eller trukket tilbage.

Artikel 11

Varighed, genoptagelse af undersøgelser og tilbagebetalinger

1. En antidumpingforanstaltning forbliver kun i kraft så længe og i det omfang, det er nødvendigt for at modvirke dumping, som forvolder skade.

2. Endelige antidumpingforanstaltninger udløber fem år efter indførelsen heraf eller fem år efter datoen for afslutningen af den seneste genoptagelse af en undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om dumping og skade, medmindre det som led i en genoptagelse af en undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. En undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i Unionen, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af denne undersøgelse foreligger.

En undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. At der foreligger sandsynlighed herfor, kan f.eks. fremgå af beviser for, at der fortsat finder dumping sted og forvoldes skade, eller beviser for, at når de skadelige virkninger er afhjulpet, skyldes det helt eller delvis, at der foreligger foranstaltninger, eller beviser for, at omstændighederne for eksportørerne eller markedsvilkårene har en sådan karakter, at de giver anledning til at formode, at der vil finde yderligere skadevoldende dumping sted.

Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til dette stykke skal eksportørerne, importørerne, repræsentanterne for eksportlandet og producenterne i Unionen have lejlighed til at uddybe, afvise eller fremsætte bemærkninger til de spørgsmål, der er indeholdt i anmodningen om genoptagelse af en undersøgelse, og der skal drages konklusioner under behørig hensyntagen til alle relevante og behørigt dokumenterede beviser, der fremlægges vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningernes bortfald indebærer sandsynlighed for, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade.

En meddelelse om det forestående udløb af foranstaltningerne skal offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på et passende tidspunkt inden for det sidste år, foranstaltningerne er i kraft, som defineret i dette stykke. Derefter skal Unionens producenter senest tre måneder før udgangen af femårsperioden indgive en anmodning om, at en undersøgelse genoptages i henhold til andet afsnit. Der offentliggøres også en meddelelse om foranstaltningernes faktiske bortfald i henhold til dette stykke.

3. Behovet for at opretholde foranstaltninger kan, når det anses for påkrævet, også tages op til genovervejelse på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat, eller, forudsat at der er forløbet en rimelig periode på mindst et år siden indførelsen af de endelige foranstaltninger, på anmodning af en eksportør eller importør eller producenterne i Unionen, når anmodningen indeholder tilstrækkelige beviser for, at der er behov for at genoptage en undersøgelse, mens foranstaltningerne er i kraft.

En undersøgelse genoptages, mens foranstaltningerne er i kraft, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne for at modvirke dumping, og/eller at det ikke er sandsynligt, at der fortsat eller igen vil blive forvoldt skade, hvis de pågældende foranstaltninger ophæves eller ændres, eller at gældende foranstaltninger ikke er, eller ikke længere er, tilstrækkelige til at modvirke dumping, der forvolder skade.

Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til dette stykke kan Kommissionen bl.a. undersøge, om omstændighederne med hensyn til dumping og skade har ændret sig betydeligt, eller om gældende foranstaltninger giver de ønskede resultater for så vidt angår afhjælpning af den skade, der er konstateret i henhold til artikel 3. I den forbindelse tages der hensyn til al relevant og behørigt dokumenteret bevismateriale ved den endelige afgørelse.

4. En undersøgelse genoptages også med henblik på at fastsætte individuelle dumpingmargener for nye eksportører i det pågældende eksportland, som ikke udførte den pågældende vare i den undersøgelsesperiode, der lå til grund for indførelsen af foranstaltningerne.

En undersøgelse genoptages, når en ny eksportør eller producent kan påvise, at han ikke er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller producenterne i det eksportland, der er omfattet af antidumpingforanstaltningerne for den pågældende vare, samt at han faktisk har udført varen til Unionen efter udløbet af undersøgelsesperioden, eller han kan påvise, at han har indgået uigenkaldelige kontraktlige forpligtelser til at udføre en betydelig mængde til Unionen.

En undersøgelse vedrørende en ny eksportør genoptages og gennemføres på et fremskyndet grundlag, efter at producenterne i Unionen har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Ved en af Kommissionen udstedt forordning, hvorved en undersøgelse genoptages, ophæves gældende told, for så vidt angår den pågældende nye eksportør ved en ændring af den forordning, hvorved tolden indførtes, og den pågældende indførsel gøres til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, for at sikre, at der, hvis det på grundlag af genoptagelsen af undersøgelsen fastslås, at der finder dumping sted for en sådan ny eksportørs vedkommende, kan opkræves antidumpingtold med tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for genoptagelsen af undersøgelsen.

Dette stykke finder ikke anvendelse, når tolden er indført i henhold til artikel 9, stk. 6.

5. De relevante bestemmelser i denne forordning om procedurer og om gennemførelsen af undersøgelser skal, undtagen bestemmelserne vedrørende tidsfrister, finde anvendelse på genoptagelse af undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 2, 3 og 4.

Undersøgelser foretaget i henhold til stk. 2 og 3 gennemføres hurtigt og afsluttes normalt senest 12 måneder efter genoptagelsen af undersøgelsen. Undersøgelser i henhold til stk. 2 og 3 skal i alle tilfælde afsluttes senest 15 måneder efter deres indledning.

Undersøgelser i henhold til stk. 4 skal i alle tilfælde afsluttes senest ni måneder efter deres indledning.

Hvis en undersøgelse i henhold til stk. 2 indledes, mens en undersøgelse i henhold til stk. 3 er i gang inden for rammerne af samme procedure, afsluttes undersøgelsen i henhold til stk. 3 på samme tidspunkt som undersøgelsen i henhold til stk. 2.

Hvis undersøgelsen ikke er afsluttet inden for de frister, der er fastsat i andet, tredje og fjerde afsnit

— udløber foranstaltningerne inden for undersøgelser i henhold til stk. 2

— udløber foranstaltningerne med hensyn til foranstaltninger i henhold til stk. 2 og 3 parallelt, hvor enten undersøgelsen i henhold til stk. 2 blev indledt, mens en undersøgelse i henhold til stk. 3 var i gang inden for rammerne af samme procedure, eller hvor sådanne undersøgelser blev indledt samtidig, eller

— forbliver foranstaltninger inden for undersøgelser i henhold til stk. 3 og 4 uændrede.

Der offentliggøres da en meddelelse om det faktiske udløb eller videreførelsen af foranstaltningerne i henhold til dette stykke i *Den Europæiske Unions Tidende*.

6. Kommissionen genoptager undersøgelser i henhold til denne artikel. Kommissionen træffer afgørelse om, hvorvidt den vil genoptage undersøgelser i henhold til stk. 2 i nærværende artikel, efter rådgivningsproceduren i artikel 15, stk. 2. Kommissionen fremsender også oplysninger til medlemsstaten, når en operatør eller en medlemsstat har indgivet en anmodning, som begrunder genoptagelsen af en undersøgelse i henhold til stk. 3 og 4 i nærværende artikel, og Kommissionen har afsluttet sin analyse deraf, eller når Kommissionen selv har afgjort, at behovet for fortsat indførelse af foranstaltninger skal undersøges.

Findes det på grundlag af genoptagelse af en undersøgelse påkrævet, ophæves eller opretholdes foranstaltningerne efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3, i henhold til stk. 2 i nærværende artikel, eller de ophæves, opretholdes eller ændres i henhold til nærværende artikels stk. 3 og 4.

Ophæves foranstaltningerne for en eller flere eksportører, men ikke for det pågældende land som helhed, er sådanne eksportører fortsat omfattet af proceduren, og de kan automatisk blive omfattet af en senere undersøgelse, der måtte blive gennemført for det pågældende land i henhold til denne artikel.

7. Er en undersøgelse af foranstaltninger, som genoptages i henhold til stk. 3, endnu ikke afsluttet ved udløbet af foranstaltningerne som defineret i stk. 2, skal en undersøgelse, som genoptages, også omfatte de omstændigheder, der er omhandlet i stk. 2.

8. Uanset stk. 2 kan en importør anmode om tilbagebetaling af told, der er opkrævet, når det påvises, at den dumpingmargen, på grundlag af hvilken tolden er betalt, er blevet elimineret eller reduceret til et niveau, der er lavere end den gældende toldsats.

For at opnå tilbagebetaling af antidumpingtold skal importøren indgive en anmodning til Kommissionen. Anmodningen indgives via den medlemsstat, på hvis område varerne overgik til fri omsætning, og senest seks måneder efter den dato, på hvilken den endelige told, der skal opkræves, blev behørigt fastsat af myndighederne, eller fra den dato, på hvilken der blev truffet afgørelse om den endelige opkrævning af beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. Medlemsstaterne videresender straks anmodningen til Kommissionen.

En anmodning om tilbagebetaling anses kun for behørigt dokumenteret, når den indeholder nøjagtige oplysninger om størrelsen af den antidumpingtold, der kræves tilbagebetalt, og alle tolddokumenter vedrørende beregningen og betalingen af det pågældende beløb. Den skal endvidere for en repræsentativ periode indeholde dokumenterede oplysninger vedrørende den normale værdi og de eksportpriser, der ved salg til Unionen opnås af den eksportør eller producent, som er omfattet af tolden. I tilfælde, hvor importøren ikke er forretningsmæssigt forbundet med den pågældende eksportør eller producent, og sådanne oplysninger ikke umiddelbart foreligger, eller hvor eksportøren eller producenten ikke er rede til at meddele importøren oplysningerne, skal anmodningen indeholde en erklæring fra eksportøren eller producenten om, at dumpingmargenen er reduceret eller elimineret, som omhandlet i denne artikel, og at de relevante beviser vil blive forelagt for Kommissionen. Forelægger eksportøren eller producenten ikke sådanne beviser inden for et rimeligt tidsrum, afvises anmodningen.

Kommissionen beslutter, om og i hvilket omfang anmodningen skal tages til følge, eller den kan til enhver tid beslutte at genoptage en midlertidig undersøgelse, og de oplysninger og resultater, der fremkommer som led i en sådan undersøgelse, som gennemføres i overensstemmelse med de derfor gældende bestemmelser, anvendes med henblik på at fastslå, om og i hvilket omfang tilbagebetaling er berettiget. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når den har afsluttet sin analyse af anmodningen.

Tilbagebetalingen af told skal normalt finde sted senest 12 måneder og under ingen omstændigheder senere end 18 måneder efter den dato, på hvilken en importør af den vare, der er omfattet af antidumpingtolden, har indgivet en behørigt dokumenteret anmodning om tilbagebetaling.

Medlemsstaterne bør sikre, at den bevilgede tilbagebetaling finder sted senest 90 dage efter Kommissionens beslutning.

9. I alle genoptagede undersøgelser eller undersøgelser om tilbagebetaling, som gennemføres i henhold til denne artikel, anvender Kommissionen under forudsætning af uændrede omstændigheder de samme metoder, som blev benyttet i den undersøgelse, der resulterede i indførslen af den pågældende told, idet der tages behørigt hensyn til artikel 2, særlig stk. 11 og 12, og i artikel 17.

10. I alle undersøgelser, der gennemføres i henhold til denne artikel, undersøger Kommissionen i overensstemmelse med artikel 2, om eksportpriserne kan anses for pålidelige. Besluttes det imidlertid at beregne eksportprisen i henhold til artikel 2, stk. 9, beregnes eksportprisen uden fradrag for betalt antidumpingtold, hvis der foreligger afgørende bevis for, at tolden korrekt afspejles i videresalgspriserne og de efterfølgende salgspriser i Unionen.

Artikel 12

Absorbering

1. Fremlægger den pågældende erhvervsgren i Unionen eller enhver anden interesseret part normalt senest to år efter den oprindelige undersøgelsesperiode og før eller efter foranstaltningernes ikrafttrædelse tilstrækkelige oplysninger, hvoraf det fremgår, at eksportpriserne er faldet eller at der ikke er forekommet nogen eller kun utilstrækkelige ændringer i videresalgspriserne eller de efterfølgende salgspriser på den indførte vare i Unionen efter indførelsen af foranstaltninger, kan Kommissionen eventuelt genåbne undersøgelsen for at fastslå, om de pågældende foranstaltninger har haft nogen indvirkning på ovennævnte priser. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når en interesseret part har indgivet tilstrækkelige oplysninger til at begrunde genoptagelse af undersøgelsen, og Kommissionen har afsluttet sin analyse deraf.

På Kommissionens initiativ kan undersøgelsen også genoptages, på de betingelser der er angivet i første afsnit eller på anmodning fra en medlemsstat.

2. Som led i en genoptaget undersøgelse i henhold til denne artikel gives der eksportører, importører og producenter i Unionen lejlighed til at klarlægge situationen med hensyn til videresalgspriser og efterfølgende salgspriser. Hvis det fastslås, at foranstaltningerne burde have ført til ændringer i sådanne priser for at afhjælpe den skade, der er fastlagt tidligere i henhold til artikel 3, tages eksportpriserne op til ny vurdering i overensstemmelse med artikel 2, og der foretages en ny beregning af dumpingmargenerne under hensyntagen til de nye eksportpriser, der fastsættes. Fastslås det, at grunden til, at betingelserne i artikel 12, stk. 1, er opfyldt, er et fald i eksportpriserne, som indtraf efter den oprindelige undersøgelsesperiode og forud for eller efter indførelsen af foranstaltninger, kan der foretages en ny beregning af dumpingmargenerne for at tage hensyn til sådanne lavere eksportpriser.

3. Fremgår det af en undersøgelse i henhold til denne artikel, at der er tale om en større dumpingmargen, kan de gældende foranstaltninger efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3, ændres af Kommissionen i overensstemmelse med de nye undersøgelsesresultater vedrørende eksportpriserne. Den antidumpingtold, der indføres i henhold til denne artikel, må ikke være højere end det dobbelte af den told, der oprindelig blev indført af Kommissionen.

4. De relevante bestemmelser i artikel 5 og 6 gælder for genoptagelse af undersøgelser i henhold til denne artikel, dog således at sådanne undersøgelser skal gennemføres hurtigt og normalt være afsluttet senest seks måneder efter tidspunktet for deres genoptagelse. Sådanne genoptagne undersøgelser skal i alle tilfælde afsluttes senest ni måneder efter deres indledning.

Hvis den genoptagne undersøgelse ikke er afsluttet inden for de frister, der er fastsat i første afsnit, forbliver foranstaltningerne uændrede. Der offentliggøres en meddelelse om videreførelsen af foranstaltningerne i henhold til dette stykke i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Der tages ved anvendelsen af denne artikel kun hensyn til påståede ændringer i den normale værdi, når fuldstændige og behørigt dokumenterede oplysninger om sådanne ændringer i den normale værdi forelægges for Kommissionen inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om genoptagelsen af undersøgelsen. Indebærer en undersøgelse en revurdering af de normale værdier, kan indførslen gøres til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, indtil resultatet af den genoptagne undersøgelse foreligger.

Artikel 13

Omgåelse

1. Antidumpingtold, der er indført i henhold til denne forordning, kan udvides til også at gælde for indførsel fra tredjelande af samme vare, uanset om denne er let ændret, eller indførsel af samme vare i let ændret stand fra det land, der er omfattet af foranstaltninger, eller dele deraf, når gældende foranstaltninger omgås.

Antidumpingtold, der ikke er højere end den restantidumpingtold, der er indført i henhold til artikel 9, stk. 5, kan udvides til også at gælde for indførsel fra selskaber, der nyder fordel af individuelle toldsatser, i de lande, der er omfattet af foranstaltninger, når de gældende foranstaltninger omgås.

Omgåelse defineres som en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og Unionen eller mellem individuelle selskaber i det land, der er omfattet af foranstaltninger, og Unionen, som skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomiske begrundelse ud over indførelsen af tolden, og hvor der foreligger beviser for skade eller for, at toldens afhjælpende virkninger undergraves med hensyn til priserne på og/eller mængderne af samme vare, samt hvor der foreligger bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normale værdier for samme eller lignende varer, om fornødent i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2.

Den i tredje afsnit omhandlede praksis, forarbejdning eller bearbejdning omfatter bl.a.:

a) let ændring af den pågældende vare med henblik på at kunne henføre varen under toldkoder, som normalt ikke er omfattet af foranstaltningerne, såfremt ændringen ikke indebærer en ændring af dens væsentlige kendetegn

b) forsendelse af den af foranstaltninger omfattede vare via tredjelande

c) eksportørernes eller producenternes omorganisering af deres salgsmønstre og -kanaler i det land, der er omfattet af foranstaltninger, med henblik på senere at få udført deres varer til Unionen gennem producenter, som nyder fordel af en lavere individuel toldsats end den, der gælder for fabrikanternes varer

d) under de omstændigheder, der er anført i stk. 2, samling af dele gennem en samleproces i Unionen eller et tredjeland.

2. En samleproces i Unionen eller i et tredjeland anses for at indebære en omgåelse af gældende foranstaltninger, hvis:

a) processen er påbegyndt eller udvidet væsentligt siden eller umiddelbart forud for indledningen af antidumpingundersøgelsen, og de pågældende dele hidrører fra det land, der er omfattet af foranstaltningerne, og

b) delene udgør mindst 60 % af den samlede værdi af de dele, der indgår i den samlede vare, dog således at omgåelse under ingen omstændigheder anses for at finde sted, når værditilvæksten til de indførte dele i løbet af samle- og eller færdiggørelsesprocessen overstiger 25 % af fremstillingsomkostningerne, og

c) virkningerne af tolden undergraves med hensyn til priserne på og/eller mængderne af samme vare hidrørende fra en samleproces, og der foreligger bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normalværdier for samme eller lignende varer.

3. Undersøgelser i henhold til denne artikel iværksættes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat eller enhver interesseret part på grundlag af tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i stk. 1. Undersøgelserne iværksættes ved en forordning udstedt af Kommissionen, hvori det også kan pålægges toldmyndighederne at gøre indførslen til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, eller at anmode om garantier. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når en interesseret part eller en medlemsstat har indgivet en anmodning, som begrunder iværksættelse af en undersøgelse og Kommissionen har afsluttet sin analyse deraf, eller hvis Kommissionen selv har afgjort, at der er behov for at iværksætte en undersøgelse.

Undersøgelserne udføres af Kommissionen. Kommissionen kan bistås af toldmyndighederne, og undersøgelsen afsluttes inden for ni måneder.

Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at det er berettiget at udvide foranstaltningerne, vedtages dette af Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3. Udvidelsen gælder fra den dato, på hvilken der blev foretaget registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, eller den dato, på hvilken der anmodedes om garantier. De relevante procedurebestemmelser i denne forordning finder med hensyn til iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser anvendelse på nærværende artikel.

4. Indførte varer skal ikke registreres i henhold til artikel 14, stk. 5, og er ikke omfattet af foranstaltninger, når de forhandles af selskaber, der nyder fordel af fritagelser.

Behørigt dokumenterede anmodninger om fritagelser indgives inden for de frister, der fastsættes i Kommissionens forordning om indledning af undersøgelsen.

Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted uden for Unionen, kan der indrømmes fritagelser til producenter af den pågældende vare, som kan påvise, at de ikke er forbundet til nogen af de af foranstaltningerne omfattede producenter, og for hvilke det findes, at de ikke er involveret i omgåelse som defineret i stk. 1 og 2 i nærværende artikel.

Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted inden for Unionen, kan der indrømmes fritagelser til importører, som kan påvise, at de ikke er forbundet til de producenter, der er omfattet af foranstaltningerne.

Disse fritagelser indrømmes ved en afgørelse truffet af Kommissionen og er gyldige i den periode og på de betingelser, der er anført deri. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når den har afsluttet sin analyse.

Hvis betingelserne i artikel 11, stk. 4, er opfyldt, kan der også indrømmes fritagelser efter afslutningen af den undersøgelse, der har ført til udvidelsen af foranstaltningerne.

Såfremt der er gået mindst et år fra udvidelsen af foranstaltningerne, og i tilfælde af at antallet af parter, der anmoder eller vil kunne anmode om fritagelse, er betydeligt, kan Kommissionen beslutte at indlede en genoptagelse af undersøgelser af udvidelsen af foranstaltningerne. En sådan genoptagelse af undersøgelser gennemføres i overensstemmelse med de bestemmelser i artikel 11, stk. 5, der gælder for genoptagelse undersøgelser i henhold til artikel 11, stk. 3.

5. Denne artikel udelukker ikke den normale anvendelse af gældende toldbestemmelser.

Artikel 14

Generelle bestemmelser

1. Både midlertidig og endelig antidumpingtold indføres ved forordning og opkræves af medlemsstaterne i den form og i overensstemmelse med den sats og de øvrige kriterier, der er fastsat i den forordning, hvorved tolden indføres. En sådan told opkræves endvidere uafhængigt af told, skat og andre afgifter, der normalt opkræves ved indførsel.

Ingen vare må pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering.

2. Forordninger om indførelse af midlertidig eller endelig antidumpingtold og forordninger eller afgørelser om godtagelse af tilsagn eller afslutning af undersøgelser eller procedurer offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Sådanne forordninger og afgørelser skal bl.a., under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger, indeholde navnene på de berørte eksportører, hvis dette er praktisk muligt, eller de berørte lande, en varebeskrivelse og et sammendrag af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der er relevante for fastlæggelsen af dumpingmargenen og den forvoldte skade. I hver sag sendes et eksemplar af forordningen eller afgørelsen til de kendte berørte parter. Bestemmelserne i dette stykke finder tilsvarende anvendelse på genoptagelse af undersøgelser.

3. Særlige bestemmelser, navnlig vedrørende den fælles definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus«, som er indeholdt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ([1]) kan vedtages i henhold til nærværende forordning.

4. Er det i Unionens interesse, kan foranstaltninger, der indføres i henhold til denne forordning, ved Kommissionens afgørelse efter rådgivningsproceduren i artikel 15, stk. 2, suspenderes i en periode på ni måneder. Kommissionen kan efter rådgivningsproceduren i artikel 15, stk. 2, forlænge suspensionen med en yderligere periode, der ikke overstiger et år.

Foranstaltningerne kan kun suspenderes, hvis markedsvilkårene midlertidigt har ændret sig i et omfang, der giver grund til at formode, at der ikke vil ske skade som følge af suspensionen, og forudsat at den pågældende erhvervsgren i Unionen har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og der er blevet taget hensyn til disse bemærkninger. Foranstaltningerne kan til enhver tid genindføres efter rådgivningsproceduren i artikel 15, stk. 2, hvis begrundelsen for suspensionen ikke længere er gyldig.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

5. Kommissionen kan efter at have underrettet medlemsstaterne i god tid pålægge toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til at registrere indførsel, således at der senere kan anvendes foranstaltninger mod denne indførsel fra datoen for en sådan registrering. Indførsel kan gøres til genstand for registrering på anmodning fra den pågældende erhvervsgren i Unionen, hvis anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde en sådan foranstaltning. Registrering indføres ved forordning, hvori det nærmere angives, hvad formålet er med foranstaltningen, og i påkommende tilfælde angives det anslåede beløb for den mulige fremtidige betalingsforpligtelse. Indførsel må ikke gøres til genstand for registrering i mere end ni måneder.

6. Medlemsstaterne indberetter månedligt til Kommissionen tal vedrørende indførslen af varer, der er omfattet af undersøgelser og af foranstaltninger, samt det beløb, der er opkrævet i form af told i henhold til denne forordning.

7. Uden at dette berører stk. 6, kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om i konkrete tilfælde at indgive oplysninger, som er nødvendige for effektivt at overvåge anvendelsen af foranstaltninger. I den forbindelse finder bestemmelserne i artikel 6, stk. 3 og 4, anvendelse. Alle oplysninger, som medlemsstaterne indgiver i henhold til denne artikel, er omfattet af bestemmelserne i artikel 19, stk. 6.

Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 4.

5. I henhold til artikel 3, stk. 5, i forordning (EU) nr. 182/2011 afsluttes proceduren, når der er gjort brug af skriftlig procedure til vedtagelse af endelige foranstaltninger i henhold til stk. 3 i nærværende artikel eller for at træffe afgørelse om genoptagelse eller ikkegenoptagelse af fornyede undersøgelser i henhold til artikel 11, stk. 6, i nærværende forordning uden resultater inden for den frist, som formanden har fastsat, når formanden træffer beslutning herom eller et flertal af udvalgets medlemmer, jf. definitionen i artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) nr. 182/2011 anmoder herom. Når der i andre tilfælde, hvor der har været en drøftelse om udkastet til foranstaltning i udvalget, er gjort brug af skriftlig procedure, afsluttes denne uden resultater inden for den frist, som formanden har fastsat, når formanden træffer beslutning herom eller et enkelt flertal af udvalgets medlemmer anmoder herom. Når der i andre tilfælde, hvor der ikke har været en drøftelse om udkastet til foranstaltning i udvalget, er gjort brug af skriftlig procedure, afsluttes denne uden resultater inden for den frist, som formanden har fastsat, når formanden træffer beslutning herom eller mindst en fjerdedel af udvalgets medlemmer anmoder herom.

6. Udvalget kan undersøge ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning, som rejses af Kommissionen eller efter anmodning fra en medlemsstat. Medlemsstater kan anmode om oplysninger og kan udveksle synspunkter i det rådgivende udvalg eller direkte med Kommissionen.

Artikel 16

Kontrolbesøg

1. Anser Kommissionen det for påkrævet, aflægger den besøg hos importører, eksportører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer for at undersøge disses optegnelser og efterprøve oplysninger, der er indgivet om dumping og skade. Foreligger der ikke et behørigt svar i rette tid, kan Kommissionen undlade at gennemføre et kontrolbesøg.

2. Kommissionen kan om nødvendigt foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, at repræsentanterne for det pågældende lands regering underrettes, og sidstnævnte ikke modsætter sig undersøgelsen. Så snart Kommissionen har modtaget de berørte virksomheders samtykke, skal Kommissionen meddele myndighederne i eksportlandet navnene og adresserne på de virksomheder, der skal besøges, samt de aftalte datoer.

3. De pågældende virksomheder underrettes om arten af de oplysninger, der skal efterprøves under kontrolbesøget, og om eventuel yderligere dokumentation, der er behov for at fremlægge under et sådant besøg, om end dette ikke udelukker, at der under kontrolbesøget på grundlag af de indhentede oplysninger fremsættes anmodning om nærmere enkeltheder.

4. I undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 1, 2 og 3, bistås Kommissionen af embedsmænd fra de medlemsstater, der anmoder herom.

Artikel 17

Stikprøver

1. I tilfælde, hvor antallet af klagere, eksportører, importører, varetyper eller transaktioner er stort, kan undersøgelsen begrænses til at omfatte et rimeligt antal parter, varer eller transaktioner ved anvendelse af statistisk gyldige stikprøver baseret på oplysninger, der foreligger på tidspunktet for udvælgelsen, eller til den største producerede, solgte eller eksporterede mængde, der kan anses for repræsentativ, og som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.

2. Den endelige udvælgelse af parter, varetyper eller transaktioner i henhold til disse bestemmelser om stikprøver påhviler Kommissionen, idet udvælgelsen dog så vidt muligt foretages i samråd med de berørte parter og med disses samtykke, forudsat at sådanne parter giver sig til kende og fremlægger tilstrækkelige oplysninger senest tre uger efter indledningen af undersøgelsen, således at der åbnes mulighed for at udtage en repræsentativ stikprøve.

3. I de tilfælde, hvor undersøgelsen er blevet begrænset i henhold til denne artikel, beregnes der alligevel en individuel dumpingmargen for eksportører eller producenter, der ikke er udvalgt i første omgang, og som indgiver de nødvendige oplysninger inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, medmindre antallet af eksportører eller producenter er så stort, at en individuel undersøgelse vil være urimeligt byrdefuld og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen.

4. Træffes der beslutning om at udtage stikprøver, og er nogle eller alle de udvalgte parter ikke rede til fuldt ud at samarbejde, således at det må påregnes, at resultatet af undersøgelsen vil blive påvirket i væsentlig grad, kan der udtages en ny stikprøve.

Er der imidlertid stadig tale om manglende samarbejde, eller foreligger der ikke tilstrækkelig tid til at udtage en ny stikprøve, finder de relevante bestemmelser i artikel 18 anvendelse.

Artikel 18

Manglende samarbejde

1. I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

Konstateres det, at en berørt part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger.

Berørte parter gøres bekendt med følgerne af manglende samarbejdsvilje.

2. Indgives svar ikke i EDB-sprog, anses dette ikke for manglende samarbejde, forudsat at den berørte part påviser, at indgivelse af svar på den ønskede måde vil indebære en urimelig ekstra byrde eller urimelige ekstra omkostninger.

3. Selv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, ses der ikke bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og den pågældende part har handlet efter bedste evne.

4. Hvis beviser eller oplysninger ikke godtages, skal den part, der indgiver dem, omgående underrettes om årsagerne hertil, og der skal gives den pågældende lejlighed til at afgive yderligere forklaringer inden for den fastsatte frist. Anses forklaringerne ikke for tilfredsstillende, skal årsagerne til afvisningen af sådanne beviser eller oplysninger meddeles i offentliggjorte undersøgelsesresultater.

5. Hvis afgørelser, herunder vedrørende den normale værdi, træffes på grundlag af stk. 1, herunder de oplysninger, der er meddelt i klagen, skal disse, hvor dette er praktisk muligt og under behørig hensyntagen til de tidsfrister, der er fastsat for undersøgelsen, kontrolleres på grundlag af oplysninger fra andre uafhængige kilder, der måtte være tilgængelige, såsom offentliggjorte prislister, officielle importstatistikker og toldindberetninger, og på grundlag af oplysninger, der er indhentet fra andre berørte parter som led i undersøgelsen.

Disse oplysninger kan i givet fald omfatte relevante oplysninger om verdensmarkedet eller andre repræsentative markeder.

6. Er en berørt part ikke rede til at samarbejde i fornødent omfang, således at relevante oplysninger holdes tilbage, kan en sådan situation føre til et resultat af undersøgelsen, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

Artikel 19

Fortrolighed

1. Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige (f.eks. fordi fremlæggelsen heraf ville give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der afgiver oplysningerne, eller for den, fra hvem den, der afgiver oplysningerne, modtog oplysningerne), eller som er stillet til rådighed på et fortroligt grundlag af parter i en undersøgelse, skal, når ønsket herom er berettiget, behandles fortroligt af myndighederne.

2. Berørte parter, som afgiver fortrolige oplysninger, kan afkræves ikke-fortrolige sammendrag heraf. Disse sammendrag skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sikre en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold. Under særlige omstændigheder kan de pågældende parter tilkendegive, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag af oplysningerne. Under sådanne særlige omstændigheder skal der afgives en erklæring med en begrundelse for, hvorfor det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag.

3. Anses en anmodning om fortrolig behandling ikke for berettiget, og er den, der meddeler oplysningerne, enten ikke rede til at stille oplysningerne til rådighed eller til at tillade, at de fremlægges i generaliseret form eller i sammendrag, kan disse oplysninger lades ude af betragtning, medmindre det på relevant grundlag og passende måde kan godtgøres, at oplysningerne er korrekte. Anmodninger om fortrolig behandling af oplysninger må ikke afvises på et utilstrækkeligt grundlag.

4. Denne artikel udelukker ikke, at Unionens myndigheder fremlægger generelle oplysninger, og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i medfør af denne forordning, eller at de fremlægger de beviser, som Unionens myndigheder har lagt til grund for deres afgørelser, for så vidt dette er nødvendigt for at forklare disse begrundelser i retssager. Ved en sådan fremlæggelse tages der hensyn til de berørte parters berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

5. Kommissionen og medlemsstaterne, herunder personer i deres tjeneste, må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil. Oplysninger, der udveksles mellem Kommissionen og medlemsstaterne eller interne dokumenter, der er udarbejdet af Unionens myndigheder eller af medlemsstaterne, må kun videregives, hvis dette udtrykkeligt fremgår af denne forordning.

6. Oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at oplysninger, der er modtaget som led i en undersøgelse, kan bruges med henblik på at indlede andre undersøgelser inden for rammerne af den samme procedure vedrørende den pågældende vare.

Artikel 20

Fremlæggelse af oplysninger

1. Klagerne, importørerne og eksportørerne og disses repræsentative sammenslutninger samt repræsentanterne for eksportlandet kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger. Anmodninger om en sådan fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt umiddelbart efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, og fremlæggelse af oplysningerne finder sted skriftligt hurtigst muligt herefter.

2. De parter, der er nævnt i stk. 1, kan anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller afslutning af en undersøgelse eller en procedure uden indførelse af foranstaltninger, idet der lægges særlig vægt på at fremlægge sådanne kendsgerninger og betragtninger, som afviger fra dem, der lå til grund for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger.

3. Anmodninger om endelig fremlæggelse af oplysninger efter stk. 2 indgives skriftligt til Kommissionen, og skal i tilfælde, hvor der er pålagt midlertidig told, være denne i hænde senest en måned efter offentliggørelsen af toldens indførelse. Er der ikke pålagt midlertidig told, skal parterne have lejlighed til at anmode om endelig fremlæggelse af oplysninger inden for frister, som Kommissionen fastsætter.

4. Den endelige fremlæggelse af oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger og normalt ikke senere end en måned inden, der indledes procedurer i henhold til artikel 9. Er Kommissionen ikke i stand til at fremlægge oplysninger om visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal de fremlægges snarest muligt derefter.

Fremlæggelsen foregriber ikke nogen efterfølgende afgørelse, som måtte blive truffet af Kommissionen, men hvis en sådan afgørelse baseres på andre forhold og betragtninger, fremlægges disse hurtigst muligt.

5. Bemærkninger, der fremsættes efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, tages kun i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være mindst ti dage, idet der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter. Der kan fastsættes en kortere periode, når yderligere endelige oplysninger skal fremlægges.

Artikel 21

Unionens interesser

1. En afgørelse om, hvorvidt det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser er påkrævet at gribe ind, træffes på grundlag af en vurdering af alle involverede parters interesser som helhed, herunder den indenlandske erhvervsgrens, brugernes og forbrugernes interesser. Der træffes kun afgørelse i henhold til denne artikel, når alle parter har haft lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter i henhold til stk. 2. I en sådan undersøgelse tages der særligt hensyn til behovet for at bringe den fordrejning af handelen, som skyldes skadevoldende dumping til ophør og at genskabe en situation med effektiv konkurrence. De foranstaltninger, der fastsættes på grundlag af den konstaterede dumping og deraf følgende skade, må ikke anvendes, når myndighederne på grundlag af alle fremlagte oplysninger klart kan fastslå, at det ikke er i Unionens interesse at anvende sådanne foranstaltninger.

2. For at sikre, at myndighederne kan tage hensyn til alle synspunkter og oplysninger på et solidt grundlag, når de træffer afgørelse om, hvorvidt det er i Unionens interesse at indføre foranstaltninger, kan klagerne, importørerne og deres repræsentative sammenslutninger samt repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om indledning af antidumpingundersøgelsen, give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen. Sådanne oplysninger eller passende sammendrag deraf stilles til rådighed for de øvrige parter, der er omhandlet i denne artikel, og disse er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

3. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive hørt. Anmodninger herom skal imødekommes, når de fremsættes inden for de frister, der er fastsat i stk. 2, og det begrundes i henseende til Unionens interesser, hvorfor de pågældende parter bør høres.

4. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan fremsætte bemærkninger om anvendelsen af midlertidig told. Sådanne bemærkninger skal være modtaget inden for en frist på 25 dage fra datoen for anvendelse af de pågældende foranstaltninger, hvis der skal tages hensyn hertil, og bemærkningerne, eller passende sammendrag heraf, skal stilles til rådighed for de øvrige parter, som er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

5. Kommissionen gennemgår behørigt indgivne oplysninger og undersøger, om de er tilstrækkeligt repræsentative, og resultaterne af denne analyse samt en udtalelse om oplysningernes beskaffenhed forelægges for det i artikel 15 omhandlede udvalg som led i det udkast til foranstaltning, der forelægges i henhold til artikel 9 i nærværende forordning. Kommissionen tager hensyn til de synspunkter, der fremføres i udvalget i henhold til betingelserne i forordning (EU) nr. 182/2011.

6. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive gjort bekendt med de kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der sandsynligvis vil blive truffet endelig afgørelse. Sådanne oplysninger fremlægges i det omfang, det er muligt, og uden at dette foregriber senere afgørelser, som Kommissionen måtte træffe.

7. Der tages kun hensyn til behørigt dokumenterede oplysninger.

Artikel 22

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af:

a) særlige bestemmelser, som er fastsat i aftaler mellem Unionen og tredjelande

b) Unionens forordninger på landbrugsområdet og Rådets forordning (EF) nr. 1667/2006 ([1]), (EF) nr. 614/2009 ([2]) og (EF) nr. 1216/2009 ([3]). Nærværende forordning anvendes i tilslutning til disse forordninger og uanset bestemmelser deri, der udelukker anvendelsen af antidumpingtold

c) særlige foranstaltninger, forudsat at de ikke er i modstrid med forpligtelserne i henhold til GATT.

Artikel 23

Rapport

1. Kommissionen forelægger under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger, som omhandlet i artikel 19, Europa-Parlamentet og Rådet en årlig rapport om anvendelsen og gennemførelsen af denne forordning. Rapporten indeholder oplysninger om anvendelse af midlertidige og endelige foranstaltninger, afslutning af undersøgelser uden foranstaltninger, genoptagne undersøgelser, undersøgelser og kontrolbesøg, og arbejdet i de forskellige organer, der er ansvarlige for overvågning af gennemførelsen af denne forordning og overholdelsen af heraf afledte forpligtelser.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1667/2006 af 7. november 2006 om glucose og lactose (EUT L 312 af 11.11.2006, s. 1).
([2]) Rådets forordning (EF) nr. 614/2009 af 7. juli 2009 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin (EUT L 181 af 14.7.2009, s. 8).
([3]) Rådets forordning (EF) nr. 1216/2009 af 30. november 2009 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 10).

2. Europa-Parlamentet kan inden for én måned fra Kommissionens forelæggelse af rapporten indkalde Kommissionen til et ad hoc-møde i Europa-Parlamentets ansvarlige udvalg med henblik på at fremlægge og redegøre for spørgsmål vedrørende gennemførelsen af denne forordning.

3. Senest seks måneder efter forelæggelsen af rapporten for Europa-Parlamentet og Rådet offentliggøres den af Kommissionen.

Artikel 24

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1225/2009 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 25

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 8. juni 2016.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
M. SCHULZ	A.G. KOENDERS
Formand	*Formand*

BILAG I

OPHÆVET FORORDNING MED OVERSIGT OVER ÆNDRINGER

Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51)	
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 765/2012 (EUT L 237 af 3.9.2012, s. 1)	
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1168/2012 (EUT L 344 af 14.12.2012, s. 1)	
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014 (EUT L 18 af 21.1.2014, s. 1)	Kun bilagets punkt 22

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 1225/2009	Nærværende forordning
Artikel 1-4	Artikel 1-4
Artikel 5, stk. 1-9	Artikel 5, stk. 1-9
Artikel 5, stk. 10, første punktum	Artikel 5, stk. 10, første afsnit
Artikel 5, stk. 10, andet og tredje punktum	Artikel 5, stk. 10, andet afsnit
Artikel 5, stk. 11 og 12	Artikel 5, stk. 11 og 12
Artikel 6, stk. 1, første og andet punktum	Artikel 6, stk. 1, første afsnit
Artikel 6, stk. 1, tredje punktum	Artikel 6, stk. 1, andet afsnit
Artikel 6, stk. 1, fjerde punktum	Artikel 6, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 6, stk. 2	Artikel 6, stk. 2
Artikel 6, stk. 3, første punktum	Artikel 6, stk. 3, første afsnit
Artikel 6, stk. 3, andet punktum	Artikel 6, stk. 3, andet afsnit
Artikel 6, stk. 3, tredje punktum	Artikel 6, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 6, stk. 4, første punktum	Artikel 6, stk. 4, første afsnit
Artikel 6, stk. 4, andet punktum	Artikel 6, stk. 4, andet afsnit
Artikel 6, stk. 4, tredje punktum	Artikel 6, stk. 4, tredje afsnit
Artikel 6, stk. 5	Artikel 6, stk. 5
Artikel 6, stk. 6, første punktum	Artikel 6, stk. 6, første afsnit
Artikel 6, stk. 6, andet punktum	Artikel 6, stk. 6, andet afsnit
Artikel 6, stk. 6, tredje punktum	Artikel 6, stk. 6, tredje afsnit
Artikel 6, stk. 6, fjerde punktum	Artikel 6, stk. 6, fjerde afsnit
Artikel 6, stk. 7, første punktum	Artikel 6, stk. 7, første afsnit
Artikel 6, stk. 7, andet punktum	Artikel 6, stk. 7, andet afsnit
Artikel 6, stk. 8 og 9	Artikel 6, stk. 8 og 9
Artikel 7, stk. 1, første punktum	Artikel 7, stk. 1, første afsnit
Artikel 7, stk. 1, andet punktum	Artikel 7, stk. 1, andet afsnit
Artikel 7, stk. 2-5	Artikel 7, stk. 2-5
Artikel 7, stk. 7	Artikel 7, stk. 6
Artikel 8, stk. 1, første punktum	Artikel 8, stk. 1, første afsnit
Artikel 8, stk. 1, andet punktum	Artikel 8, stk. 1, andet afsnit
Artikel 8, stk. 1, tredje punktum	Artikel 8, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 8, stk. 2, første og andet punktum	Artikel 8, stk. 2, første afsnit
Artikel 8, stk. 2, tredje og fjerde punktum	Artikel 8, stk. 2, andet afsnit
Artikel 8, stk. 2, femte punktum	Artikel 8, stk. 2, tredje afsnit

Forordning (EF) nr. 1225/2009	Nærværende forordning
Artikel 8, stk. 3, 4 og 5	Artikel 8, stk. 3, 4 og 5
Artikel 8, stk. 6, første og andet punktum	Artikel 8, stk. 6, første afsnit
Artikel 8, stk. 6, tredje punktum	Artikel 8, stk. 6, andet afsnit
Artikel 8, stk. 7 og 8	Artikel 8, stk. 7 og 8
Artikel 8, stk. 9, første afsnit	Artikel 8, stk. 9, første afsnit
Artikel 8, stk. 9, andet afsnit, første og andet punktum	Artikel 8, stk. 9, andet afsnit
Artikel 8, stk. 9, andet afsnit, tredje punktum	Artikel 8, stk. 9, tredje afsnit
Artikel 8, stk. 10	Artikel 8, stk. 10
Artikel 9, stk. 1, 2 og 3	Artikel 9, stk. 1, 2 og 3
Artikel 9, stk. 4, første punktum	Artikel 9, stk. 4, første afsnit
Artikel 9, stk. 4, andet punktum	Artikel 9, stk. 4, andet afsnit
Artikel 9, stk. 5	Artikel 9, stk. 5
Artikel 9, stk. 6, første punktum	Artikel 9, stk. 6, første afsnit
Artikel 9, stk. 6, andet punktum	Artikel 9, stk. 6, andet afsnit
Artikel 9, stk. 6, tredje punktum	Artikel 9, stk. 6, tredje afsnit
Artikel 10, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 10, stk. 2, første punktum	Artikel 10, stk. 2, første afsnit
Artikel 10, stk. 2, andet og tredje punktum	Artikel 10, stk. 2, andet afsnit
Artikel 10, stk. 3	Artikel 10, stk. 3
Artikel 10, stk. 4, indledende tekst	Artikel 10, stk. 4, indledende tekst og litra a) og b)
Artikel 10, stk. 4, litra a)	Artikel 10, stk. 4, litra c)
Artikel 10, stk. 4, litra b)	Artikel 10, stk. 4, litra d)
Artikel 10, stk. 5	Artikel 10, stk. 5
Artikel 11, stk. 1-4	Artikel 11, stk. 1-4
Artikel 11, stk. 5, første afsnit, første punktum	Artikel 11, stk. 5, første afsnit
Artikel 11, stk. 5, første afsnit, andet og tredje punktum	Artikel 11, stk. 5, andet afsnit
Artikel 11, stk. 5, første afsnit, fjerde punktum	Artikel 11, stk. 5, tredje afsnit
Artikel 11, stk. 5, første afsnit, femte punktum	Artikel 11, stk. 5, fjerde afsnit
Artikel 11, stk. 5, andet afsnit	Artikel 11, stk. 5, femte afsnit
Artikel 11, stk. 5, tredje afsnit	Artikel 11, stk. 5, sjette afsnit
Artikel 11, stk. 6, første, andet og tredje punktum	Artikel 11, stk. 6, første afsnit
Artikel 11, stk. 6, fjerde punktum	Artikel 11, stk. 6, andet afsnit
Artikel 11, stk. 6, femte punktum	Artikel 11, stk. 6, tredje afsnit
Artikel 11, stk. 7	Artikel 11, stk. 7

Forordning (EF) nr. 1225/2009	Nærværende forordning
Artikel 11, stk. 8, første, andet og tredje afsnit	Artikel 11, stk. 8, første, andet og tredje afsnit
Artikel 11, stk. 8, fjerde afsnit, første og andet punktum	Artikel 11, stk. 8, fjerde afsnit
Artikel 11, stk. 8, fjerde afsnit, tredje punktum	Artikel 11, stk. 8, femte afsnit
Artikel 11, stk. 8, fjerde afsnit, fjerde punktum	Artikel 11, stk. 8, sjette afsnit
Artikel 11, stk. 9 og 10	Artikel 11, stk. 9 og 10
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13, stk. 1, første afsnit, første punktum	Artikel 13, stk. 1, første afsnit
Artikel 13, stk. 1, første afsnit, andet punktum	Artikel 13, stk. 1, andet afsnit
Artikel 13, stk. 1, første afsnit, tredje punktum	Artikel 13, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit	Artikel 13, stk. 1, fjerde afsnit
Artikel 13, stk. 2 og 3	Artikel 13, stk. 2 og 3
Artikel 13, stk. 4, første afsnit, første punktum	Artikel 13, stk. 4, første afsnit
Artikel 13, stk. 4, første afsnit, andet punktum	Artikel 13, stk. 4, andet afsnit
Artikel 13, stk. 4, første afsnit, tredje punktum	Artikel 13, stk. 4, tredje afsnit
Artikel 13, stk. 4, første afsnit, fjerde punktum	Artikel 13, stk. 4, fjerde afsnit
Artikel 13, stk. 4, andet afsnit	Artikel 13, stk. 4, femte afsnit
Artikel 13, stk. 4, tredje afsnit	Artikel 13, stk. 4, sjette afsnit
Artikel 13, stk. 4, fjerde afsnit	Artikel 13, stk. 4, syvende afsnit
Artikel 13, stk. 5	Artikel 13, stk. 5
Artikel 14, stk. 1, første og andet punktum	Artikel 14, stk. 1, første afsnit
Artikel 14, stk. 1, tredje punktum	Artikel 14, stk. 1, andet afsnit
Artikel 14, stk. 2, første punktum	Artikel 14, stk. 2, første afsnit
Artikel 14, stk. 2, andet, tredje og fjerde punktum	Artikel 14, stk. 2, andet afsnit
Artikel 14, stk. 3	Artikel 14, stk. 3
Artikel 14, stk. 4, første og andet punktum	Artikel 14, stk. 4, første afsnit
Artikel 14, stk. 4, tredje og fjerde punktum	Artikel 14, stk. 4, andet afsnit
Artikel 14, stk. 5, 6 og 7	Artikel 14, stk. 5, 6 og 7
Artikel 15 og 16	Artikel 15 og 16
Artikel 17, stk. 1, 2 og 3	Artikel 17, stk. 1, 2 og 3
Artikel 17, stk. 4, første punktum	Artikel 17, stk. 4, første afsnit
Artikel 17, stk. 4, andet punktum	Artikel 17, stk. 4, andet afsnit
Artikel 18, stk. 1, første punktum	Artikel 18, stk. 1, første afsnit
Artikel 18, stk. 1, andet punktum	Artikel 18, stk. 1, andet afsnit
Artikel 18, stk. 1, tredje punktum	Artikel 18, stk. 1, tredje afsnit

Forordning (EF) nr. 1225/2009	Nærværende forordning
Artikel 18, stk. 2-6	Artikel 18, stk. 2-6
Artikel 19, stk. 1-5	Artikel 19, stk. 1-5
Artikel 19, stk. 6, første punktum	Artikel 19, stk. 6, første afsnit
Artikel 19, stk. 6, andet punktum	Artikel 19, stk. 6, andet afsnit
Artikel 20, stk. 1, 2 og 3	Artikel 20, stk. 1, 2 og 3
Artikel 20, stk. 4, første, andet og tredje punktum	Artikel 20, stk. 4, første afsnit
Artikel 20, stk. 4, fjerde punktum	Artikel 20, stk. 4, andet afsnit
Artikel 20, stk. 5	Artikel 20, stk. 5
Artikel 21 og 22	Artikel 21 og 22
Artikel 22a	Artikel 23
Artikel 23	Artikel 24
Artikel 24	Artikel 25
Bilag I	—
Bilag II	—
—	Bilag I
—	Bilag II

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/1037

af 8. juni 2016

om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union

(kodifikation)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1])

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 ([3]) er blevet ændret væsentligt ([4]). Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) Bilag 1A til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (»WTO-overenskomsten«), indeholder bl.a. den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (»GATT 1994«), en aftale om landbrug (»landbrugsaftalen«), en aftale om anvendelsen af artikel VI i GATT 1994 (»antidumpingaftalen af 1994«) og en aftale om subsidier og udligningsforanstaltninger (»subsidieaftalen«).

(3) For at sikre en korrekt og gennemsigtig anvendelse af reglerne i subsidieaftalen, bør ordlyden af denne aftale i videst muligt omfang afspejles i unionslovgivningen.

(4) Det er endvidere hensigtsmæssigt tilstrækkelig detaljeret at forklare, hvornår der foreligger subsidier, efter hvilke principper de kan udlignes (især om der specifikt er ydet subsidier), og på grundlag af hvilke kriterier det udligningsberettigede subsidiebeløb skal beregnes.

(5) Ved afgørelsen af, om der foreligger subsidier, er det nødvendigt at påvise, at en statslig eller en offentlig myndighed har ydet et finansielt bidrag inden for et lands område, eller at der har været tale om indkomst- eller prisstøtte som omhandlet i artikel XVI i GATT 1994, og at en virksomhed derved har opnået en fordel.

(6) For beregning af fordelen for modtageren, i tilfælde, hvor der ikke eksisterer en markedsreference i det pågældende land, bør referencen fastlægges ved at justere de vilkår, der er gældende i det pågældende land, på grundlag af de i dette land foreliggende faktiske oplysninger. Hvis dette ikke er praktisk muligt, bl.a. fordi sådanne priser eller omkostninger ikke eksisterer eller er upålidelige, bør den relevante reference fastlægges ved hjælp af vilkår på andre markeder.

(7) Det er ønskeligt at etablere en klar og detaljeret vejledning vedrørende de faktorer, der kan være relevante for at afgøre, om den subsidierede indførsel har forvoldt væsentlig skade eller truer med at forvolde skade. Ved en påvisning af, at den skade, der er påført en erhvervsgren i Unionen, kan tilskrives omfanget af den pågældende indførsel og priserne på de indførte varer, bør der tages hensyn til virkningen af andre faktorer og navnlig til de foreliggende markedsvilkår i Unionen.

([1]) Udtalelse af 10.12.2014 (EUT C 230 af 14.7.2015, s. 129).
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 10.5.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.5.2016.
([3]) Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93).
([4]) Se bilag V.

(8) Det er tilrådeligt at definere udtrykket »erhvervsgren i Unionen« og at fastsætte, at parter, der er forbundet med eksportørerne, kan holdes uden for en sådan erhvervsgren, og endvidere bør det defineres, hvad der forstås ved »forbundet«. Det er også nødvendigt at åbne mulighed for, at der træffes foranstaltninger i form af udligningstold på vegne af producenterne i en region i Unionen og at fastlægge retningslinjer for definitionen af en sådan region.

(9) Det er nødvendigt at fastsætte, hvem der kan indgive en klage vedrørende subsidier, herunder omfanget af den pågældende EU-erhvervsgrens tilslutning hertil, samt hvilke oplysninger om udligningsberettigede subsidier, skade og årsagssammenhæng en sådan klage bør indeholde. Det er også formålstjenligt nærmere at fastlægge procedurerne for afvisning af klager eller indledning af procedure.

(10) Det er nødvendigt at fastsætte, hvorledes berørte parter skal underrettes om, hvilke oplysninger myndighederne ønsker forelagt. De berørte parter skal have rigelig lejlighed til at fremlægge alt relevant bevismateriale og fuldt ud have lejlighed til at varetage deres interesser. Det er også ønskeligt klart at fastlægge de regler og procedurer, der skal følges under undersøgelsen, især at berørte parter skal give sig til kende, fremlægge deres synspunkter og indgive oplysninger inden for nærmere angivne frister, hvis sådanne synspunkter og oplysninger skal tages i betragtning. Der bør også fastlægges nærmere betingelser for, at en berørt part kan få adgang til oplysninger, der er indgivet af andre berørte parter, og fremsætte bemærkninger hertil. Medlemsstaterne og Kommissionen bør samarbejde vedrørende indsamlingen af oplysninger.

(11) Det er nødvendigt af fastlægge betingelserne for, at der kan indføres midlertidig told, herunder at en midlertidig told ikke kan indføres tidligere end 60 dage og senere end ni måneder efter indledningen af en procedure. Kommissionen kan under alle omstændigheder kun indføre midlertidig told i en periode på fire måneder.

(12) Det er nødvendigt nærmere at fastlægge procedurer for godtagelse af tilsagn, der afhjælper eller udligner virkningerne af udligningsberettigede subsidier og den forvoldte skade, og som træder i stedet for indførelse af midlertidig eller endelig told. Det er også påkrævet at fastlægge følgerne af, at et tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, og at gøre det klart, at der kan indføres midlertidig told, hvis der foreligger mistanke om misligholdelse, eller hvis det er nødvendigt at indhente yderligere oplysninger til supplering af undersøgelsesresultaterne. Ved godtagelsen af tilsagn bør det påses, at de foreslåede tilsagn og håndhævelsen heraf ikke giver anledning til adfærd, der begrænser konkurrencen.

(13) Det er hensigtsmæssigt at gøre det muligt med en enkelt retsakt at tilbagetrække et tilsagn og bringe tolden i anvendelse. Det er også nødvendigt at sikre, at tilbagetrækningsproceduren afsluttes inden for en frist på almindeligvis seks måneder og under ingen omstændigheder over ni måneder med henblik på at sikre en korrekt håndhævelse af de gældende foranstaltninger.

(14) Det er nødvendigt at fastsætte, at en sag normalt skal afsluttes inden for en frist på 12 måneder og i intet tilfælde mere end 13 måneder efter indledningen af undersøgelsen, uanset om der er fastsat endelige foranstaltninger.

(15) Undersøgelser eller procedurer bør afsluttes i tilfælde af, at subsidiebeløbet er minimalt, eller hvis omfanget af den subsidierede indførsel eller skaden er ubetydelig, navnlig hvis indførslen har oprindelse i udviklingslande, og disse tilfælde bør fastlægges nærmere. I de tilfælde, hvor der skal indføres foranstaltninger, er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om afslutningen af undersøgelserne og at fastsætte, at foranstaltninger, der indføres, bør svare til et niveau, der er lavere end den udligningsberettigede subsidieydelse, hvis et sådant lavere niveau er tilstrækkeligt til at afhjælpe skaden, og i tilfælde, hvor resultaterne baseres på stikprøver, bør det nærmere angives, hvorledes omfanget af foranstaltningerne beregnes.

(16) Det er nødvendigt at åbne mulighed for opkrævning af midlertidig told med tilbagevirkende kraft, hvor dette anses for påkrævet og nærmere at fastlægge de omstændigheder, der kan give anledning til anvendelse af told med tilbagevirkende kraft for at undgå, at de endelige foranstaltninger, der skal indføres, undergraves. Det er også nødvendigt at fastsætte, at told kan anvendes med tilbagevirkende kraft, hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage.

(17) Det er nødvendigt at fastsætte, at foranstaltninger udløber efter fem år, medmindre det af en ny undersøgelse fremgår, at de bør opretholdes. I tilfælde, hvor der fremlægges tilstrækkelige beviser for ændrede omstændigheder, er det endvidere nødvendigt at åbne mulighed for at indlede undersøgelser for at fastslå, om det er berettiget at tilbagebetale udligningstold.

(18) Selv om subsidieaftalen ikke indeholder bestemmelser om omgåelse af udligningsforanstaltninger, foreligger der mulighed for en sådan omgåelse på vilkår, der, om end de ikke er identiske med, så dog ligner vilkårene for omgåelse af antidumpingforanstaltninger. Det er derfor hensigtsmæssigt at indsætte en bestemmelse i denne forordning om modvirkning af omgåelse.

(19) Det er hensigtsmæssigt at præcisere, hvilke parter der har ret til at anmode om indledning af antiomgåelsesundersøgelser.

(20) Det er også hensigtsmæssigt at præcisere, hvilke former for praksis der udgør omgåelse af de gældende foranstaltninger. Omgåelse kan finde sted enten inden eller uden for Unionen. Derfor er det nødvendigt at fastsætte, at de fritagelser for den udvidede told, der eventuelt er indrømmet til importører, også kan indrømmes til eksportører, når tolden anvendes med henblik på at afhjælpe omgåelse, der finder sted uden for Unionen.

(21) Det er formålstjenligt at tillade suspension af udligningsforanstaltninger i tilfælde, hvor der er tale om midlertidige ændringer i markedsvilkårene, som indebærer, at det midlertidigt ikke er rimeligt at anvende sådanne foranstaltninger.

(22) Det er nødvendigt a fastsætte, at indførsel, der er omfattet af en undersøgelse, kan gøres til genstand for registrering ved indførslen for at gøre det muligt senere at anvende foranstaltninger mod en sådan indførsel.

(23) For at sikre behørig håndhævelse af foranstaltningerne er det nødvendigt, at medlemsstaterne fører tilsyn med og indberetter importhandelstallene til Kommissionen for varer, der er omfattet af en undersøgelse og af foranstaltninger, samt de toldbeløb, der er opkrævet i henhold til denne forordning. Det er også nødvendigt at fastsætte, at Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, som er omfattet af bestemmelser om fortrolighed, med henblik på at bruge disse til at overvåge pristilsagn og kontrollere de gældende foranstaltningers effektivitet.

(24) Det er formålstjenligt at åbne mulighed for kontrolbesøg til efterprøvning af oplysninger, der indgives vedrørende udligningsberettigede subsidier og skade, idet sådanne besøg dog bør være afhængige af, at udsendte spørgeskemaer besvares på behørig vis.

(25) For at sikre afslutning af undersøgelserne inden for de fastsatte frister er det af væsentlig betydning, at der åbnes mulighed for at anvende stikprøver i tilfælde, hvor antallet af parter eller transaktioner er stort.

(26) Det er nødvendigt at fastsætte, at der for parter, der ikke samarbejder på tilfredsstillende måde, kan anvendes andre oplysninger til fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, og at sådanne oplysninger kan være mindre gunstige for sådanne parter, end hvis de pågældende havde været rede til at samarbejde.

(27) Der bør fastsættes bestemmelser om behandling af fortrolige oplysninger, således at forretnings- eller statshemmeligheder ikke videregives.

(28) Det er af væsentlig betydning, at der fastsættes bestemmelser om fyldestgørende fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger for parter, der opfylder betingelserne herfor, og at sådanne oplysninger fremlægges inden for en frist, som under behørig hensyntagen til beslutningsprocessen i Unionen gør det muligt for parterne at varetage deres interesser.

(29) Der bør drages omsorg for, at der etableres et administrativt system, hvorunder der kan fremsættes bemærkninger til spørgsmålet, om foranstaltninger er i Unionens interesse, herunder forbrugernes interesse, og at fastsætte frister, inden for hvilke sådanne bemærkninger skal fremsættes, og endvidere at fastsætte de pågældende parters ret til at få indsigt i oplysninger.

(30) Ved anvendelsen af reglerne i subsidieaftalen er det med henblik på at opretholde den ligevægt mellem rettigheder og forpligtelser, som det søges at fastlægge ved denne aftale, af væsentlig betydning, at Unionen tager hensyn til, hvorledes dets vigtigste handelspartnere fortolker disse rettigheder og forpligtelser, således som det kommer til udtryk i lovgivning eller fast praksis.

(31) Gennemførelsen af denne forordning kræver ensartede betingelser for vedtagelse af midlertidig og endelig told og for afslutning af undersøgelser og procedurer uden foranstaltninger. Disse foranstaltninger bør vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([1]).

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(32) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af midlertidige foranstaltninger i betragtning af sådanne foranstaltningers virkninger og den heraf følgende logik i forhold til vedtagelsen af de endelige foranstaltninger. Rådgivningsproceduren bør også anvendes for godtagelse af tilsagn, indledning eller ikkeindledning af fornyede undersøgelser, suspension af foranstaltninger, forlængelse af suspension af foranstaltninger og genindsættelse af foranstaltninger i betragtning af sådanne foranstaltningers virkninger jævnført med endelige foranstaltninger. Hvis en forsinkelse i indførelsen af foranstaltninger ville forårsage skader, der kan være svære at udbedre, er det nødvendigt, at Kommissionen har beføjelse til at indføre øjeblikkeligt gældende midlertidige foranstaltninger —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Principper

1. Der kan indføres udligningstold med henblik på at udligne subsidier, der direkte eller indirekte ydes til fremstilling, produktion, udførsel eller transport af varer, hvis overgang til fri omsætning i Unionen medfører, at der forvoldes skade.

2. Uanset stk. 1 finder bestemmelserne i denne forordning fuldt ud anvendelse på varer, der ikke indføres direkte fra oprindelseslandet, men udføres til Unionen fra et andet land, og den eller de pågældende transaktioner anses i påkommende tilfælde for at have fundet sted mellem oprindelseslandet og Unionen.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) »en subsidieret vare«: en vare, hvortil der ydes udligningsberettigede subsidier som defineret i artikel 3 og 4. Sådanne subsidier kan ydes af staten i oprindelseslandet for den indførte vare eller af staten i et andet land, fra hvilket varen udføres til Unionen, i denne forordning benævnt »eksportlandet«

b) »staten«: en regering eller et hvilket som helst offentligt organ inden for oprindelses- eller eksportlandets område

c) »samme vare«: en vare som er identisk med, dvs. i enhver henseende magen til den omhandlede vare, eller, hvis en sådan vare ikke findes, en anden vare, der — om end den ikke i enhver henseende er magen til — har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber

d) »skade«: når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Unionen, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Unionen eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« skal fortolkes i overensstemmelse med artikel 8.

Artikel 3

Definition af subsidier

Subsidier anses for at foreligge, hvis:

1) a) staten i oprindelses- eller eksportlandet yder et finansielt bidrag, dvs. hvor:

i) statslig praksis indebærer direkte overførsel af midler (f.eks. tilskud, lån og indskud af egenkapital), mulige direkte overførsler af midler eller forpligtelser (f.eks. lånegarantier)

ii) statsindtægter, der ellers er forfaldne, ikke opkræves, eller der gives afkald herpå (f.eks. skatteincitamenter, såsom skattegodtgørelser); i den forbindelse anses fritagelse af en eksportvare for afgifter eller skatter, som påhviler samme vare, når den er bestemt til indenlandsk forbrug, eller tilbagebetaling af sådanne afgifter eller skatter med beløb, som ikke overstiger dem, der er pålignet varerne, ikke for at være subsidier, forudsat at en sådan fritagelse indrømmes i henhold til bilag I, II og III

iii) staten leverer varer eller tjenesteydelser ud over den generelle infrastruktur eller indkøber varer

iv) staten:

— indbetaler midler til en finansieringsmekanisme, eller

— overdrager til eller pålægger et privat organ at varetage en eller flere af den type funktioner, der er omhandlet, i nr. i), ii) og iii), og som normalt ville påhvile staten, og den pågældende praksis ikke reelt afviger fra den praksis, der normalt følges af staten

eller

b) der foreligger en eller anden form for indkomst- eller prisstøtte i henhold til artikel XVI i GATT 1994, og

2) der herved opnås en fordel.

Artikel 4

Muligheden for at udligne subsidier

1. Subsidier kan kun undergives udligningsforanstaltninger, hvis de er specifikke som defineret i stk. 2, 3 og 4.

2. For at fastslå, om subsidier er specifikke for en virksomhed eller en erhvervsgren eller en gruppe af virksomheder eller erhvervsgrene (i det følgende benævnt »visse virksomheder«) inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, gælder følgende principper:

a) når den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, udtrykkeligt begrænser adgangen til subsidier til kun at omfatte visse virksomheder, er sådanne subsidier specifikke

b) når den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, fastsætter objektive kriterier eller betingelser for, hvem der er berettiget til at opnå subsidier og for størrelsen heraf, er der ikke tale om specificitet, forudsat at støtteberettigelsen opnås automatisk, og de pågældende kriterier og betingelser overholdes strengt

c) skulle der være grund til at antage, at subsidier er specifikke, uanset at de ved anvendelsen af de principper, der er fastlagt i litra a) og b), ser ud til ikke at være det, kan andre faktorer tages i betragtning. Der er tale om følgende: Et subsidieprogram anvendes af et begrænset antal virksomheder eller anvendes i overvejende grad af visse virksomheder, der ydes uforholdsmæssigt store subsidier til visse virksomheder og den måde, hvorpå den subsidieydende myndighed har udøvet sine skønsbeføjelser ved beslutningen om at yde subsidier. I den forbindelse tages der navnlig hensyn til oplysninger om, hvor hyppigt anmodninger om subsidieydelser afvises eller imødekommes og til grundene til sådanne afgørelser.

I litra b) forstås ved »objektive kriterier eller betingelser« sådanne kriterier eller betingelser, som er neutrale, som ikke begunstiger visse virksomheder på bekostning af andre, og som er af økonomisk art og anvendes horisontalt, såsom antal beskæftigede eller virksomhedsstørrelse.

Kriterierne eller betingelserne skal klart fremgå af love, forskrifter eller andre officielle dokumenter, således at de let kan kontrolleres.

Ved anvendelsen af første afsnit, litra c), tages der hensyn til, i hvor høj grad der er tale om diversificering af den økonomiske aktivitet inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, og hvor længe subsidieprogrammet har været i anvendelse.

3. Subsidier, som er begrænset til at omfatte visse virksomheder i et nærmere bestemt geografisk område inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, er specifikke. Fastsættelse eller ændring af generelt gældende afgiftssatser, som foranstaltes af statslige eller andre myndigheder, der er beføjet hertil, anses i denne forordning ikke for at være specifikke subsidier.

4. Uanset stk. 2 og 3 anses følgende subsidier for at være specifikke:

a) subsidier, som retligt eller faktisk, enten udelukkende eller som en af flere andre betingelser, er betinget af eksportresultater, herunder de i bilag I anførte eksempler

b) subsidier, der enten udelukkende eller som en af flere andre betingelser er betinget af anvendelsen af indenlandske varer frem for indførte varer.

I litra a) skal subsidier anses for faktisk at være betinget af eksportresultater, når det af de faktiske omstændigheder fremgår, at ydelsen af subsidier, om end den ikke er retligt betinget af eksportresultaterne, i virkeligheden er bundet til den faktiske eller forventede udførsel eller til de forventede eksportindtægter. Det forhold, at der ydes subsidier til eksporterende virksomheder, er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at fastslå, at der er tale om eksportsubsidier som defineret i denne bestemmelse.

5. Afgørelser om specificitet i henhold til denne artikel skal klart dokumenteres på grundlag af positivt bevismateriale.

Artikel 5

Beregning af det udligningsberettigede subsidiebeløb

Det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnes udtrykt ved den fordel, som det konstateres, at modtageren har opnået i undersøgelsesperioden vedrørende subsidier. Normalt skal denne periode være modtagerens seneste regnskabsår, men det kan være enhver anden periode på mindst seks måneder forud for tidspunktet for indledningen af undersøgelsen, for hvilken der foreligger pålidelige finansielle og andre relevante data.

Artikel 6

Beregning af fordelen for modtageren

Ved beregning af fordelen for modtageren gælder følgende regler:

a) statsligt indskud af egenkapital anses ikke for at indebære en fordel, medmindre investeringen kan betragtes som uoverensstemmende med den sædvanlige investeringspraksis (herunder for indskud af risikovillig kapital), som private investorer i oprindelses- og/eller eksportlandet følger

b) statslån anses ikke for at indebære en fordel, medmindre der er forskel mellem det beløb, som den virksomhed, der modtager lånet, betaler for statslånet, og det beløb, som den pågældende virksomhed måtte betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som den faktisk kunne opnå på markedet. I så fald er fordelen lig med forskellen mellem disse to beløb

c) en statslig lånegaranti anses ikke for at indebære en fordel, medmindre der er en forskel mellem det beløb, som den virksomhed, der modtager garantien, betaler for et lån, som garanteres af staten, og det beløb, som den pågældende virksomhed måtte betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår uden en sådan statslig garanti. I så fald er fordelen lig med forskellen mellem disse to beløb justeret for eventuelle forskelle i gebyrer

d) statslig levering af varer eller tjenesteydelser eller indkøb af varer anses ikke for at indebære en fordel, medmindre leveringen finder sted mod utilstrækkeligt vederlag, eller der for indkøbet er betalt mere end tilstrækkeligt vederlag. Om vederlaget er tilstrækkeligt, afgøres på grundlag af gældende markedsvilkår for de pågældende varer eller tjenesteydelser i leverings- eller købslandet (herunder pris, kvalitet, disponibilitet, omsættelighed, transport og andre købs- og salgsbetingelser).

Hvis der ikke for den pågældende vare eller tjenesteydelse i leverings- eller købslandet foreligger sådanne gældende markedsvilkår, der kan anvendes som relevante referencer, finder følgende regler anvendelse:

i) de gældende vilkår i det pågældende land justeres på grundlag af de i dette land gældende faktiske omkostninger, priser og andre faktorer med et passende beløb, der afspejler de almindelige markedsvilkår, eller

ii) hvis det er relevant, anvendes de vilkår, der gælder på et andet lands marked eller på verdensmarkedet, og hvortil modtageren har adgang.

Artikel 7

Generelle bestemmelser for beregningen

1. Det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnes pr. enhed af den subsidierede vare, der er udført til Unionen.

Ved beregningen af dette beløb kan følgende fratrækkes det samlede subsidiebeløb:

a) ethvert ansøgningsgebyr eller andre omkostninger, der nødvendigvis påløber for at blive subsidieberettiget eller opnå subsidier

b) eksportafgifter, told eller andre afgifter, der opkræves ved udførsel af varen til Unionen specielt med henblik på at udligne subsidierne.

Stiller en berørt part krav om fradrag, skal den pågældende bevise, at kravet er berettiget.

2. Ydes subsidier ikke på grundlag af de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder, fastsættes det udligningsberettigede subsidiebeløb ved efter omstændighederne at fordele værdien af de samlede subsidier i forhold til omfanget af produktionen, salget eller udførslen af den pågældende vare i undersøgelsesperioden vedrørende subsidier.

3. Kan ydelsen af subsidier knyttes til erhvervelse af eller fremtidig erhvervelse af anlægsaktiver, beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb ved at fordele beløbet over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne aktiver inden for den pågældende erhvervsgren.

Det således beregnede beløb, som kan henføres til undersøgelsesperioden, herunder beløb, der vedrører anlægsaktiver, som er erhvervet før denne periode, fordeles som beskrevet i stk. 2.

Forringes aktivernes værdi ikke, sidestilles subsidierne med et rentefrit lån og behandles i overensstemmelse med artikel 6, litra b).

4. Kan ydelsen af subsidier ikke knyttes til erhvervelse af anlægsaktiver, skal det beløb, som svarer til den fordel, der er opnået i undersøgelsesperioden, principielt henføres til denne periode og fordeles som beskrevet i stk. 2, medmindre særlige omstændigheder gør sig gældende, som berettiger henførsel til en anden periode.

Artikel 8

Konstatering af skade

1. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse både af:

a) omfanget af den subsidierede indførsel og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Unionen, og

b) denne indførsels virkninger for den pågældende erhvervsgren i Unionen.

2. Med hensyn til omfanget af den subsidierede indførsel fastslås det, om der har været tale om betydelig stigning i indførslen enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Unionen. Hvad angår den subsidierede indførsels virkning på priserne, tages det i betragtning, om de subsidierede varer udbydes til en væsentligt lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Unionen, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

3. Er indførslen af en vare fra mere end ét land samtidigt omfattet af antisubsidieundersøgelser, kan virkningerne af en sådan indførsel kun vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at

a) det udligningsberettigede subsidiebeløb, der er fastlagt for indførslen fra hvert af de pågældende lande, ikke er minimalt som defineret i artikel 14, stk. 5, og den indførte mængde fra hvert land ikke er ubetydelig, og

b) det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af indførslen på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og den i Unionen fremstillede vare.

4. Undersøgelsen af virkningerne af den subsidierede indførsel for den pågældende erhvervsgren i Unionen skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på erhvervsgrenens situation, herunder: at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger at overvinde virkningerne af tidligere subsidiering eller dumping; størrelsen af de udligningsberettigede subsidier, den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital og kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Unionen; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer, og hvad angår landbrug, om der har været tale om en øget byrde for statsstøttede programmer. Denne opregning er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

5. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 1, påvises, at den subsidierede indførsel forvolder skade. Dette indebærer specielt en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 2, er ansvarlige for de virkninger for en erhvervsgren i Unionen, som er omhandlet i stk. 4, og at disse virkninger er så alvorlige, at de kan betegnes som væsentlig skade.

6. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end den subsidierede indførsel, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Unionen, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives den subsidierede indførsel i henhold til stk. 5. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter mængde og priser for så vidt angår varer, som ikke indføres til subsidierede priser, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Unionen, den teknologiske udvikling samt EU-erhvervsgrenens eksportresultater og produktivitet.

7. Virkningerne af den subsidierede indførsel vurderes i forhold til EU-erhvervsgrenens produktion af samme vare, når der foreligger oplysninger, der muliggør en afgrænsning af denne produktion på grundlag af kriterier såsom produktionsprocessen og producenternes salg og fortjeneste. Er det ikke muligt klart at afgrænse denne produktion, vurderes virkningerne af den subsidierede indførsel ved en undersøgelse af produktionen af den snævrest mulige varegruppe eller det mindste varesortiment, der omfatter samme vare, og hvorfor de nødvendige oplysninger kan tilvejebringes.

8. Konstatering af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, skal baseres på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder. Den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor de pågældende subsidier vil forvolde skade, skal klart have kunnet forudses og være umiddelbart forestående.

For at afgøre, om der foreligger trussel om væsentlig skade, bør der tages hensyn til faktorer såsom:

a) arten af den eller de pågældende subsidieydelser og den indvirkning på handelen, de sandsynligvis vil medføre

b) en betydelig forøgelse af stigningstakten i den subsidierede indførsel til markedet i Unionen, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen

c) hvorvidt der er en tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af den subsidierede udførsel til Unionen, idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere udførsel

d) om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, samt at det må påregnes, at efterspørgslen efter indførte varer vil blive øget

e) lagerbeholdningerne af den vare, der er omfattet af undersøgelsen.

Ingen af ovennævnte faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen, men en undersøgelse af samtlige faktorer skal føre til den konklusion, at der er overhængende risiko for yderligere subsidieret udførsel, og at der vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis der ikke træffes beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 9

Definition af erhvervsgren i Unionen

1. I denne forordning forstås ved »erhvervsgren i Unionen« samtlige producenter i Unionen af samme vare eller de af dem, hvis samlede produktion af den pågældende vare udgør en betydelig del, som defineret i artikel 10, stk. 6, af den samlede produktion i Unionen af sådanne varer, med undtagelse af følgende tilfælde:

a) når producenterne er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, eller når de selv er importører af den vare, hvortil der angiveligt ydes subsidier, kan der ved »erhvervsgren i Unionen« forstås de øvrige producenter

b) under ganske særlige omstændigheder kan Unionens område, for så vidt angår den pågældende produktion, inddeles i to eller flere konkurrerende markeder, og producenterne inden for hvert enkelt marked kan betragtes som en særskilt erhvervsgren, når

   i) producenterne inden for et sådant marked sælger hele eller næsten hele deres produktion af den pågældende vare på dette marked, og

   ii) producenter af denne vare, som har deres virksomhed andetsteds i Unionen, ikke i væsentlig grad dækker efterspørgslen på det pågældende marked.

   Under sådanne omstændigheder kan skade anses for at være forvoldt, selv om en betydelig del af den samlede erhvervsgren i Unionen ikke har lidt skade, under forudsætning af at den subsidierede indførsel er koncentreret på et sådant isoleret marked, og endvidere at hele eller næsten hele produktionen på et sådant marked skades af den subsidierede indførsel.

2. Med henblik på stk. 1 anses producenterne kun for at være forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, hvis:

a) en af parterne direkte eller indirekte kontrollerer den anden part

b) begge parter kontrolleres direkte eller indirekte af en tredjepart, eller

c) de tilsammen direkte eller indirekte kontrollerer en tredjepart, forudsat at der er grund til at antage eller nære mistanke om, at forbindelsen har til følge, at den pågældende producent optræder anderledes end ikke-forbundne producenter.

I dette stykke anses en part for at kontrollere en anden part, når førstnævnte retligt eller faktisk er i stand til at lægge bånd på eller gribe ind over for sidstnævnte.

3. Anses en erhvervsgren i Unionen for at bestå af producenterne i en bestemt region, indrømmes eksportørerne eller den regering, der yder de udligningsberettigede subsidier, mulighed for at afgive tilsagn i medfør af artikel 13, for så vidt angår den pågældende region. I sådanne tilfælde skal der ved vurderingen af Unionens interesse i de pågældende foranstaltninger tages særligt hensyn til regionens interesser. Afgives der ikke omgående et fyldestgørende tilsagn, eller foreligger den situation, som omhandlet i artikel 13, stk. 9 og 10, kan der indføres midlertidig eller endelig udligningstold for Unionen som helhed. I sådanne tilfælde kan tolden, hvis det er praktisk muligt, begrænses til kun at omfatte bestemte producenter eller eksportører.

4. Artikel 8, stk. 7, finder anvendelse på nærværende artikel.

Artikel 10

Indledning af procedure

1. En undersøgelse med henblik på at fastslå forekomsten, omfanget og virkningen af påståede subsidier indledes på grundlag af en skriftlig klage indgivet af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning uden status som juridisk person, som optræder på vegne af en erhvervsgren i Unionen, jf. dog stk. 8.

Klagen kan indgives til Kommissionen eller til en medlemsstat, der skal videresende den til Kommissionen. Kommissionen sender medlemsstaterne en genpart af enhver klage, den modtager. En klage anses for at være indgivet på den første arbejdsdag efter afleveringen til Kommissionen pr. anbefalet post eller efter Kommissionens skriftlige anerkendelse af modtagelsen.

Når en medlemsstat i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen klage, er i besiddelse af tilstrækkelige beviser for, at der ydes subsidier og forvoldes skade for en erhvervsgren i Unionen som følge heraf, underretter den straks Kommissionen om sådanne beviser.

2. En klage i henhold til stk. 1 skal indeholde tilstrækkelige beviser for, at der ydes udligningsberettigede subsidier (herunder om muligt størrelsen heraf), at der forvoldes skade og foreligger en årsagssammenhæng mellem den påståede subsidierede indførsel og den påståede skade. Klagen skal indeholde sådanne oplysninger, som den klagende part med rimelighed kan forventes at være i besiddelse af med hensyn til følgende:

a) klagerens identitet og en redegørelse for omfanget og værdien af klagerens produktion i Unionen af samme vare. Når der indgives skriftlig klage på vegne af den pågældende erhvervsgren i Unionen, skal denne erhvervsgren i klagen identificeres ved angivelse af alle kendte producenter i Unionen af samme vare (eller sammenslutninger af producenter i Unionen af samme vare), og så vidt muligt en redegørelse for omfanget og værdien af produktionen i Unionen af samme vare, som sådanne producenter tegner sig for

b) en fuldstændig beskrivelse af den vare, hvortil der angiveligt ydes subsidier, navnet på det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande, identiteten af hver kendt eksportør eller udenlandsk producent og en liste over de personer, der vides at indføre den pågældende vare

c) beviser for, at der ydes subsidier, og for størrelsen og arten heraf, samt beviser for, at de pågældende subsidier er udligningsberettigede

d) ændringerne i omfanget af den påståede subsidierede indførsel, denne indførsels indvirkning på priserne på samme vare på markedet i Unionen og følgevirkningerne for den pågældende erhvervsgren i Unionen dokumenteret ved relevante faktorer og forhold, som har indflydelse på unionserhvervsgrenens situation, såsom de i artikel 8, stk. 2 og 4, anførte.

3. Kommissionen undersøger så vidt muligt, om oplysningerne i klagen er korrekte og så fyldestgørende, at det kan fastslås, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

4. En undersøgelse kan indledes for at fastslå, om de påståede subsidier er specifikke som omhandlet i artikel 4, stk. 2 og 3.

5. Der kan også indledes en undersøgelse vedrørende foranstaltninger af den art, der er opført i bilag IV, for så vidt de indeholder et element af subsidier som defineret i artikel 3 med henblik på at fastslå, om de pågældende foranstaltninger er i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i nævnte bilag.

6. Der indledes ikke en undersøgelse i medfør af stk. 1, medmindre det på grundlag af en undersøgelse af, i hvor høj grad der blandt producenterne i Unionen af samme vare er givet udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen, er fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af den pågældende erhvervsgren i Unionen. Klagen anses for at være indgivet »af eller på vegne af en erhvervsgren i Unionen«, hvis den har tilslutning fra producenter i Unionen, hvis samlede produktion udgør mere end 50 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den del af den pågældende erhvervsgren i Unionen, som enten giver udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen. Der indledes dog ikke en undersøgelse, når de producenter i Unionen, der udtrykkeligt giver deres tilslutning til klagen, tegner sig for mindre end 25 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den pågældende erhvervsgren i Unionen.

7. Myndighederne offentliggør ikke en klage, medmindre der er truffet afgørelse om indledning af en undersøgelse. Snarest muligt efter modtagelsen af en behørigt dokumenteret klage i henhold til denne artikel og under alle omstændigheder inden iværksættelsen af en undersøgelse underretter Kommissionen imidlertid det pågældende oprindelses- og/eller eksportland, og det indbydes til konsultationer med henblik på at klarlægge situationen med hensyn til de spørgsmål, der er omhandlet i stk. 2, og for at nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning.

8. Beslutter Kommissionen under særlige omstændigheder at indlede en undersøgelse, uden at have modtaget en skriftlig klage eller på vegne af en erhvervsgren i Unionen vedrørende indledning af en sådan undersøgelse, indledes undersøgelsen, hvis der foreligger tilstrækkelige beviser for, at der ydes udligningsberettigede subsidier, at der forvoldes skade, og at der foreligger en årsagssammenhæng, som omhandlet i stk. 2, til at begrunde indledningen af en sådan undersøgelse. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når den har fastslået, at der er behov for at indlede en sådan undersøgelse.

9. Beviserne vedrørende både subsidier og skade behandles samtidigt ved afgørelsen af, om der skal indledes undersøgelse eller ej. En klage afvises, når der ikke foreligger tilstrækkelige beviser for enten udligningsberettigede subsidier eller skade til at begrunde en videreførelse af sagen. Der skal ikke indledes procedure mod lande, hvis indførsler udgør en markedsandel på under 1 %, medmindre disse lande tilsammen tegner sig for 3 % eller derover af forbruget i Unionen.

10. Klagen kan trækkes tilbage forud for indledningen af procedure, og den anses i så fald for ikke at være indgivet.

11. Står det klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige, at der indledes en procedure, indleder Kommissionen en sådan procedure senest 45 dage efter datoen for klagens indgivelse og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*. Er de fremlagte beviser utilstrækkelige, underrettes klageren herom inden for en frist på 45 dage fra datoen for klagens indgivelse til Kommissionen. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne vedrørende dens analyse af klagen normalt inden for 21 dage fra datoen, hvor oplysningerne er indgivet til Kommissionen.

12. I meddelelsen om indledning af procedure gives der underretning om indledning af en undersøgelse, og det oplyses, hvilken vare og hvilke lande der er tale om, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen.

Endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og indgive oplysninger, hvis der som led i undersøgelsen skal tages hensyn til sådanne synspunkter og oplysninger; endelig fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan anmode om at blive hørt af Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 5.

13. Kommissionen underretter de eksportører og importører og repræsentative sammenslutninger af eksportører eller importører, som den ved er berørt af sagen, oprindelses- og/eller eksportlandet samt klagerne om indledningen af proceduren, og under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger stiller den den fulde ordlyd af den skriftlige klage, som omhandlet i henhold til stk. 1, til rådighed for de kendte eksportører og for myndighederne i oprindelses- og/eller eksportlandet, og på anmodning også for andre berørte parter. Er der tale om et særlig stort antal eksportører, kan den fulde ordlyd af den skriftlige klage i stedet blot stilles til rådighed for myndighederne i oprindelses- og/eller eksportlandet eller for den relevante erhvervssammenslutning.

14. En antisubsidieundersøgelse må ikke være en hindring for toldbehandlingen.

Artikel 11

Undersøgelse

1. Efter indledningen af proceduren indleder Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en undersøgelse på unionsplan. En sådan undersøgelse omfatter både subsidiering og deraf følgende skade, og disse spørgsmål undersøges samtidigt.

For at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative, vælges der en undersøgelsesperiode, som, for så vidt angår subsidier, normalt skal omfatte den undersøgelsesperiode, der er omhandlet i artikel 5.

Oplysninger, som vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, tages normalt ikke i betragtning.

2. Parter, som modtager spørgeskemaer, der anvendes som led i en antisubsidieundersøgelse, indrømmes en svarfrist på mindst 30 dage. Fristen for eksportørerne regnes fra datoen for modtagelsen af spørgeskemaet, der med henblik herpå anses for at være modtaget en uge fra den dag, på hvilken det blev afsendt til eksportøren eller blev overgivet til den pågældende diplomatiske repræsentant for oprindelses- og/eller eksportlandet. Under behørig hensyntagen til de frister, der gælder for undersøgelsen, kan der indrømmes en forlængelse af ovennævnte frist på 30 dage, forudsat at den pågældende part giver en god begrundelse for en sådan forlængelse i form af de særlige omstændigheder, der gør sig gældende.

3. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, og medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger.

De meddeler Kommissionen de ønskede oplysninger samt alle resultater af efterprøvning, kontrol og undersøgelser, som er foretaget.

Er disse oplysninger af almen interesse, eller fremsætter en medlemsstat ønske herom, videregiver Kommissionen dem til medlemsstaterne, forudsat at de ikke er fortrolige, i hvilket tilfælde der sendes et ikke-fortroligt sammendrag.

4. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at foretage den nødvendige efterprøvning og kontrol, særlig hos importører, handlende og producenter i Unionen, og at foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, og at regeringen i det pågældende land er blevet officielt underrettet herom og ikke rejser indvendinger herimod.

Medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger fra Kommissionen.

Tjenestemænd fra Kommissionen kan på anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat bemyndiges til at bistå embedsmænd i medlemsstaterne i udførelsen af deres opgaver.

5. De berørte parter, der har givet sig til kende i henhold til i artikel 10, stk. 12, andet afsnit, skal høres, hvis de inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, skriftligt anmoder om en sådan høring og i denne forbindelse godtgør, at de er en berørt part, der sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og at der er særlige grunde til, at de bør høres.

6. De pågældende importører, eksportører og klagere, som har givet sig til kende i henhold til i artikel 10, stk. 12, andet afsnit, samt staten i oprindelses- og/eller eksportlandet indrømmes på anmodning lejlighed til at møde de parter, der har modstridende interesser, således at modstående synspunkter kan fremføres, og indsigelser gøres gældende.

Der skal i den forbindelse tages hensyn til, at det er nødvendigt at bevare oplysningernes fortrolige karakter og at sikre parternes interesser.

Ingen af parterne skal være forpligtet til at give møde, og udeblivelse skal ikke være til skade for den pågældende parts sag.

Kommissionen tager hensyn til mundtlige oplysninger, der meddeles i henhold til dette stykke, for så vidt de efterfølgende bekræftes skriftligt.

7. Klagerne, staten i oprindelses- og/eller eksportlandet samt de importører og eksportører samt deres repræsentative sammenslutninger, brugere og forbrugerorganisationer, som har givet sig til kende i henhold til i artikel 10, stk. 12, andet afsnit, kan efter skriftlig anmodning få indsigt i alle oplysninger, som parter i undersøgelsen har meddelt Kommissionen, i modsætning til interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Unionen eller dets medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for fremlæggelsen af deres sag, at de ikke er fortrolige som omhandlet i artikel 29, og at de anvendes som led i undersøgelsen.

De pågældende parter kan meddele deres syn på sådanne oplysninger, og der skal tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de er tilstrækkeligt dokumenteret i svaret.

8. Undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 28, skal det, i det omfang det er muligt, sikres, at de oplysninger, som berørte parter meddeler, og som lægges til grund for de afgørelser, der træffes, er korrekte.

9. For procedurer, der er indledt i henhold til artikel 10, stk. 11, skal en undersøgelse så vidt muligt afsluttes inden et år. I alle tilfælde skal sådanne undersøgelser afsluttes senest 13 måneder efter deres indledning i overensstemmelse med resultaterne i henhold til artikel 13 om tilsagn eller resultaterne i henhold til artikel 15 om endelige foranstaltninger.

10. I hele undersøgelsesperioden giver Kommissionen staten i oprindelses- og/eller eksportlandet rimelig lejlighed til at fortsætte konsultationerne med henblik på at klarlægge de faktiske omstændigheder og nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning.

Artikel 12

Midlertidige foranstaltninger

1. Der kan indføres midlertidig told, hvis

a) der er indledt procedure i overensstemmelse med artikel 10

b) der er offentliggjort en meddelelse herom, og berørte parter har haft tilstrækkelig mulighed for at meddele oplysninger og fremsætte bemærkninger i henhold til artikel 10, stk. 12, andet afsnit

c) der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der ydes udligningsberettigede subsidier til den indførte vare med deraf følgende skade for en erhvervsgren i Unionen, og

d) det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser er nødvendigt at gribe ind for at hindre, at der forvoldes skade.

Midlertidig told indføres ikke tidligere end 60 dage og ikke senere end ni måneder efter tidspunktet for indledningen af proceduren.

Den midlertidige udligningstold må ikke være højere end det samlede midlertidigt fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb, men bør være lavere end dette beløb, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Unionen.

2. Der skal stilles en garanti som sikkerhed for den midlertidige told, og de pågældende varers overgang til fri omsætning i Unionen er betinget af, at der stilles en sådan garanti.

3. Kommissionen træffer midlertidige foranstaltninger efter proceduren i artikel 25, stk. 4.

4. Anmoder en medlemsstat om, at Kommissionen griber ind omgående, og er betingelserne i stk. 1, første og andet afsnit, opfyldt, træffer Kommissionen inden for en frist på højst fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen afgørelse om, hvorvidt der skal indføres midlertidig udligningstold.

5. Den midlertidige udligningstold anvendes i højst fire måneder.

Artikel 13

Tilsagn

1. Såfremt der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder subsidiering sted og at der er forvoldt skade, kan Kommissionen efter rådgivningsproceduren i artikel 25, stk. 2, godtage tilfredsstillende frivillige tilbud om tilsagn, hvorunder

a) oprindelses- og/eller eksportlandet erklærer sig indforstået med at ophæve eller begrænse subsidierne eller at træffe andre foranstaltninger vedrørende virkningerne heraf, eller

b) eksportørerne indvilliger i at ændre deres priser eller at indstille udførslen til det pågældende område, så længe der ydes udligningsberettigede subsidier til denne udførsel, således at Kommissionen finder det godtgjort, at den subsidierede indførsels skadelige virkninger dermed bringes til ophør.

I så tilfælde og så længe tilsagnene gælder, finder den midlertidige told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 12, stk. 3, og den endelige told, der er indført i henhold til artikel 15, stk. 1, ikke anvendelse på den relevante indførsel af den pågældende vare, som er fremstillet af de virksomheder, der henvises til i Kommissionens afgørelse om godtagelse af tilsagn og eventuelle efterfølgende ændringer deraf.

Prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn skal ikke være større end nødvendigt for at udligne den udligningsberettigede subsidieydelse, og de bør være lavere end den udligningsberettigede subsidieydelse, hvis sådanne forhøjelser er tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Unionen.

2. Kommissionen kan foreslå, at der afgives tilsagn, men intet land eller eksportør skal være forpligtet til at afgive sådanne tilsagn. Ingen lande eller eksportører kan afstå fra at afgive tilsagn eller undlade at efterkomme en opfordring hertil uden dermed at skade deres sag.

Der kan imidlertid træffes afgørelse om, at der er større sandsynlighed for, at der opstår en trussel om skade, hvis den subsidierede indførsel ikke indstilles. Der skal ikke indhentes eller godtages tilsagn fra lande eller eksportører, medmindre der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der ydes subsidier og forvoldes skade som følge heraf.

Tilsagn kan ikke, undtagen under særlige omstændigheder, afgives senere end ved udløbet af den frist, inden for hvilken der kan fremsættes bemærkninger i henhold til artikel 30, stk. 5.

3. Afgivne tilsagn skal ikke nødvendigvis godtages, hvis det ikke er muligt at gennemføre dem i praksis, f.eks. hvis antallet af nuværende eller potentielle eksportører er for stort, eller af andre grunde, herunder af generel politisk karakter. Den pågældende eksportør og/eller det pågældende oprindelses- og/eller eksportland kan få oplyst årsagen til, at det foreslås at afvise et tilsagn, og kan indrømmes lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil. Begrundelserne for afvisningen skal fremgå af den endelige afgørelse.

4. Parter, der afgiver et tilsagn, skal indgive en ikke-fortrolig version af dette tilsagn, således at det kan stilles til rådighed for parter, der er berørt af undersøgelsen.

5. Såfremt tilsagn godtages, afsluttes undersøgelsen. Kommissionen afslutter undersøgelsen efter undersøgelsesproceduren i artikel 25, stk. 3.

6. Godtages et tilsagn, fuldføres undersøgelsen af spørgsmålet om subsidier og skade normalt. Træffes der i den forbindelse negativ afgørelse om subsidier og skade, bortfalder tilsagnet automatisk, undtagen i tilfælde hvor en sådan afgørelse i vid udstrækning skyldes, at der foreligger et tilsagn. Det kan i sådanne tilfælde kræves, at et tilsagn opretholdes i en rimelig periode.

Træffes der positiv afgørelse om subsidier og skade, videreføres tilsagnet i overensstemmelse med de deri fastsatte vilkår og bestemmelserne i denne forordning.

7. Kommissionen kræver, at et land eller en eksportør, hvis tilsagn er blevet godtaget, regelmæssigt indgiver oplysninger vedrørende opfyldelsen af dette tilsagn og tillader, at relevante data efterprøves. Opfyldes disse krav ikke, anses det for misligholdelse af tilsagnet.

8. Godtages tilsagn fra visse eksportører som led i en undersøgelse, anses sådanne tilsagn med henblik på artikel 18, 19, 20 og 22 for at træde i kraft på den dato, på hvilken undersøgelsen afsluttes for det pågældende oprindelses- og/eller eksportland.

9. Hvis en part i et tilsagn misligholder tilsagnet eller trækker det tilbage, eller hvis Kommissionen trækker godtagelsen af tilsagnet tilbage, tilbagetrækkes godtagelsen af tilsagnet af Kommissionen, og den midlertidige told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 12, eller den endelige told, der er indført i henhold til artikel 15, stk. 1, finder anvendelse, forudsat at den pågældende eksportør eller oprindelses- og/eller eksportlandet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, undtagen i tilfælde af tilbagetrækning af tilsagnet fra denne eksportørs eller dette lands side. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når den har besluttet at trække godtagelsen af et tilsagn tilbage.

Alle interesserede parter eller medlemsstater kan indgive oplysninger, der indeholder umiddelbare beviser for, at et tilsagn er misligholdt. Den efterfølgende vurdering af, hvorvidt et tilsagn er misligholdt, skal normalt afsluttes senest seks måneder og i intet tilfælde senere end ni måneder efter indgivelsen af en behørigt dokumenteret anmodning.

Kommissionen kan anmode medlemsstaternes kompetente myndigheder om bistand til overvågningen af tilsagn.

10. Der kan indføres en midlertidig told i overensstemmelse med artikel 12 på grundlag af de foreliggende oplysninger, hvis der er grund til at antage, at et tilsagn misligholdes, eller hvis der er tale om misligholdelse eller tilbagetrækning af et tilsagn, hvor den undersøgelse, der førte til afgivelsen af tilsagnet, ikke var fuldført.

Artikel 14

Afslutning uden indførelse af foranstaltninger

1. Trækkes klagen tilbage, kan proceduren afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Unionens interesse.

2. Såfremt beskyttelsesforanstaltninger ikke er nødvendige, afsluttes undersøgelsen eller proceduren. Kommissionen afslutter undersøgelsen efter undersøgelsesproceduren i artikel 25, stk. 3.

3. Proceduren afsluttes omgående, når det fastslås, at det udligningsberettigede subsidiebeløb er minimalt, jf. stk. 5, eller når omfanget af den faktiske eller potentielle subsidierede indførsel eller skade er ubetydelig.

4. For så vidt angår en procedure, der er indledt i henhold til artikel 10, stk. 11, anses den forvoldte skade normalt for ubetydelig, hvis markedsandelen for de indførte mængder udgør mindre end de i artikel 10, stk. 9, nævnte procentdele. Hvad angår undersøgelser vedrørende indførsel fra udviklingslande, anses omfanget af den subsidierede indførsel også for ubetydelig, hvis den udgør mindre end 4 % af den samlede indførsel af samme vare til Unionen, medmindre indførslen fra udviklingslande, hvis individuelle andele af den samlede indførsel udgør mindre end 4 %, tilsammen tegner sig for mere end 9 % af den samlede indførsel af samme vare til Unionen.

5. Det udligningsberettigede subsidiebeløb anses for at være minimalt, hvis det pågældende beløb udgør mindre end 1 % af værdien, dog således, at hvad angår undersøgelser vedrørende indførsel fra udviklingslande, er minimaltærsklen 2 %, idet det kun er undersøgelsen, der afsluttes, hvor det udligningsberettigede subsidiebeløb er lavere end det relevante minimalniveau for individuelle eksportører, der fortsat skal være omfattet af proceduren og kan blive udsat for senere fornyede undersøgelser, der gennemføres i henhold til artikel 18 og 19 for det pågældende land.

Artikel 15

Indførelse af endelig told

1. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der ydes udligningsberettigede subsidier og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 31, træffer Kommissionen afgørelse om indførelse af en endelig udligningstold efter undersøgelsesproceduren i artikel 25, stk. 3. Er en midlertidig told i kraft, indleder Kommissionen denne procedure senest en måned før en sådan tolds udløb.

Der indføres ikke foranstaltninger, hvis den eller de pågældende subsidier trækkes tilbage, eller det påvises, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel.

Udligningstolden må ikke være højere end det fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb, og den bør være lavere end det samlede udligningsberettigede subsidiebeløb, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Unionen.

2. Udligningstold pålægges i hvert enkelt tilfælde med en passende sats uden forskelsbehandling for al indførsel af den pågældende vare, som ifølge det konstaterede opnår en fordel ved de udligningsberettigede subsidier og forvolder skade, med undtagelse af indførsel hidrørende fra leverandører, der i henhold til bestemmelserne i denne forordning har afgivet pristilsagn, som er blevet godtaget.

I forordningen om indførelse af tolden anføres tolden for hver enkelt leverandør, eller, hvis dette ikke er praktisk muligt, det pågældende leverandørland.

3. Når Kommissionen har begrænset sin undersøgelse i overensstemmelse med artikel 27, må udligningstold, der pålægges indførslen fra eksportører eller producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 27, men som ikke er omfattet af undersøgelsen, ikke overstige det vejede gennemsnit af de udligningsberettigede subsidier, der er fastsat for parterne i stikprøven.

Med henblik på dette stykke ser Kommissionen bort fra ethvert udligningsberettiget subsidiebeløb på nul og af minimal størrelse og fra udligningsberettigede subsidier, der fastsættes under de omstændigheder, som er omhandlet i artikel 28.

For indførsel fra eksportører eller producenter, der indrømmes individuelt subsidiebeløb som omhandlet i artikel 27, anvendes individuelle toldsatser.

Artikel 16

Tilbagevirkende kraft

1. Midlertidige foranstaltninger og endelig udligningstold finder kun anvendelse på varer, der overgår til fri omsætning efter det tidspunkt, hvor foranstaltningerne i medfør af artikel 12, stk. 1, eller artikel 15, stk. 1, træder i kraft, jf. dog de undtagelser, der er fastsat i denne forordning.

2. Er der anvendt en midlertidig told, og fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der ydes udligningsberettigede subsidier og forvoldes skade som følge heraf, fastsætter Kommissionen, uanset om der skal pålægges endelig udligningstold, i hvilket omfang den midlertidige told skal opkræves endeligt.

I denne forbindelse omfatter »skade« hverken væsentlig forsinkelse i oprettelsen af en erhvervsgren i Unionen eller trussel om væsentlig skade, medmindre det konstateres, at der ville være opstået væsentlig skade, hvis der ikke var blevet indført midlertidige foranstaltninger. I alle andre tilfælde, der omfatter en sådan trussel eller forsinkelse, frigives midlertidig told, og der kan kun indføres endelig told fra den dato, på hvilken det er fastslået, at der foreligger en trussel om skade eller om en væsentlig forsinkelse.

3. Er den endelige udligningstold højere end den midlertidige told, opkræves forskellen ikke. Er den endelige told lavere end den midlertidige told, foretages der en ny beregning af tolden. Er den endelige afgørelse negativ, bekræftes den midlertidige told ikke.

4. Der kan opkræves endelig udligningstold på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før den dato, på hvilken anvendelsen af midlertidige foranstaltninger trådte i kraft, men ikke tidligere end iværksættelsen af undersøgelsen forudsat at:

a) indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 24, stk. 5

b) Kommissionen har givet de pågældende importører lejlighed til at fremsætte bemærkninger

c) der er tale om kritiske omstændigheder, hvor der for så vidt angår den pågældende subsidierede vare forårsages skade, der vanskeligt kan afhjælpes, som følge af en omfattende indførsel inden for et forholdsvis kort tidsrum af en vare, hvortil der ydes udligningsberettigede subsidier i henhold til bestemmelserne i denne forordning

d) det anses for påkrævet at pålægge denne indførsel udligningstold med tilbagevirkende kraft for at hindre, at der på ny vil blive forvoldt skade.

5. Hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, kan der opkræves endelig told på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før anvendelsen af midlertidige foranstaltninger under forudsætning af, at indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 24, stk. 5, og at en sådan pålæggelse af told med tilbagevirkende kraft ikke gælder for varer, der indførtes, inden tilsagnet blev misligholdt eller trukket tilbage.

Artikel 17

Varighed

En udligningsforanstaltning forbliver kun i kraft så længe og i det omfang, det er nødvendigt for at modvirke udligningsberettigede subsidier, som forvolder skade.

Artikel 18

Fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb

1. Endelige udligningsforanstaltninger udløber fem år efter indførelsen heraf eller fem år fra datoen for afslutningen af den seneste fornyede undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om subsidiering og skade, medmindre det som led i en fornyet undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade. En sådan fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb indledes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i Unionen, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af denne undersøgelse foreligger.

2. En fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade. At der foreligger sandsynlighed herfor, kan f.eks. fremgå af beviser for, at der fortsat ydes subsidier og forvoldes skade, eller beviser for, at når de skadelige virkninger er afhjulpet, skyldes det helt eller delvis, at der foreligger foranstaltninger, eller beviser for, at omstændighederne for eksportørerne eller markedsvilkårene har en sådan karakter, at de giver anledning til at formode, at der vil finde yderligere skadevoldende subsidiering sted.

3. Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til denne artikel skal eksportørerne, importørerne, regeringen for oprindelses- og/eller eksportlandet og producenterne i Unionen have lejlighed til at uddybe, afvise eller fremsætte bemærkninger til de spørgsmål, der er indeholdt i anmodningen om fornyet undersøgelse, og der skal drages konklusioner under behørig hensyntagen til alle relevante og behørigt dokumenterede bevisligheder, der fremlægges vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningernes bortfald indebærer sandsynlighed for, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade.

4. Der skal i *Den Europæiske Unions Tidende* på et passende tidspunkt inden for det sidste år, foranstaltningerne er i kraft, som defineret i denne artikel, offentliggøres en meddelelse om det forestående udløb af foranstaltningerne. Producenterne i Unionen kan derefter ikke senere end tre måneder før udgangen af femårs perioden indgive en anmodning om fornyet undersøgelse i henhold til stk. 2. Der offentliggøres også en meddelelse om foranstaltningernes faktiske bortfald i henhold til denne artikel.

Artikel 19

Midlertidige fornyede undersøgelser

1. Behovet for at opretholde foranstaltninger kan, når det anses for påkrævet, også tages op til undersøgelse på Kommissionens initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat, eller, forudsat at der er forløbet en rimelig periode på mindst et år siden indførelsen af de endelige foranstaltninger, på anmodning af en eksportør, en importør eller producenterne i Unionen eller regeringen i oprindelses- og/eller eksportlandet, når anmodningen indeholder tilstrækkelige beviser for, at der er behov for en sådan midlertidig undersøgelse.

2. En midlertidig fornyet undersøgelse iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne for at udligne de udligningsberettigede subsidier, og/eller det ikke er sandsynligt, at der fortsat eller igen vil blive forvoldt skade, hvis de pågældende foranstaltninger ophæves eller ændres, eller at gældende foranstaltninger ikke er, eller ikke længere er, tilstrækkelige til at udligne de udligningsberettigede subsidier, der forvolder skade.

3. Er den udligningstold, der er indført, mindre end de udligningsberettigede subsidier, kan der iværksættes en midlertidig fornyet undersøgelse, hvis producenterne i Unionen eller enhver anden interesseret part normalt senest to år efter den oprindelige undersøgelsesperiode og før eller efter foranstaltningernes ikrafttræden fremlægger tilstrækkelige beviser for, at eksportpriserne er faldet eller at der ikke er forekommet nogen eller kun utilstrækkelige ændringer i videresalgspriserne eller de efterfølgende salgspriser på den indførte vare i Unionen efter indførelsen af foranstaltninger. Fremgår det af undersøgelsen, at de fremførte påstande er korrekte, kan udligningstolden forhøjes, så den svarer til den prisforhøjelse, der er nødvendig for at afhjælpe skaden, idet den forhøjede told dog ikke må overstige det udligningsberettigede subsidiebeløb.

Den midlertidige fornyede undersøgelse kan også indledes på ovenstående betingelser på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat.

4. Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til denne artikel kan Kommissionen bl.a. undersøge, om omstændighederne med hensyn til subsidiering og skade har ændret sig betydeligt, eller om gældende foranstaltninger giver de ønskede resultater i henseende til at afhjælpe den skade, der er konstateret i henhold til artikel 8. I den forbindelse tages der ved den endelige afgørelse hensyn til al relevant og behørigt dokumenteret bevismateriale.

Artikel 20

Fremskyndede fornyede undersøgelser

En eksportør, hvis udførsel er omfattet af en endelig udligningstold, men som ikke blev undersøgt individuelt som led i den oprindelige undersøgelse af andre grunde, end at den pågældende ikke var rede til at samarbejde med Kommissionen, skal på anmodning være berettiget til en fremskyndet fornyet undersøgelse med henblik på, at Kommissionen straks fastsætter en individuel sats for udligningstolden for denne eksportør.

En sådan undersøgelse indledes, efter at producenterne i Unionen har fået mulighed for at fremsætte bemærkninger.

Artikel 21

Tilbagebetalinger

1. Uanset artikel 18 kan en importør anmode om tilbagebetaling af told, der er opkrævet, når det påvises, at det udligningsberettigede subsidiebeløb, på grundlag af hvilket tolden er betalt, er blevet udlignet eller reduceret til et niveau, der er lavere end gældende toldsats.

2. For at opnå tilbagebetaling af udligningstold skal importøren indgive en anmodning til Kommissionen. Anmodningen indgives via den medlemsstat, på hvis område varerne overgik til fri omsætning, og inden for seks måneder fra den dato, på hvilken den endelige told, der skal opkræves, blev behørigt fastsat af de kompetente myndigheder, eller fra den dato, på hvilken der blev truffet afgørelse om den endelige opkrævning af beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. Medlemsstaterne videresender straks anmodningen til Kommissionen.

3. En anmodning om tilbagebetaling anses kun for behørigt dokumenteret, når den indeholder nøjagtige oplysninger om størrelsen af den udligningstold, der kræves tilbagebetalt, og alle tolddokumenter vedrørende beregningen og betalingen af det pågældende beløb. Den skal endvidere for en repræsentativ periode indeholde dokumenterede oplysninger vedrørende det udligningsberettigede subsidiebeløb, der opnås af den eksportør eller producent, som er omfattet af tolden. I tilfælde, hvor importøren ikke er forretningsmæssigt forbundet med den pågældende eksportør eller producent, og sådanne oplysninger ikke umiddelbart foreligger, eller eksportøren eller producenten ikke er rede til at meddele importøren oplysningerne, skal anmodningen indeholde en erklæring fra eksportøren eller producenten om, at det udligningsberettigede subsidiebeløb er blevet reduceret eller udlignet, som omhandlet i denne artikel, og at de relevante bevisligheder vil blive forelagt for Kommissionen. Forelægges sådanne bevisligheder fra eksportøren eller producenten ikke inden for en rimelig frist, afvises anmodningen.

4. Kommissionen beslutter, om og i hvilket omfang anmodningen skal tages til følge, eller den kan til enhver tid beslutte at indlede en fornyet undersøgelse, hvor de oplysninger og resultater, der fremkommer som led i en sådan undersøgelse, som gennemføres i overensstemmelse med de derfor gældende bestemmelser, anvendes med henblik på at fastslå, om og i hvilket omfang tilbagebetaling er berettiget.

Tilbagebetalingen af told skal normalt finde sted inden for en frist på 12 måneder og under ingen omstændigheder senere end 18 måneder fra den dato, på hvilken en importør af den vare, der er omfattet af udligningstolden, har indgivet en behørigt dokumenteret anmodning om tilbagebetaling.

Medlemsstaterne bør sikre, at den bevilgede tilbagebetaling finder sted inden for en frist på 90 dage fra beslutningen i henhold til første afsnit.

Artikel 22

Generelle bestemmelser for fornyede undersøgelser og tilbagebetalinger

1. De relevante bestemmelser i denne forordning om procedurer og om gennemførelsen af undersøgelser, undtagen bestemmelserne vedrørende tidsfrister, gælder for alle fornyede undersøgelser, der foretages i henhold til artikel 18, 19 og 20.

Undersøgelser i henhold til artikel 18 og 19 gennemføres hurtigt og afsluttes normalt senest 12 måneder efter iværksættelsen af den fornyede undersøgelse. Undersøgelser i henhold til artikel 18 og 19 skal i alle tilfælde afsluttes senest 15 måneder efter deres indledning.

Undersøgelser i henhold til artikel 20 skal i alle tilfælde afsluttes senest ni måneder efter deres indledning.

Hvis en undersøgelse i henhold til artikel 18 indledes, mens en undersøgelse i henhold til artikel 19 er i gang inden for rammerne af samme procedure, afsluttes undersøgelsen i henhold til artikel 19 på samme tidspunkt som det, der ovenfor er fastsat for undersøgelsen i henhold til artikel 18.

Hvis undersøgelsen ikke er afsluttet inden for ovennævnte frister angivet i anden, tredje og fjerde afsnit:

a) udløber foranstaltningerne inden for undersøgelser i henhold til artikel 18

b) udløber foranstaltningerne med hensyn til undersøgelser, der gennemføres i henhold til artikel 18 og 19 parallelt, hvor enten undersøgelsen i henhold til artikel 18 blev indledt, mens en undersøgelse i henhold til artikel 19 var i gang inden for rammerne af den samme procedure, eller hvor sådanne undersøgelser blev indledt samtidig, eller

c) foranstaltninger inden for undersøgelser i henhold til artikel 19 og 20 forbliver uændrede.

Der offentliggøres en meddelelse om det faktiske udløb eller videreførelsen af foranstaltningerne i henhold til dette stykke i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Kommissionen indleder undersøgelser i henhold til artikel 18, 19 og 20. Kommissionen træffer afgørelse om, hvorvidt den vil indlede undersøgelser i henhold til artikel 18, efter rådgivningsproceduren i artikel 25, stk. 2. Kommissionen fremsender også oplysninger til en medlemsstat, når en operatør eller en medlemsstat har indgivet en anmodning, som begrunder indledning af en undersøgelse i henhold til artikel 19 og 20, og Kommissionen har afsluttet sin analyse deraf eller når Kommissionen selv har afgjort, at behovet for fortsat indførelse af foranstaltninger skal undersøges.

3. Findes det på grundlag af genoptagelse af en undersøgelse påkrævet, ophæves eller opretholdes foranstaltningerne i henhold til artikel 25, stk. 3, eller de ophæves, opretholdes i henhold til artikel 18, eller ændres i henhold til artikel 19 og 20.

4. Ophæves foranstaltningerne for en eller flere eksportører, men ikke for det pågældende land som helhed, er sådanne eksportører fortsat omfattet af proceduren, og de kan blive omfattet af en senere undersøgelse, der måtte blive gennemført for det pågældende land i henhold til nærværende artikel.

5. Er en fornyet undersøgelse af foranstaltninger i henhold til artikel 19 endnu ikke afsluttet ved udløbet af foranstaltningerne som defineret i artikel 18, undersøges foranstaltningerne også i henhold til artikel 18.

6. I alle fornyede undersøgelser eller undersøgelser om tilbagebetaling, som gennemføres i henhold til artikel 18-21, anvender Kommissionen under forudsætning af uændrede omstændigheder de samme metoder, som benyttedes i den undersøgelse, der resulterede i indførelsen af den pågældende told, idet der tages behørigt hensyn til artikel 5, 6, 7 og 27.

Artikel 23

Omgåelse

1. Udligningstold, der er indført i henhold til denne forordning, kan udvides til også at gælde for indførsel fra tredjelande af samme vare, uanset om denne er let ændret, eller for indførsel af samme vare i let ændret stand fra det land, der er omfattet af foranstaltninger, eller for dele deraf, når gældende foranstaltninger omgås.

2. Udligningstold, der ikke er højere end den restudligningstold, der er indført i henhold til artikel 15, stk. 2, kan udvides til også at gælde for indførsel fra selskaber, der nyder fordel af individuelle toldsatser, i de lande, der er omfattet af foranstaltninger, når de gældende foranstaltninger omgås.

3. Omgåelse defineres som en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og Unionen eller mellem individuelle selskaber i det land, der er omfattet af foranstaltninger, og Unionen, som skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden, hvor der foreligger beviser for skade eller for, at virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne på og/eller mængderne af samme vare, og bevis for, at der fortsat ydes subsidier til indførslen af samme vare og/eller dele deraf.

Den i første afsnit omhandlede praksis, forarbejdning eller bearbejdning omfatter bl.a.:

a) en let ændring af den pågældende vare med henblik på at kunne henføre varen under toldkoder, som normalt ikke er omfattet af foranstaltningerne, såfremt ændringen ikke indebærer en ændring af dens væsentlige kendetegn

b) forsendelse af den af foranstaltninger omfattede vare via tredjelande

c) eksportørernes eller producenternes omorganisering af deres salgsmønstre og -kanaler i det land, der er omfattet af foranstaltninger, med henblik på senere at få udført deres varer til Unionen gennem producenter, som nyder fordel af en lavere individuel toldsats end den, der gælder for fabrikanternes varer.

4. Undersøgelser i henhold til denne artikel indledes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat eller enhver interesseret part på grundlag af tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3. Undersøgelserne indledes ved en forordning udstedt af Kommissionen, hvori det også kan pålægges toldmyndighederne at gøre indførslen til genstand for registrering i henhold til artikel 24, stk. 5, eller at anmode om garantier. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når en interesseret part eller en medlemsstat har indgivet en anmodning, som begrunder indledning af en undersøgelse, og Kommissionen har afsluttet sin analyse deraf, eller hvis Kommissionen selv har afgjort, at der er behov for at indlede en undersøgelse.

Undersøgelserne udføres af Kommissionen. Kommissionen kan bistås af toldmyndighederne, og undersøgelserne afsluttes inden for ni måneder.

Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at det er berettiget at udvide foranstaltningerne, vedtages dette af Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 25, stk. 3.

Udvidelsen gælder fra den dato, på hvilken der blev foretaget registrering i henhold til artikel 24, stk. 5, eller der anmodedes om garantier. De relevante procedurebestemmelser i denne forordning med hensyn til indledning og gennemførelse af undersøgelser finder anvendelse på denne artikel.

5. Indførte varer skal ikke registreres i henhold til artikel 24, stk. 5, og er ikke omfattet af foranstaltninger, når de forhandles af selskaber, der nyder fordel af fritagelser.

6. Behørigt dokumenterede anmodninger om fritagelser indgives inden for de frister, der fastsættes i Kommissionens forordning om indledning af undersøgelsen.

Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted uden for Unionen, kan der indrømmes fritagelser til producenter af den pågældende varer, som kan påvise, at de ikke er forbundet til nogen af de af foranstaltningerne omfattede producenter, og for hvilke det findes, at de ikke er involveret i omgåelse som defineret i stk. 3.

Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted inden for Unionen, kan der indrømmes fritagelser til importører, som kan påvise, at de ikke er forbundet til de producenter, der er omfattet af foranstaltningerne.

Disse fritagelser indrømmes ved afgørelse truffet af Kommissionen og er gyldige i den periode og på de betingelser, der er anført deri. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når den har afsluttet sin analyse.

Hvis betingelserne i artikel 20 er opfyldt, kan der også indrømmes fritagelser efter afslutningen af den undersøgelse, der har ført til udvidelsen af foranstaltningerne.

7. Såfremt der er gået mindst et år fra udvidelsen af foranstaltningerne, og i tilfælde af at antallet af parter, der anmoder eller vil kunne anmode om fritagelse, er betydeligt, kan Kommissionen beslutte at indlede en fornyet undersøgelse af udvidelsen af foranstaltningerne. En sådan fornyet undersøgelse gennemføres i overensstemmelse med de bestemmelser i artikel 22, stk. 1, der gælder for fornyede undersøgelser i henhold til artikel 19.

8. Intet i denne artikel udelukker den normale anvendelse af gældende bestemmelser for told.

Artikel 24

Generelle bestemmelser

1. Både midlertidig og endelig udligningstold indføres ved forordning og opkræves af medlemsstaterne i den form og i overensstemmelse med den sats og de øvrige kriterier, der er fastsat i den forordning, hvorved tolden indføres. En sådan told opkræves endvidere uafhængigt af told, skatter og andre afgifter, der normalt opkræves ved indførsel.

Ingen vare må pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering.

2. Forordninger om indførelse af midlertidig eller endelig udligningstold og forordninger eller afgørelser om godtagelse af tilsagn eller afslutning af undersøgelser eller procedurer offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Sådanne forordninger og afgørelser skal bl.a. under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger indeholde navnene på de berørte eksportører, hvis dette er praktisk muligt, eller de berørte lande, en varebeskrivelse og et sammendrag af de kendsgerninger og betragtninger, der er relevante for fastlæggelsen af subsidierne og den forvoldte skade. I hver sag sendes et eksemplar af forordningen eller afgørelsen til de kendte berørte parter. Dette stykke finder tilsvarende anvendelse på fornyede undersøgelser.

3. Særlige bestemmelser, navnlig vedrørende den fælles definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus«, som er indeholdt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ([1]), kan vedtages i henhold til nærværende forordning.

4. Er det i Unionens interesse, kan foranstaltninger, der indføres i henhold til denne forordning, ved Kommissionens afgørelse efter rådgivningsproceduren i artikel 25, stk. 2, suspenderes i en periode på indtil ni måneder. Kommissionen kan efter rådgivningsproceduren i artikel 25, stk. 2, forlænge suspensionen med en yderligere periode, der ikke overstiger et år.

Foranstaltningerne kan kun suspenderes, hvis markedsvilkårene midlertidigt har ændret sig i et omfang, der giver grund til at formode, at der ikke vil ske skade som følge af suspensionen, og forudsat at den pågældende erhvervsgren i Unionen har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og der er blevet taget hensyn til disse bemærkninger. Foranstaltningerne kan til enhver tid genindføres efter rådgivningsproceduren i artikel 25, stk. 2, hvis begrundelsen for suspensionen ikke længere er gyldig.

5. Kommissionen kan efter at have underrettet medlemsstaterne i god tid pålægge toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til at registrere indførsel, således at der senere kan anvendes foranstaltninger mod denne indførsel fra datoen for en sådan registrering.

Indførsel kan gøres til genstand for registrering på anmodning fra den pågældende erhvervsgren i Unionen, hvis anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde en sådan foranstaltning.

Registrering indføres ved forordning, hvori det nærmere angives, hvad formålet er med foranstaltningen, og i påkommende tilfælde angives det anslåede beløb af den mulige fremtidige betalingsforpligtelse. Indførsel må ikke gøres til genstand for registrering i mere end ni måneder.

6. Medlemsstaterne indberetter månedligt til Kommissionen tal vedrørende indførslen af varer, der er omfattet af undersøgelser og af foranstaltninger, samt det beløb, der er opkrævet i form af told i henhold til denne forordning.

7. Uden at dette berører stk. 6, kan Kommissionen i konkrete tilfælde anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, som er nødvendige for effektivt at overvåge anvendelsen af foranstaltninger. I den forbindelse gælder bestemmelserne i artikel 11, stk. 3 og 4. Alle oplysninger, som medlemsstaterne indgiver i henhold til denne artikel, er omfattet af bestemmelserne i artikel 29, stk. 6.

Artikel 25

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 ([2]). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (se side 21 i denne EUT).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 4.

5. I henhold til artikel 3, stk. 5, i forordning (EU) nr. 182/2011 afsluttes proceduren, når der er gjort brug af en skriftlig procedure for vedtagelse af endelige foranstaltninger i henhold til stk. 3 i nærværende artikel eller for at træffe afgørelse om indledning eller ikkeindledning af fornyede undersøgelser i henhold til artikel 18 i nærværende forordning, uden resultater inden for den frist, som formanden har fastsat, når formanden træffer beslutning herom eller et flertal af udvalgets medlemmer, jf. definitionen i artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) nr. 182/2011 anmoder herom. Når der i andre tilfælde, hvor der har været en drøftelse om udkastet til foranstaltning i udvalget, er gjort brug af skriftlig procedure, afsluttes denne procedure uden resultat inden for den frist, som formanden har fastsat, når formanden træffer beslutning herom eller et simpelt flertal af udvalgets medlemmer anmoder herom. Når der i andre tilfælde, hvor der ikke har været en drøftelse om udkastet til foranstaltning i udvalget, er gjort brug af skriftlig procedure, afsluttes denne procedure uden resultat inden for den frist, som formanden har fastsat, når formanden træffer beslutning herom eller mindst en fjerdedel af udvalgets medlemmer anmoder herom.

6. Udvalget kan undersøge ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning, som rejses af Kommissionen eller efter anmodning fra en medlemsstat. Medlemsstater kan anmode om oplysninger og kan udveksle synspunkter i udvalget eller direkte med Kommissionen.

Artikel 26

Kontrolbesøg

1. Anser Kommissionen det for påkrævet, aflægger den besøg hos importører, eksportører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer og for at undersøge disses optegnelser og efterprøve oplysninger, der er indgivet om subsidiering og skade. Foreligger der ikke et behørigt svar i rette tid, kan Kommissionen undlade at gennemføre et kontrolbesøg.

2. Kommissionen kan om nødvendigt foretage undersøgelser i tredjelande; forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, at det pågældende land underrettes, og at sidstnævnte ikke modsætter sig undersøgelsen. Så snart Kommissionen har modtaget de berørte virksomheders samtykke, skal Kommissionen meddele oprindelses- og/eller eksportlandet navnene og adresserne på de virksomheder, der skal besøges, samt de aftalte dage.

3. De pågældende virksomheder underrettes om arten af de oplysninger, der skal efterprøves under kontrolbesøget, og om eventuel yderligere dokumentation, der er behov for at fremlægge under et sådant besøg, om end dette ikke udelukker, at der under kontrolbesøget på grundlag af de indhentede oplysninger fremsættes anmodning om nærmere enkeltheder.

4. I undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 1, 2 og 3, bistås Kommissionen af embedsmænd fra de medlemsstater, der anmoder herom.

Artikel 27

Stikprøver

1. I tilfælde, hvor antallet af klagere, eksportører, importører, varetyper eller transaktioner er stort, kan undersøgelsen begrænses til at omfatte:

a) et rimeligt antal parter, varer eller transaktioner ved anvendelse af statistisk gyldige stikprøver baseret på oplysninger, der foreligger på tidspunktet for udvælgelsen, eller

b) den største producerede, solgte eller eksporterede mængde, der kan anses for repræsentativ, og som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.

2. Udvælgelsen af parter, varetyper eller transaktioner i henhold til denne artikel påhviler Kommissionen, idet udvælgelsen dog så vidt muligt foretages i samråd med de berørte parter og med disses samtykke, forudsat at sådanne parter giver sig til kende og fremlægger tilstrækkelige oplysninger senest tre uger efter indledningen af undersøgelsen, således at der åbnes mulighed for at udtage en repræsentativ stikprøve.

3. I de tilfælde, hvor undersøgelsen er blevet begrænset i henhold til denne artikel, beregnes der et individuelt udligningsberettiget subsidiebeløb for eksportører eller producenter, der ikke er udvalgt i første omgang, og som indgiver de nødvendige oplysninger inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, medmindre antallet af eksportører eller producenter er så stort, at en individuel undersøgelse vil være urimeligt byrdefuld og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen.

4. Træffes der beslutning om at udtage stikprøver, og er nogle eller alle de udvalgte parter ikke rede til fuldt ud at samarbejde, således at det må påregnes, at resultatet af undersøgelsen vil blive påvirket i væsentlig grad, kan der udtages en ny stikprøve.

Er der imidlertid stadig tale om manglende samarbejde, eller foreligger der ikke tilstrækkelig tid til at udtage en ny stikprøve, finder de relevante bestemmelser i artikel 28 anvendelse.

Artikel 28

Manglende samarbejde

1. I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

Konstateres det, at en berørt part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger.

Berørte parter gøres bekendt med følgerne af manglende samarbejde.

2. Indgives svar ikke i EDB-sprog, anses dette ikke for manglende samarbejde, forudsat at den berørte part påviser, at indgivelse af svar på den ønskede måde vil indebære en urimelig ekstra byrde eller urimelige ekstra omkostninger.

3. Selv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, ses der ikke bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og den pågældende part har handlet efter bedste evne.

4. Hvis beviser eller oplysninger ikke godtages, skal den part, der indgiver dem, omgående underrettes om årsagerne hertil, og den pågældende skal indrømmes lejlighed til at afgive yderligere forklaringer inden for den fastsatte frist. Anses forklaringerne ikke for tilfredsstillende, skal årsagerne til afvisningen af sådanne beviser eller oplysninger meddeles i offentliggjorte undersøgelsesresultater.

5. Hvis afgørelser, herunder vedrørende det udligningsberettigede subsidiebeløb, træffes på grundlag af stk. 1, herunder de oplysninger, der er meddelt i klagen, skal disse, hvor dette er praktisk muligt og under behørig hensyntagen til de tidsfrister, der er fastsat for undersøgelsen, kontrolleres på grundlag af oplysninger fra andre tilgængelige uafhængige kilder, såsom offentliggjorte prislister, officielle importstatistikker og toldindberetninger, og på grundlag af oplysninger, der er indhentet fra andre berørte parter som led i undersøgelsen.

Disse oplysninger kan i givet fald omfatte relevante oplysninger om verdensmarkedet eller andre repræsentative markeder.

6. Er en berørt part ikke rede til at samarbejde i fornødent omfang, således at relevante oplysninger holdes tilbage, kan en sådan situation føre til et resultat af undersøgelsen, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

Artikel 29

Fortrolighed

1. Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige (f.eks. fordi fremlæggelsen heraf ville give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der meddeler oplysningerne, eller for den, fra hvem den, der meddeler oplysningerne, modtog oplysningerne), eller som er stillet til rådighed på et fortroligt grundlag af parter i en undersøgelse, skal, når ønsket herom er berettiget, behandles fortroligt af myndighederne.

2. Berørte parter, som meddeler fortrolige oplysninger, kan afkræves ikke-fortrolige sammendrag heraf. Disse sammendrag skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sikre en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold. Under særlige omstændigheder kan de pågældende parter tilkendegive, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag af oplysningerne. Under sådanne særlige omstændigheder skal der afgives en erklæring med en begrundelse for, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag.

3. Anses en anmodning om fortrolig behandling ikke for berettiget, og er den, der meddeler oplysningerne, enten ikke rede til at stille oplysningerne til rådighed eller til at tillade, at de fremlægges i generaliseret form eller i sammendrag, kan disse oplysninger lades ude af betragtning, medmindre det på relevant grundlag og passende måde kan godtgøres, at oplysningerne er korrekte. Anmodninger om fortrolig behandling af oplysninger må ikke afvises på et vilkårligt grundlag.

4. Denne artikel udelukker ikke, at unionsmyndighederne fremlægger generelle oplysninger, og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i medfør af denne forordning, eller at de fremlægger de beviser, som unionsmyndighederne har lagt til grund for deres afgørelser, for så vidt dette er nødvendigt for at forklare disse begrundelser i retssager. Ved en sådan fremlæggelse tages der hensyn til de berørte parters berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

5. Kommissionen og medlemsstaterne, herunder personer i deres tjeneste, må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil. Oplysninger, der udveksles mellem Kommissionen og medlemsstaterne eller interne dokumenter, der er udarbejdet af Unionens myndigheder eller af medlemsstaterne, må kun videregives, hvis dette udtrykkeligt fremgår af denne forordning.

6. Oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at oplysninger, der er modtaget som led i en undersøgelse, kan bruges med henblik på at indlede andre undersøgelser inden for rammerne af den samme procedure vedrørende den samme vare.

Artikel 30

Fremlæggelse af oplysninger

1. Klagerne, importørerne, eksportørerne og disses repræsentative sammenslutninger samt oprindelses- og/eller eksportlandet kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger. Anmodninger om en sådan fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt umiddelbart efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, og videregivelsen af oplysningerne finder sted skriftligt hurtigst muligt herefter.

2. De parter, der er nævnt i stk. 1, kan anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller afslutning af en undersøgelse eller en procedure uden indførelse af foranstaltninger, idet der lægges særlig vægt på at fremlægge sådanne kendsgerninger og betragtninger, som afviger fra dem, der lå til grund for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger.

3. Anmodninger om endelig fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt til Kommissionen, og skal i tilfælde, hvor der er pålagt midlertidig told, være denne i hænde senest en måned efter offentliggørelsen af toldens indførelse. Er der ikke pålagt midlertidig told, skal parterne have lejlighed til at anmode om endelig fremlæggelse af oplysninger inden for frister, som Kommissionen fastsætter.

4. Den endelige fremlæggelse af oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger og normalt ikke senere end en måned inden, der indledes procedurer i henhold til artikel 14 eller 15. Er Kommissionen ikke i stand til at fremlægge oplysninger om visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal de fremlægges snarest muligt derefter.

Fremlæggelsen foregriber ikke nogen efterfølgende afgørelse, som måtte blive truffet af Kommissionen, men hvis en sådan afgørelse baseres på andre forhold og betragtninger, fremlægges disse hurtigst muligt.

5. Bemærkninger, der fremsættes efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, tages kun i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være mindst ti dage, idet der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter. Der kan fastsættes en kortere periode, når yderligere endelige oplysninger skal fremlægges.

Artikel 31

Unionens interesser

1. En afgørelse om, hvorvidt det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser er påkrævet at gribe ind, træffes på grundlag af en vurdering af alle involverede parters interesser som helhed, herunder den indenlandske erhvervsgrens, brugernes og forbrugernes interesser, og der træffes kun afgørelse i henhold til denne artikel, når alle parter har haft lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter i henhold til stk. 2. I en sådan undersøgelse tages der særligt hensyn til behovet for at bringe den fordrejning af handelen, som skyldes skadevoldende subsidiering, til ophør og at genskabe en situation med effektiv konkurrence. De foranstaltninger, der fastsættes på grundlag af den konstaterede subsidiering og deraf følgende skade, må ikke anvendes, når myndighederne på grundlag af alle fremlagte oplysninger klart kan fastslå, at det ikke er i Unionens interesse at anvende sådanne foranstaltninger.

2. For at sikre, at myndighederne kan tage hensyn til alle synspunkter og oplysninger på et solidt grundlag, når de træffer afgørelse om, hvorvidt det er i Unionens interesse at indføre foranstaltninger, kan klagerne, importørerne og deres repræsentative sammenslutninger samt repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om indledning af antisubsidieundersøgelsen, give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen. Sådanne oplysninger eller passende sammendrag deraf stilles til rådighed for de øvrige parter, der er omhandlet i dette stykke, og disse er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

3. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive hørt. Anmodninger herom skal imødekommes, når de fremsættes inden for de frister, der er fastsat i stk. 2, og det begrundes i henseende til Unionens interesser, hvorfor de pågældende parter bør høres.

4. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan fremsætte bemærkninger om anvendelsen af midlertidig told. Sådanne bemærkninger skal være modtaget inden for en frist på 25 dage fra datoen for ikrafttrædelsen af de pågældende foranstaltninger, hvis der skal tages hensyn hertil, og bemærkningerne, eller passende sammendrag heraf, skal stilles til rådighed for de øvrige parter, som er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

5. Kommissionen gennemgår behørigt indgivne oplysninger og undersøger, om de er tilstrækkeligt repræsentative, og resultaterne af en sådan analyse samt en udtalelse om oplysningernes beskaffenhed forelægges for det i artikel 25 omhandlede udvalg som led i det udkast til foranstaltning, der forelægges i henhold til artikel 14 og 15. Kommissionen bør tage hensyn til de synspunkter, der fremføres i udvalget i henhold til betingelserne i forordning (EU) nr. 182/2011.

6. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive gjort bekendt med de kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der sandsynligvis vil blive truffet endelig afgørelse. Sådanne oplysninger fremlægges i det omfang, det er muligt, og uden at dette foregriber senere afgørelser, som Kommissionen måtte træffe.

7. Der tages kun hensyn til behørigt dokumenterede oplysninger.

Artikel 32

Forbindelsen mellem udligningsforanstaltninger og multilaterale foranstaltninger

Træffes der over for en indført vare modforanstaltninger, som indføres i henhold til tvistbilæggelsesprocedurerne i subsidieaftalen, og er sådanne foranstaltninger egnede til at afhjælpe den skade, der er forårsaget af udligningsberettigede subsidier, skal udligningstold, der måtte være indført med hensyn til den pågældende vare, alt efter omstændighederne omgående suspenderes eller ophæves.

Artikel 33

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af:

a) særlige bestemmelser, som er fastsat i aftaler mellem Unionen og tredjelande

b) unionsforordningerne på landbrugsområdet og Rådets forordning (EF) nr. 1667/2006 ([1]), (EF) nr. 614/2009 ([2]) og (EF) nr. 1216/2009 ([3]). Nærværende forordning anvendes i tilslutning til disse forordninger og uanset bestemmelser deri, der udelukker anvendelsen af udligningstold

c) særlige foranstaltninger, forudsat at de ikke er i modstrid med forpligtelserne i henhold til GATT 1994.

Artikel 34

Rapport

Kommissionen indarbejder oplysninger om gennemførelsen af denne forordning i sin årlige rapport om anvendelse og gennemførelse af handelsbeskyttelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentet og Rådet i medfør af artikel 23 i forordning (EU) 2016/1036.

Artikel 35

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 597/2009 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og skal læses efter sammenligningstabellen i bilag VI.

Artikel 36

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 8. juni 2016.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
M. SCHULZ	A.G. KOENDERS
Formand	*Formand*

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1667/2006 af 7. november 2006 om glucose og lactose (EUT L 312 af 11.11.2006, s. 1).
([2]) Rådets forordning (EF) nr. 614/2009 af 7. juli 2009 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin (EUT L 181 af 14.7.2009, s. 8).
([3]) Rådets forordning (EF) nr. 1216/2009 af 30. november 2009 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 10).

BILAG I

LISTE OVER EKSEMPLER PÅ EKSPORTSUBSIDIER

a) Statens ydelse af direkte subsidier til virksomheder eller erhvervsgrene betinget af disses eksportresultater.

b) Valutahjemtagelsesordninger eller lignende praksis, der omfatter ydelse af en eksportpræmie.

c) Indenlandske transporttariffer og fragtrater for eksportforsendelser fastsat eller påbudt af staten på gunstigere vilkår end for indenlandske forsendelser.

d) Statens eller statslige organers levering, direkte eller indirekte gennem ordninger bemyndiget af staten, af indførte eller indenlandske varer eller tjenesteydelser til brug ved produktionen af eksportvarer på vilkår, der er gunstigere end for leveringen af samme eller direkte konkurrerende varer eller tjenesteydelser til brug ved produktionen af varer til indenlandsk forbrug, hvis (for varers vedkommende) sådanne vilkår er gunstigere end dem, som eksportørerne kan opnå på verdensmarkedet på kommercielt grundlag ([1]).

e) Hel eller delvis fritagelse for eller eftergivelse ([2]) eller udsættelse af eksporthensyn af direkte skatter ([3]) eller bidrag til sociale sikringsordninger, som er betalt eller skal betales af industri- eller handelsvirksomheder.

f) Særlige fradrag, der har direkte relation til eksport eller eksportresultater, og som ved beregningen af grundlaget for påligningen af de direkte skatter indrømmes ud over fradrag, der gives i forbindelse med produktion bestemt til indenlandsk forbrug.

g) Fritagelse for eller eftergivelse af indirekte skatter på produktion og distribution af eksportvarer, der overstiger de indirekte skatter ([4]), der opkræves på produktion og distribution af samme varer, når disse sælges til indenlandsk forbrug.

h) Fritagelse for og eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led ([4]) på varer eller tjenesteydelser, der anvendes ved produktionen af eksportvarer, ud over fritagelsen for eller eftergivelsen eller udsættelsen af tilsvarende indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led på varer eller tjenesteydelser, der anvendes ved produktionen af samme varer solgt til indenlandsk forbrug; dog således, at der kan indrømmes fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led for eksportvarer, selv om dette ikke er tilfældet for samme varer solgt til indenlandsk forbrug, hvis de pågældende indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led vedrører materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind) ([5]). Dette punkt fortolkes i overensstemmelse med retningslinjerne for forbrug af materialer i produktionsprocessen, jf. bilag II.

i) Eftergivelse eller godtgørelse af importafgifter ([4]) ud over dem, der opkræves på indførte materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind); dog således, at en virksomhed i særlige tilfælde kan anvende materialer hidrørende fra hjemmemarkedet i samme mængde og med samme egenskaber og karakteristika som de indførte materialer til substitution for sidstnævnte for at nyde godt af denne bestemmelse, hvis indførslen og de tilsvarende eksporttransaktioner finder sted inden for en rimelig frist, som ikke må overstige to år.

([1]) Ved »på kommercielt grundlag« forstås, at valget mellem indenlandske og indførte varer ikke er underlagt nogen former for restriktioner, men alene beror på kommercielle overvejelser.

([2]) Udsættelse er ikke nødvendigvis ensbetydende med eksportsubsidier, når der f.eks. opkræves passende renter.

([3]) I denne forordning forstås ved:
- »direkte skatter«: skatter på lønninger, fortjenester, renter, lejeindtægter, royalty og enhver anden form for indkomst samt ejendomsskatter
- »importafgifter«: told samt andre skatter og afgifter, som ikke er nævnt andetsteds i denne fodnote, og som opkræves ved indførsel
- »indirekte skatter«: afgifter på salg, punktafgifter, omsætningsafgift, merværdiafgift, koncessionsafgift, stempelafgift, afgifter ved overdragelse, skatter på lager og materiel, grænseafgifter og alle andre afgifter end direkte skatter og importafgifter
- »indirekte skatter opkrævet i tidligere led«: skatter opkrævet på varer eller tjenesteydelser, der anvendes direkte eller indirekte ved fremstillingen af en vare
- »indirekte flerledsafgifter«: afgifter, som er fordelt på flere led, og som opkræves, hvor der ikke eksisterer nogen mulighed for senere skattegodskrivning i tilfælde af, at varer eller tjenesteydelser, der er afgiftspligtige i et bestemt produktionsled, anvendes i et senere produktionsled
- »eftergivelse af skatter«: omfatter tilbagebetaling af skatter eller skattenedslag
- »eftergivelse eller godtgørelse«: omfatter hel eller delvis fritagelse for eller udsættelse af importafgifter.

([4]) Se fodnote 2 til litra e).

([5]) Litra h) gælder ikke for merværdiafgiftsordninger og afgiftsjusteringer ved grænsen, som træder i stedet for førstnævnte; spørgsmålet om for vidtgående eftergivelse af merværdiafgift henhører udelukkende under litra g).

Dette punkt fortolkes i overensstemmelse med retningslinjerne for forbrug af materialer i produktionsprocessen, jf. bilag II, og retningslinjerne for fastlæggelse af, om substitutionsgodtgørelsesordninger er eksportsubsidier, jf. bilag III.

j) Statens (eller særlige statskontrollerede organers) indførelse af eksportkreditgaranti- eller forsikringsprogrammer, programmer for forsikring eller garanti mod omkostningsstigninger for eksportvarer eller programmer mod kursrisici til præmiesatser, som er utilstrækkelige til på lang sigt at dække omkostninger og tab ved gennemførelsen at sådanne programmer.

k) Statens ydelse (eller ydelse gennem særlige organer, som kontrolleres af staten og/eller handler under dennes myndighed) af eksportkreditter til rentesatser, der er lavere end dem, eksportørerne ellers måtte betale for den således anvendte kapital (eller skulle betale, hvis de optog lån på de internationale kapitalmarkeder for at tilvejebringe kapital med samme løbetid og andre kreditvilkår og i samme valuta som eksportkreditten), eller hel eller delvis overtagelse af omkostninger, der bæres af eksportører eller finansieringsinstitutioner ved optagelse af kreditter, for så vidt de anvendes til at sikre en væsentlig fordel i henseende til eksportkreditvilkårene.

Hvis et medlem af WTO imidlertid er part i et internationalt arrangement om offentlige eksportkreditter, som mindst 12 sådanne oprindelige medlemmer var part i pr. 1. januar 1979 (eller et senere arrangement til afløsning heraf, som disse oprindelige medlemmer har indgået), eller hvis et medlem af WTO i praksis anvender bestemmelserne om rentesatser i det pågældende arrangement, betragtes anvendelsen af eksportkreditordninger, der er i overensstemmelse med disse bestemmelser, ikke som en eksportsubsidieordning.

l) Enhver anden byrde for statskassen, som udgør en eksportsubsidieydelse i den betydning, der er anvendt i artikel XVI i GATT 1994.

BILAG II

RETNINGSLINJER FOR FORBRUG AF MATERIALER I PRODUKTIONSPROCESSEN ([1])

1. Indirekte skattenedslagsordninger kan åbne mulighed for fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind). På tilsvarende måde åbner godtgørelsesordninger mulighed for fritagelse for eller godtgørelse af importafgifter opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind).

2. I listen over eksempler på eksportsubsidier i bilag I henvises der i litra h) og i) til udtrykket »materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare«. Ifølge litra h) kan indirekte skattenedslagsordninger indebære ydelse af eksportsubsidier, for så vidt de resulterer i fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led ud over omfanget af sådanne afgifter, der faktisk er opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare. Ifølge litra i) kan godtgørelsesordninger indebære ydelse af eksportsubsidier, for så vidt de resulterer i fritagelse for eller godtgørelse af importafgifter ud over sådanne afgifter, der faktisk er opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare. I begge punkter fastsættes, at der skal tages hensyn til svind, når der træffes afgørelse i sager vedrørende forbruget af materialer ved produktionen af den udførte vare. Litra i) omhandler også substitutionsvarer, hvor dette er relevant.

3. Når det som led i en antisubsidieundersøgelse i henhold til denne forordning undersøges, om materialer forbruges ved produktionen af den udførte vare, anvender Kommissionen normalt følgende fremgangsmåde:

4. Når det påstås, at en indirekte skattenedslagsordning eller en godtgørelsesordning er ensbetydende med, at der ydes subsidier i form af et for stort nedslag i eller en for stor godtgørelse af indirekte skatter eller importafgifter, skal Kommissionen normalt først afgøre, om eksportlandets regering opretholder og anvender en ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke materialer der forbruges ved produktionen af den udførte vare og de forbrugte mængder. Fastlås det, at der anvendes en sådan ordning eller procedure, skal Kommissionen normalt gennemgå ordningen eller proceduren for at se, om den er rimelig, effektiv til det påtænkte formål og baseret på almindelig anerkendt forretningspraksis i eksportlandet. Kommissionen kan anse det for påkrævet i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, at foretage visse praktiske undersøgelser for at efterprøve oplysninger eller for at sikre sig, at ordningen eller proceduren anvendes på en forsvarlig måde.

5. Hvis der ikke foreligger en sådan ordning eller procedure, eller er den ikke rimelig, eller foreligger den og anses for rimelig, men det konstateres, at den ikke anvendes på en forsvarlig måde, vil det normalt være påkrævet, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske materialer, der indgår, med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Finder Kommissionen det påkrævet, kan der foretages en yderligere undersøgelse i henhold til punkt 4.

6. Kommissionen skal behandle materialer som værende indgået som en fysisk bestanddel i den pågældende vare, hvis materialerne er anvendt i produktionsprocessen og er fysisk til stede i den udførte vare. Et materiale skal ikke nødvendigvis være til stede i slutproduktet i samme form som den, hvori det indgik i produktionsprocessen.

7. Ved fastsættelsen af den mængde af et bestemt materiale, der er forbrugt ved produktionen af den udførte vare, skal der normalt tages hensyn til »normalt svind«, og et sådant svind skal normalt anses for at være forbrugt ved produktionen af den udførte vare. Udtrykket »svind« omfatter den del af en given mængde materialer, som ikke har en selvstændig funktion i produktionsprocessen, det forbruges ikke ved produktionen af den udførte vare (f.eks. på grund af en ineffektiv udnyttelse), og det bliver ikke genindvundet, udnyttet eller solgt af den samme producent.

8. Ved afgørelsen af, om det krav om svind, der gøres gældende, er normalt, skal Kommissionen normalt tage hensyn til produktionsprocessen, de gennemsnitlige erfaringer i den pågældende erhvervsgren i eksportlandet og andre relevante

([1]) Materialer, som forbruges i produktionsprocessen, er materialer, der indgår som en fysisk bestanddel i eksportvaren, samt energi, brændstoffer og olie, der anvendes i produktionsprocessen, og katalysatorer, der forbruges i forbindelse med fremstillingen af eksportvaren.

tekniske faktorer. Kommissionen skal være opmærksom på, at det er et vigtigt spørgsmål, om eksportlandets myndigheder har beregnet spildprocenten på en rimelig måde, når en sådan sats skal indgå i skatte- eller afgiftsafslaget eller -eftergivelsen.

BILAG III

RETNINGSLINJER FOR FASTLÆGGELSE AF, OM SUBSTITUTIONSGODTGØRELSESORDNINGER ER EKSPORTSUBSIDIER

I

Godtgørelsesordninger kan åbne mulighed for tilbagebetaling eller godtgørelse af importafgifter på materialer, der forbruges i produktionsprocessen ved fremstillingen af en anden vare, hvor sidstnævnte vare ved udførslen indeholder indenlandske materialer med samme egenskaber og karakteristika som de indførte varer, de substituerer. Ifølge litra i) i bilag I kan substitutionsgodtgørelsesordninger indebære ydelse af eksportsubsidier, for så vidt de resulterer i godtgørelse af importafgifter i et omfang, der overstiger afgifter, der oprindeligt opkrævedes på de indførte materialer, for hvilke der kræves godtgørelse.

II

Når der som led i en antisubsidieundersøgelse i henhold til denne forordning foretages en undersøgelse af substitutionsgodtgørelsesordninger, skal Kommissionen normalt anvende følgende fremgangsmåde:

1. I litra i) i bilag I fastsættes, at materialer hidrørende fra hjemmemarkedet kan substituere indførte materialer ved produktionen af en vare bestemt for udførsel, forudsat at der er tale om samme mængde materialer med samme egenskaber og karakteristika som de indførte materialer, der substitueres. Det er vigtigt, at der foreligger en kontrolordning eller -procedure, fordi den gør det muligt for eksportlandets regering at sikre sig og påvise, at den mængde materialer, for hvilken der kræves godtgørelse, ikke overstiger mængden af samme varer, der er udført, uanset under hvilken form, og at der ikke er tale om godtgørelse af importafgifter, der overstiger de afgifter, der oprindeligt opkrævedes på de pågældende indførte materialer.

2. Når det gøres gældende, at en substitutionsgodtgørelsesordning er ensbetydende med, at der ydes subsidier, skal Kommissionen normalt først afgøre, om eksportlandets regering opretholder og anvender en kontrolordning eller -procedure. Fastslås det, at der anvendes en sådan ordning eller procedure, skal Kommissionen normalt gennemgå kontrolprocedurerne for at se, om de er rimelige, effektive til det påtænkte formål og baseret på almindelig anerkendt forretningspraksis i eksportlandet. For så vidt procedurerne anses for at opfylde betingelserne og anvendes forsvarligt, antages det, at der ikke ydes subsidier. Kommissionen kan anse det for påkrævet i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, at foretage visse praktiske undersøgelser for at efterprøve oplysninger eller for at sikre sig, at kontrolprocedurerne anvendes på en forsvarlig måde.

3. Hvis der ikke foreligger sådanne kontrolprocedurer, eller disse ikke er rimelige, eller der er indført sådanne procedurer, som anses for rimelige, men det konstateres, at de ikke anvendes eller ikke anvendes på en effektiv måde, kan der være tale om, at der ydes subsidier. I sådanne tilfælde vil det normalt være nødvendigt, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske transaktioner med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Finder Kommissionen det påkrævet, kan der foretages en yderligere undersøgelse i henhold til punkt 2.

4. Det forhold, at der foreligger en bestemmelse om substitutionsgodtgørelse, i henhold til hvilken eksportørerne kan udvælge bestemte importforsendelser, på hvilke der kræves godtgørelse, bør ikke i sig selv anses for ensbetydende med, at der ydes subsidier.

5. En for stor godtgørelse af importafgifter i den i litra i) i bilag I omhandlede betydning skal anses for at foreligge, hvor en regering betaler renter af pengebeløb, der tilbagebetales i henhold til godtgørelsesordninger, i et omfang svarende til de faktisk betalte eller de betalbare renter.

BILAG IV

(Dette bilag er en gengivelse af bilag 2 til aftalen om landbrug. Vendinger eller udtryk, som ikke er forklaret heri, eller som ikke er umiddelbart forståelige, skal fortolkes i sammenhæng med nævnte aftale)

INDENLANDSK STØTTE: GRUNDLAGET FOR FRITAGELSE FOR NEDSÆTTELSESFORPLIGTELSERNE

1. Indenlandske støtteforanstaltninger, for hvilke der påberåbes fritagelse for nedsættelsesforpligtelserne, skal opfylde den grundlæggende betingelse, at de ikke eller højst i ubetydelig grad virker forstyrrende for handelen eller påvirker produktionen. Alle foranstaltninger, for hvilke fritagelse påberåbes, skal derfor opfylde følgende grundlæggende kriterier:

   a) den pågældende støtte skal ydes gennem et offentligt finansieret statsligt program (herunder også forud oppebårne offentlige indtægter), der ikke omfatter overførsler fra forbrugere, og

   b) den pågældende støtte må ikke virke som en prisstøtte til producenterne;

   og desuden gælder de nedenfor anførte kriterier og betingelser for specifikke områder.

Statslige bistandsprogrammer

2. Generelle serviceydelser

   Området for denne kategori omfatter udgifter (eller forud oppebårne indtægter) vedrørende programmer, ved hvilke serviceydelser eller fordele tilbydes landbruget eller landdistrikterne. Det omfatter ikke direkte betalinger til producenter eller forarbejdningsvirksomheder. Sådanne programmer, der omfatter, men ikke er begrænset til følgende liste, skal opfylde de generelle kriterier i punkt 1 og de betingelser for særlige områder, der måtte være fastsat nedenfor:

   a) forskning, herunder generel forskning, forskning i forbindelse med miljøprogrammer og forskningsprogrammer vedrørende bestemte produkter

   b) sygdoms- og skadedyrsbekæmpelse, herunder generelle og produktspecifikke sygdoms- og skadedyrsbekæmpelsesforanstaltninger såsom varslingssystemer, karantæne og udryddelse

   c) uddannelse, herunder såvel generelle som specialiserede uddannelsesfaciliteter

   d) rådgivningstjenester, herunder tilvejebringelse af midler, der kan lette formidlingen af oplysninger og forskningsresultater til producenter og forbrugere

   e) kontroltjenester, herunder generelle kontroltjenester og kontrol af særlige produkter med hensyn til sundhed, sikkerhed, klassificering eller standardisering

   f) serviceydelser med henblik på markedsføring og reklame, herunder markedsinformationer, rådgivning og reklame vedrørende bestemte produkter, men ikke udgifter til uspecificerede formål, som sælgerne kan anvende til at nedbringe salgsprisen eller til at give køberne en direkte økonomisk fordel, og

   g) infrastrukturtjenester, herunder elektricitetsforsyning, veje og andre transportmidler, markeds- og havnefaciliteter, vandforsyningsfaciliteter, dæmninger og afvandingssystemer samt infrastrukturarbejder i tilknytning til miljøprogrammer; i alle tilfælde må udgifterne kun anvendes til tilvejebringelse eller opførelse af anlægsaktiver, og de må ikke omfatte tilskud til faciliteter på bedrifterne, bortset fra almindeligt tilgængelige offentlige forsyningsnet; udgifterne må ikke omfatte støtte til input eller driftsomkostninger eller favorable forbrugstakster.

3. Offentlig oplagring af hensyn til fødevaresikkerheden ([1])

Udgifter (eller forud oppebårne indtægter) vedrørende opbygning og opbevaring af lagre af produkter, der indgår som en integrerende del af et program for fødevaresikkerhed, der er fastlagt i den nationale lovgivning. Statslig støtte til privat oplagring af produkter som en del af et sådant program kan også være omfattet.

Størrelsen og opbygningen af sådanne lagre skal svare til forud fastlagte mål, der kun er begrundet i fødevaresikkerhed. De finansielle transaktioner i forbindelse med opbygning og afsætning af lagrene skal være gennemsigtige. Regeringens opkøb af fødevarer skal ske til gældende markedspriser, og salg fra sådanne fødevarelagre skal ske til en pris, der ikke må være lavere end den aktuelle indenlandske markedspris for den pågældende vare og kvalitet.

4. Indenlandsk fødevarehjælp ([2])

Udgifter (eller forud oppebårne indtægter) i forbindelse med tilvejebringelse af indenlandsk fødevarehjælp til befolkningsgrupper i nød.

Adgangen til at modtage fødevarehjælp skal være undergivet klart definerede kriterier vedrørende de ernæringsmæssige mål. Sådan hjælp skal ydes i form af direkte uddeling af fødevarer til de pågældende eller uddeling af midler, der sætter de støtteberettigede i stand til at købe fødevarer enten til markedspriser eller til subsidierede priser. Statens indkøb af fødevarer skal ske til gældende markedspriser, og der skal herske gennemsigtighed med hensyn til, hvorledes støtten finansieres og administreres.

5. Direkte betalinger til producenter

Støtte i form af direkte betalinger (eller forud oppebårne indtægter, herunder naturalydelser) til producenter, for hvilken der påberåbes fritagelse for nedsættelsesforpligtelserne, skal opfylde de grundlæggende kriterier, der er fastsat i punkt 1, samt de specifikke kriterier for de enkelte typer af direkte betalinger, der er fastsat i punkt 6-13. Hvis der påberåbes fritagelse for nedsættelse for en bestående eller ny form for direkte betaling, der ikke er specificeret i punkt 6-13, skal den være i overensstemmelse med kriterierne i punkt 6, litra b)-e), samt med de generelle kriterier, der er fastsat i punkt 1.

6. Ukoblet indkomststøtte

a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier såsom indkomst, status som producent eller jordbesidder, anvendelsen af produktionsfaktorer eller produktionens størrelse i en nærmere fastlagt basisperiode.

b) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft i noget år efter basisperioden.

c) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af indenlandske eller internationale priser for nogen produktion, der er foretaget i noget år efter basisperioden.

d) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af de produktionsfaktorer, der er anvendt i noget år efter basisperioden.

e) Modtagelsen af sådanne betalinger må ikke betinges af nogen produktion.

7. Ordninger med statslig medfinansiering af indkomstforsikring eller garanterede minimumsindkomster

a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal være betinget af et indkomsttab, hvor kun indkomster fra landbruget medregnes, og hvor indkomsttabet overstiger 30 % af den gennemsnitlige bruttoindkomst eller en tilsvarende nettoindkomst (idet eventuelle betalinger fra samme eller lignende ordninger ikke medregnes) i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Enhver producent, der opfylder denne betingelse, skal være berettiget til at modtage betalingerne.

([1]) I forbindelse med punkt 3 i dette bilag anses statslige oplagringsprogrammer, der tager sigte på fødevaresikkerhed i udviklingslande, og som gennemføres på en gennemsigtig måde og i overensstemmelse med officielt offentliggjorte objektive kriterier eller retningslinjer, for at være i overensstemmelse med dette punkt, herunder også programmer, under hvilke lagre af fødevarer med henblik på fødevaresikkerhed erhverves og afhændes til offentligt fastsatte priser, forudsat at forskellen mellem købsprisen og den eksterne referencepris medregnes i AMS.

([2]) I forbindelse med punkt 3 og 4 i dette bilag anses levering af fødevarer til subsidierede priser med det formål at opfylde den fattige by- og landbefolkning i udviklingslandes behov på regelmæssigt grundlag til rimelige priser for at være i overensstemmelse med bestemmelserne i dette punkt.

b) Størrelsen af sådanne betalinger skal udligne mindre end 70 % af producentens indkomsttab i det år, hvor producenten bliver berettiget til at modtage denne bistand.

c) Størrelsen af sådanne betalinger må kun afhænge af indkomsten; den må ikke påvirkes af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft, eller af indenlandske eller internationale priser, der gælder for en sådan produktion, eller af de anvendte produktionsfaktorer.

d) Hvis en producent i samme år modtager betalinger som omhandlet i dette punkt og i punkt 8 (hjælp i forbindelse med naturkatastrofer), skal summen af sådanne betalinger svare til mindre end 100 % af producentens samlede tab.

8. Betalinger (enten direkte eller i form af statslig medfinansiering af afgrødeforsikringsordninger) som hjælp i forbindelse med naturkatastrofer

a) Berettigelsen til sådanne betalinger må kun opstå ved, at statslige myndigheder formelt anerkender, at der har været eller er tale om en naturkatastrofe eller en lignende katastrofe (herunder sygdomsudbrud, skadedyrsangreb, nukleare ulykker og krig på det pågældende medlems område), og skal være betinget af et produktionstab, der er på mere end 30 % af den gennemsnitlige produktion i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.

b) Betalinger som følge af en katastrofe må kun ydes for det tab af indkomst, husdyr (herunder betalinger i forbindelse med dyrlægebehandling af dyrene), arealer eller andre produktionsfaktorer, der skyldes den pågældende naturkatastrofe.

c) Betalingerne må ikke udligne mere end de samlede udgifter til genoprettelse af sådanne tab og må ikke være knyttet til noget krav om eller nogen angivelse af arten eller størrelsen af den fremtidige produktion.

d) Betalinger, der ydes under en katastrofe, må ikke overstige, hvad der er påkrævet for at undgå eller afbøde yderligere tab som defineret under litra b).

e) Hvis en producent i samme år modtager betalinger som omhandlet i dette punkt og i punkt 7 (indkomstforsikring eller garanterede minimumsindkomster), skal summen af sådanne betalinger svare til mindre end 100 % af producentens samlede tab.

9. Strukturtilpasningsstøtte i form af ophørsordninger for producenter

a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier i programmer, der tager sigte på at lette pensioneringen af personer, der deltager i produktionen af afsættelige landbrugsprodukter, eller på at lette sådanne personers overgang til aktiviteter uden for landbruget.

b) Betalingerne skal være betingede af, at modtagerne for stedse fuldstændigt ophører med at deltage i produktionen af afsættelige landbrugsprodukter.

10. Strukturtilpasningsstøtte i form af programmer for udtagning af ressourcer

a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier i programmer, der tager sigte på at fjerne arealer eller andre ressourcer, herunder husdyr, fra den afsættelige landbrugsproduktion.

b) Betalingerne skal være betingede af, at arealet udtages af produktionen af afsættelige landbrugsprodukter i mindst tre år, og for husdyrs vedkommende af slagtning eller endelig permanent bortskaffelse.

c) Betalingerne må ikke betinges af nogen alternativ anvendelse af sådanne arealer eller andre ressourcer, som indebærer produktion af afsættelige landbrugsprodukter.

d) Betalingerne må ikke afhænge af produktionens art eller størrelse eller af de indenlandske eller internationale priser for den produktion, der foretages med de arealer eller andre ressourcer, som forbliver i produktion.

11. Strukturtilpasningsstøtte i form af investeringsstøtte

a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier i statslige programmer, der tager sigte på en finansiel eller fysisk omstrukturering af en producents virksomhed til imødegåelse af objektivt konstaterede strukturbetingede handicap. Adgangen til at deltage i sådanne programmer kan også baseres på et klart defineret statsligt program for privatisering af landbrugsarealer.

b) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft i noget år efter basisperioden, undtagen hvad følger af litra e).

c) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af de indenlandske eller internationale priser for nogen produktion, der er foretaget i noget år efter basisperioden.

d) Betalingerne må kun ydes for den periode, der er nødvendig for gennemførelsen af den investering, betalingerne vedrører.

e) Betalingerne må ikke være knyttet til noget krav om eller nogen angivelse af, hvilke landbrugsprodukter modtagerne skal producere, bortset fra krav om, at et bestemt produkt ikke må produceres.

f) Betalingerne skal være begrænset til det beløb, der er nødvendigt for at udligne det strukturbetingede handicap.

12. Betalinger under miljøprogrammer

a) Adgangen til at modtage sådanne betalinger skal nærmere fastlægges i et klart defineret statsligt miljø- eller bevarelsesprogram og afhænge af opfyldelsen af særlige betingelser i det statslige program, herunder betingelser vedrørende produktionsmetoder eller input.

b) Betalingernes størrelse skal være begrænset til de ekstra omkostninger eller de indkomsttab, som en overholdelse af det statslige program indebærer.

13. Betalinger under regionalstøtteprogrammer

a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal begrænses til producenter i ugunstigt stillede regioner. Enhver sådan region skal være et klart afgrænset sammenhængende geografisk område, der kan defineres som en økonomisk og administrativ enhed, og som anses for ugunstigt stillet på grundlag af neutrale og objektive kriterier, der klart er fastlagt i lovgivningen og viser, at den pågældende regions vanskeligheder ikke blot skyldes midlertidige omstændigheder.

b) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft i et givet år efter basisperioden, bortset fra krav om nedsættelse af den pågældende produktion.

c) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af indenlandske eller internationale priser for nogen produktion, der er foretaget i noget år efter basisperioden.

d) Adgangen til sådanne betalinger skal være begrænset til producenterne i de støtteberettigede regioner, og alle producenterne i disse regioner skal i princippet have adgang hertil.

e) Hvis betalingerne er knyttet til produktionsfaktorer, skal der anvendes degressive satser, når et tærskelniveau for den pågældende produktionsfaktor overstiges.

f) Betalingerne skal være begrænset til de ekstra omkostninger eller de indkomsttab, som landbrugsproduktion i det angivne område indebærer.

BILAG V

OPHÆVET FORORDNING MED OVERSIGT OVER ÆNDRINGER

Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 (EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93)	
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014 (EUT L 18 af 21.1.2014, s. 1)	Kun punkt 18 i bilaget

BILAG VI

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 597/2009	Nærværende forordning
Artikel 1-11	Artikel 1-11
Artikel 12, stk. 1-4	Artikel 12, stk. 1-4
Artikel 12, stk. 6	Artikel 12, stk. 5
Artikel 13 og 14	Artikel 13 og 14
Artikel 15, stk. 1	Artikel 15, stk. 1
Artikel 15, stk. 2, første punktum	Artikel 15, stk. 2, første afsnit
Artikel 15, stk. 2, andet punktum	Artikel 15, stk. 2, andet afsnit
Artikel 15, stk. 3	Artikel 15, stk. 3
Artikel 16-27	Artikel 16-27
Artikel 28, stk. 1-4	Artikel 28, stk. 1-4
Artikel 28, stk. 5, første punktum	Artikel 28, stk. 5, første afsnit
Artikel 28, stk. 5, andet punktum	Artikel 28, stk. 5, andet afsnit
Artikel 28, stk. 6	Artikel 28, stk. 6
Artikel 29-33	Artikel 29-33
Artikel 33a	Artikel 34
Artikel 34	Artikel 35
Artikel 35	Artikel 36
Bilag I-IV	Bilag I-IV
Bilag V	—
Bilag VI	—
—	Bilag V
—	Bilag VI

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA